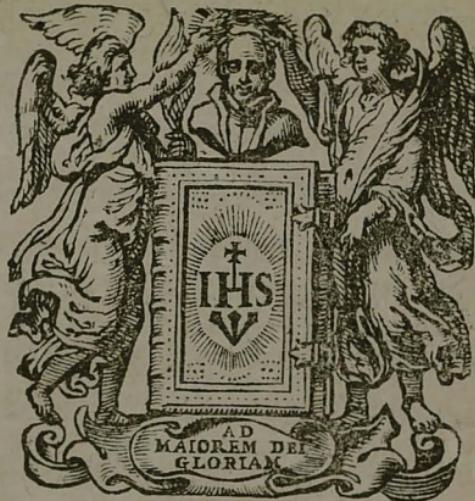

DIRECTORIVM
IN
EXERCITIA
SPIRITVALIA
S. P. N. IGNATII.

ANTVERPIÆ,
Apud IOANNEM MEVRSIVM.
M. DC. XXXV.

SUPERIORVM PERMISSV.

6
II

213/614

DI RECTORI V M Exercitiorum
 spiritualium ante aliquot annos
 typis excusum eo consilio ad Prouincias
 missum fuit, ut antequam suprema ma-
 nus operi imponeretur, usus atque ex-
 perientia docerent, an aliquid addi, aut
 detrahi, vel etiam commodiūs dici
 posse videretur: atque in hunc finem
 omnes monuimus, ut si alicui tale quid-
 piam occurreret, persuos Superiores ad
 R. P. N. Generalem Romanam mitte-
 ret. Cūm autem quædam à nonnullis
 obseruata, ac Roman transmissa fuissent;
 iis omnibus in quintâ Congrega-
 tione generali, à Deputatis Patribus
 ad Directorium recognoscendum, dili-
 genter atque exactè discussis, iterumque
 à R. P. N. Patribusque Assistentibus
 accuratè perpensis; ad hunc tandem
 modum Directorium accommodari pos-

A 2 se

se visum est: speramusque laborem hunc
non solum probatumiri, sed etiam iis,
qui spiritualia Exercitia tradituri
sunt, valde utilem fore. Reliquum est,
ut hac occasione nostri (ut pleniū ad
Prouinciales communibus litteris scri-
ptum est) in posterum ad Exercitia spi-
ritualia frequentanda studiosius in-
cumbant, & aliis etiam maiori cum
utilitate tradere studeant. Datum
Romæ, Kalendis Octobr. M.D.XCIX.

Mandato R.P.N. Generalis

IACOBVS DOMINICVS

Secretarius.

IN-

INDEX

C A P I T V M .

P ROLOGIUM. De dignitate & utilitate Exercitiorum, & necessitate Directorij.	pag. 7
<i>Quomodo inducendi sint homines ad Exercitia.</i>	
CAP. I.	13
<i>Quomodo dispositus esse debeat, qui ad Exercitia facienda accedit.</i> CAP. II.	17
De quibus monendum sit Exercitia ingrediens, & de tempore meditandi. CAP. III.	21
De loco Exercitiis idoneo, & de quibusdam particularibus. CAP. IV.	24
<i>Qualis esse, & quid facere debeat, qui Exercitia tradit.</i>	
CAP. V.	27
De visitando eo qui exercetur. CAP. VI.	30
De exigenda ratione meditationis. CAP. VII.	32
De proponenda meditatione. CAP. VIII.	34
De variis hominum generibus, quibus dari possunt Exercitia. CAP. IX.	37
De modo tradendi nostris Exercitia. CAP. X.	43
De primâ hebdomadâ in uniuersum. CAP. XI.	49
Defundamento. CAP. XII.	52
De duplice examine. CAP. XIII.	54
De primo Exercitio prima hebdomadâ. CAP. XIV.	56
De aliis Exercitiis prima hebdomadâ. CAP. XV.	59
De confessione generali. CAP. XVI.	63
De fine prima hebdomadâ. CAP. XVII.	65
De secundâ hebdomadâ, & primâ de fine qui in eâ prætenditur. CAP. XVIII.	66
De primis quatuor Exercitiis secunda hebdomadâ. CAP. XIX.	68
De quinto Exercitio secunda hebdomadâ, quod est applicatio sensum. CAP. XX.	72

A 3

De

6 INDEX CAPITVM.

<i>De meditationum horis, lectione spirituali, & eo qui exercitetur visitando.</i> CAP. XXI.	74
<i>De electione, quanti momenti sit, & quis ordo in hac materia seruandus.</i> CAP. XXII.	75
<i>Quales esse debeant, qui ad electionem admittuntur.</i> CAP. XXIII.	78
<i>Qualis esse debeat qui dirigit electurum.</i> CAP. XXIV.	82
<i>Quae sint res, de quibus est electio.</i> CAP. XXV.	85
<i>De tempore triplici ad electionem recte faciendam.</i> CAP. XXVI.	87
<i>Comparatio secundi temporis facienda electionis cum tertio; & fusior eiusdem secundi explicatio.</i> CAP. XXVII.	89
<i>De modo priore & posteriore bona electionis facienda.</i> CAP. XXVIII.	93
<i>De praxi & ordine electionis.</i> CAP. XXIX.	96
<i>De ipsâ electione iuxta rationem secundi temporis.</i> CAP. XXX.	100
<i>De eadem electione iuxta priorem & posteriorem modum.</i> CAP. XXXI.	103
<i>De oratione post factam electionem.</i> CAP. XXXII.	105
<i>Quid agendum Instructori, cum sentit eum, qui electionem facit, hallucinari.</i> CAP. XXXIII.	107
<i>De iis qui iam statum habent.</i> CAP. XXXIV.	108
<i>De tertia hebdomada.</i> CAP. XXXV.	110
<i>De quarta hebdomada.</i> CAP. XXXVI.	114
<i>De tribus modis orandi.</i> CAP. XXXVII.	115
<i>De regulis tradendis.</i> CAP. XXXVIII.	120
<i>Brevis explicatio nonnullorum, que in Directorio de tribus viis attinguntur.</i> CAP. XXXIX.	121
<i>Quae commendanda sunt ei qui absoluit Exercitia.</i> CAP. XL.	125

DI-

DIRECTORIVM⁷
IN
EXERCITIA
SPIRITALIA.

PRO O E M I V M.

De dignitate & utilitate Exercitiorum, & de necessitate Directorij.

I N T E R alia instrumenta, quæ Deus, pro suâ bonitate ac clementiâ, Societati nostræ, tum ad propriam tum ad proximorum salutem perfectionemque procurandam, largiri dignatus est, non postremum locum habent spiritualia Exercitia.

2 Hæc enim sunt spiritualia quædam documenta, quæ ut in huius libri præfatione dicuntur, non tam ex libris, quam ex unctione Spiritus sancti, & ex internâ experientiâ & usu, noster in Christo B.P. IGNATIUS composuit.

A 4

Hæc

Const. p. 4.
c. 8. §. 5. p. 7.
c. 4. §. 8.
*Instrumenta
salutis.*

Documenta
ex unctione
Spiritus
sancti.

Hæc sunt lumina, quæ ei Dominus in ipso primo conuersionis feroore inspirauit, ac deinde in omni progressu eius virtutis & sanctitatis semper confirmauit.

*Necessaria
ad benè
orandum
directio.*

*Vsus Exer-
citorum
magnopere
à S.P.N.
commenda-
tus.*

3 Quemadmodùm igitur Dominus Deus ideam totam Societatis nostræ , tum exteriorem , tum etiam quæ ad interiorem virtutum formam pertinet, ei tamquā capiti & fundatori communicauit ; ita etiam cū oratio & communicatio cuī Deo sit tanti momenti, vt magnâ ex parte religiosa obseruantia, ac spiritualis profectus ex eâ pendeat; plurimùm referebat habere hanc methodum & directionem ad orationem faciendam ab eodem capitulo nostro , quam nos quoque omnes sequemur, & præ oculis semper habere conaremur.

4 Atque hæc cauſa est, cur ipse B.P.N. IGNATIVS in omni sermone , vt accepimus , & verò praxi ipsâ tantoperè nostris commēdare soleret vsum horum Exercitorum: ac in Constitutionibus quoque tam crebrò eorū mentionem faciat, & præsertim parte 4.c.8. §.5.vbi dicitur, omnes operā dare debere, vt in hoc armorū spiritualium genere tractādo, quod tantoperè conferre cernitur ad Dei obsequium, dexteritatē habeant. Extat etiam eius epistola ad Sacerdotē quendā , Mionam nomine, qui Parisiis fuerat eius Confessarius , in quo satis manifestè ostēdit, quid ille sentiret de his Exercitiis. Monet enim eum, atque etiam instanter rogat,

rogat, vt ea faciat diligenter: & si fecerit, promittit ei magnam utilitatem spiritualem, tum in se ipso, tū ad alios quāplurimos iuuandos; idque verbis valdè grauibus, & significatibus.

5 Idem verò testimonium dederunt alij, & plurimi, & quidem insignes viri, & doctrinā, & virtute, & rerum humanarum experientiā, ac præcipue etiam spiritualium peritiā: qui cùm hæc Exercitia re ipsâ experti essent, ita eā probarunt, vt illorum vsu, maiorem quām sperare ausi essent, suarum animarum fructum consecutos esse, tum verbo tum scripto libenter prædicarent.

6 Sed præ omnibus est auctoritas Sedis Apostolicæ, quæ diligentí examine doctorum virorum præmisso hæc Exercitia approbauit anno M. D. XLVIII. vt pietate & sanctitate plena (hæc enim sunt eius verba) & ad ædificationem spiritualemq; fidelium profectum valdè utilia.

7 Postremò est etiam ipsa experientia ingentis ac propè incredibilis utilitatis, quæ ex his Exercitiis faciendis subsequi solet. Primum enim plurimi ex nostris, præsertim primis temporibus, hoc modo spiritum vocationis accepunt, vt verè dici possit, Societatem nostram hoc maximè medio & initio coaluisse, & postea incrementum accepisse. Deinde plurimi etiam alij reliquo mundo alios religiosos ordines ingressi sunt: multi iam ingressi, egrediē reformati sunt; nec singulitatum, sed sa-

A 5 pè

pè integra cœnobia. Complures etiam in sacerdoto ipso cùm ita vitiis addicti essent, vt nullo modo neque cohortationibus, neque concessionibus auelli possent, hoc uno se se conuerterunt, & ad meliorem vitam constanter ducendam reuocarunt. Denique negari non potest, quin valdè magnus fructus in omni hominum genere, & statu, & conditione effectus sit, & ubi eorum usus magis viget, ibi etiam multò maiorum reformatio cernitur.

*Exercitiorū
principiū
fructus.*

1.Thess.4.3.

Psal.45.11.

8 Nec debet aliquis mirari, quod tanti effectus consequantur, & quidem non admittunt longo tempore, addo etiam, non adeò magno labore. Nam cùm Dei voluntas sit sanctificatio nostra, vt ait Apostolus, & id est bonitas illa immensa semper parata sit sua dona effundere super creaturam suam; sine dubio, si ipsam non poneret impedimentum, sed potius se ipsam disponeret, facile ac breui magnas à Deo gratias consequeretur. Hoc igitur faciunt hæc Exercitia, & sanè valdè efficaciter, vt animam disponant, ad hæc dona accipienda. Primum enim remouent eam ab omni aliarum rerum ac negotiorum occupatione, & quasi ad solitudinem quamdam ducunt, vt & Deus ad eius cor loquatur, & ipsa faciat quod dicitur in Psalm. *Vacate, & videte, quoniam ego sum Deus.* Deinde verò posito statim ante oculos ultimo hominis fine, nempe æternâ beatitudine, ostendunt primum, quantum hactenus aber-

aberrauerit, & ita peccatorum dolorem, & odium ingenerant; deinde virtutum pulchritudinem aperiunt, & Christi Domini exemplo ad eius imitationē accendent. Denique etiam modum tradunt totius vitæ ex Dei regulâ ac voluntate reformandæ, siue status ipse mutandus sit, siue non mutandus, verūm in melius corrigendus.

9 Cùm ergo horum Exercitiorum tantæ sint vtilitates, tantusque fructus, facile apparet, quām eoruī v̄sus nostris omnīdus commendatus esse debeat, si præsertim illud addamus, quod cum humilitate cognoscere possumus, & certè etiam debemus, hoc totū quodcumque est, nempe peculiarem hanc instrutionem, ac modum meditandi, & peculiaria hæc documenta tam vtilia, tamque solida, esse præclarum quoddam donum ac munus à Deo datum Societati nostræ. Quare cùm id Deus nobis donārit, & ideo donārit, vt vteremur, non est dubium quin hoc ipsum excitare omnes debeat, vt audiūs vtamur, nec talem thesaurum absconditum, & quasi defossum inutiliter teneamus.

10 Verūm quām vtilis est hic Exercitiorum v̄sus, quem dicimus, tam etiam est necessarium aliquam methodum habere in iis tradendis: tum quia non omnes eamdem peritiam aut dexteritatem habere possunt, tum quia non omnia hoc Exercitiorum spiritualium libro

com-

*Methodus
necessaria in
Exercitiis
tradendis.*

comprehendi potuerunt, (& ideo sunt in eo aliqua paullò obscuriora, quod ad proxim attinet) tum denique etiam, ut seruetur à nostris omnibus vniiformitas, & non suo quisque ingenio & placito Exercitia interpretetur, ex quâ re noui ac varij subinde modi introducerentur.

*Cong. 1. gener.
auctoritate
Directorij
confectum.*

11 Has igitur ob causas Congregatio prima generalis inter alia, quæ necessaria iudicauit ad proximos iuuandos, & nostros operarios dirigendos, hoc etiam constituit Tit. 6. decr. 28. ut conficeretur Directorium tradendorum Exercitiorum, eiusque rei curam Generali Præposito commendauit.

*Antiquiori-
bus Patribus
discutiendū
datur.*

12 In quo cùm aliqui Patres diligenter laborassent, vel pro suâ deuotione, vel Superiorum iussu, visum est P.N. Claudio Aquauiae, tum hunc eorum laborem, tum etiam quæ nonnulli alij adumbrauerant, quibusdam antiquioribus Patribus in Societate mittere, ut ea viderent, & iudicium de iis ferrent, & præterea si quid occurreret, quod addi posset, id scriptis mandarent. Ex quorum omnium sententiis ac iudiciis ea quæ ad nostrum propositum accommodatoria visa sunt, in hoc Directorium selecta, & suis locis digesta sunt, ad Dei Domini gloriam, & Societatis nostræ proximorumque spiritualem profectum.

Olio

Quomodo inducendi sint homines ad Exercitia.

C A P V T I.

1 **D**icitur in nostris Constitutionibus cùm Exercitiorum ratio redditur, non solum id agi debere, vt aliis satisfiat; sed etiam vt in aliis desiderium excitetur, vt eisdem iuuari velint. Ex quo apparet oportere hoc esse nostris propositū, vt quotquot possunt ad agenda Exercitia suauiter inducant: quoniam cùm caritas & zelus animarum nos mouere debeat ad desiderandam & procurandam earum salutem & perfectionem, eadem etiam impelle-re debet ad eam rem, quæ adeò apta, & adeò efficax est ad illud vtrumque in eis operādum.

2 **E**st tamen opus prudentiâ, vt id discretè, & modestè fiat, nempe tempore & loco conuenienti, sine molestiâ, aut offensione: & nominatim cauendo, ne suspicio præbeatur, quòd ad religiosum statum trahere velimus. Hunc autem modum prudentem & cautum iuitandi ad Exercitia suggesteret sua cuique pru-dentia, & Spiritus sancti vñctio, quæ vt in aliis, ita in hoc diriget & iuuabit suos operarios.

3 **B.P.N. IGNATIVS** ita sentiebat & mo-nebat, optimum modum esse in confessione Quinam modus tenen-dur.

non

non importunè , atque ex abrupto, sed aliquā
commodā occasione, vel è re natā , vel dextrè
accersitā : aut etiam extra confessionem, cùm
cernitur aliquis non adeò contentus statu suo,
siue propter aliquem scrupulum intrinsecum,
siue propter molestiam extrinsecam , vt si non
benè ei succedant negotia, vel si non benè à
suis tractetur , vel ob aliam similem caussam.
Interdum etiam optima est commoditas ex
ipsis vitiis aut lapsibus alicuius, cùm præsertim
aliquo Dei lumine afflatus ea cognoscit, & do-
let, & cupit emendationem. Tunc enim sèpè
opportunum est proponere ei hoc quasi re-
medium eius infirmitatis.

*Exercitiōvā
fructus indi-
candi.*

4 Quæcumque verò occasio accipiatur,
indicandi sunt magni fructus, qui ex his Exer-
citiis consequi solent, pax, & quies animæ, lu-
men interius, & cognitio ad bonam gubernationem
totius vitæ quocumque in statu.

*Exempla co-
rum qui se-
cerant pro-
ponenda.*

5 Iuuat etiam proponere aliqua exempla
aliquorum , qui ea fecerint cum fructu , ita vt
postea valdè contenti fuerint; ipsaque morum
mutatione testati sint , quantum in eis profe-
cerint : & ad hoc etiam confert indicare con-
solationes spirituales, & gustus , quos habue-
runt, nimurum ne labore deterreantur. Verùm
in his exemplis commemorādis abstinendum
esset ab iis, qui religionem ingressi sunt (vel
certè hoc postremum tacendum) & ij potius
narrandi, qui in melius mutati in sèculo man-
setunt,

serunt, quoniam facile fieri potest, vt quem hortari volumus, idem sibi timeat, & ideò refugiat Exercitia.

6 Imò verò hæc ipsa opinio eripienda esset Omnibus necessaria. hominibus, vt putent solis religiosis, aut iis qui religiosi fieri volunt, cōuenire Exercitia. Nam cùm omnes egeant gratiâ Dei, non solum religiosi, sed etiam s̄eculare propter pericula in quibus assiduè viuunt, ideò ipsi quoque debent ea adiumenta quærere, ex quibus ad hanc gratiam hauriendam quām maximè disponantur.

7 Notandum est tamen si loquamur de integris & plenis Exercitiis, eam fuisse B. P. IGNATII sententiam, vt non omnibus passim darentur, sed selectis tantum, & qui habiles ad maiora viderentur. Quod ita esse apertè vides ex quadam instructione, quæ conscripta dicitur ipso dictante, quæ sic habet: Non mihi videtur expedire quemquam hortari ad facienda Exercitia, nisi has conditiones, vel saltem præcipuas habeat. Primo vt eiusmodi sit, qui sperari possit valde utilis futurus domui Dei, si ad eius obsequium vocatus fuerit. Secundo si nondum habeat eiusmodi talenta iam acquisita artium ac scientiarum, quæ hoc præferunt, saltem vt eius ætatis atque ingenij sit, vt ad ea aliquando peruenire posse videatur. Tertio vt liberum sit ei de se ipso statuere, etiam quoad statum perfectionis amplectendum, si Deo placeret eum vocare. Quartò vt ad spiritualia affectus videatur, habitumq; corporis hone-

honestum ac decentem habeat. Quintò vt non ita alii-
cui reisit addictus, vt ab eâ difficulter videatur posse di-
moueri, & ad eam aequalitatem perduci, quæ requiri-
tur ad hoc negotium animæ cum Deo rectè tractan-
dum; ac quanto magis quisque dubius est de vitæ sua
rationibus, & cupidus sciendi quid facere debeat de
suâ personâ: denique quanto aptior ad Ecclesiam iu-
uandam, tanto etiam magis simpliciter loquendo, ido-
neus erit ad Exercitia facienda. Qui verò has condi-
tiones non haberent, vel qui matrimonio iuncti fue-
rint, aut alioquin inhabiles, non debent iis tradi Exer-
citia omnia, maximè si alij aptiores ea peterent, vel
nostrî aliis occupationibus distinerentur. Posset ta-
men dari eis aliqua meditationes primæ hebdomadæ,
idq; si fieri possit, in ipsis eorum domibus, hortando eos,
vt in aliquâ remotiori domus parte se colligant, vnde
non nisi ad Missam & Vesperas egrediantur, aut
quando ad meditationes accipiendas veniunt. Hisq;
addi poterunt, si ita videatur, aliqua Exercitia, vt tri-
plex modus orandi, & similia. Hæc B. P. IGNATIUS,
quæ eadem licet paullò breuiùs haben-
tur etiam in Const. p. 7.c. 4. lit. F.

Quo-

Quomodo dispositus esse debeat , qui ad
Exercitia facienda accedit .

C A P V T II .

^t **Q**ui ad Exercitia agenda aggreditur , pri-
mò eniti debet , vt intelligat quanta <sup>Exercititia
aggressurus</sup>
sit res , quam aggreditur ; nempe quæ non so-^{corum ne-}
lum ad animam pertineat , sed ita pertineat , vt
si modò ea diligenter præstet quæ debet , ia-<sup>cessitatem
intelligat</sup>
cturus sit fundamenta spiritualis sui profectus ,
quæ deinde totâ eius vitâ usui futura sint . Ex
quo intelligat quantam * alacritatem , & dili- ^{Annot . 5 . ex}
gentiam , & fortitudinem etiam ad tantum ^{20.}
opus , tantumque negotium afferre debeat .
Itaque statuat ipse secum viriliter agere , &
omnia impedimenta diuinæ gratiæ reicere , &
omnes animi sui vires intendere , vt huic gratiæ
cooperetur , & se ad eam recipiendam quam
poterit optimè disponat .

² * Hanc ob causam ab omnibus aliis ne- ^{Annot . 16 .}
gotiis domesticis priùs se expediatur , vel certè ea ^{A curis &}
aliis interim cōmittat , ac toto tempore omne <sup>negotiis se-
gregatio</sup>
sibi amicorum ac familiarium , imò etiam nunti-
tiorum aut litterarum , commercium interdi-
cat . Hæc enim mentem implere solent variis
cogitationibus , quæ deinde magnoperè distra-
hant , & conceptum , si quis est , feruorem re-

B stinguunt .

stinguunt. Imò verò omnem etiam aliam cogitationem de quavis aliâ re excludere curet, perinde ac si nullum aliud negotium in hoc mundo haberet.

Cum spē aggrediatur.

3 Habeat deinde magnam spem in Domini bonitate & liberalitate , qui cùm etiam errantes requirat, & fugientes sequatur , multò magis qui ad se bono animo accedunt recipiet, & complectetur. Quare confidat in illâ infinitâ clementiâ, quæ cùm pium illud desiderium dederit , dabit etiam gratiam ac vires exequendi benè ac fructuosè, siquidem eius voluntas est sanctificatio nostra.

Qualis finis.

4 Inter cetera verò ita etiam animo constitutus esse debet, vt libenter & audè Exercitia hæc aggrediatur, non tam vt spirituali dulcedine fruatur, quàm vt Dei voluntatem de se intelligat , suumque affectum à terrenis omnibus auellat , & eum in suo Creatore collocet. Illud verò maximè necessarium, vt præter hoc desiderium proficiendi in spiritu, sit etiam benè resignatus in beneplacito Dei, in iis in quibus adhuc liber est : itaque animo paratus sit, vt quidquid à Deo cognouerit faciendum esse, omnino exequi decreuerit.

Quomodo aggrediatur exercitia.

5 Quare non debet quisquam deliberationem aliquam secum afferre , à quâ dimoueri nolit. Deinde non debet etiam modum ac terminum ipse ponere Dei donis, ita vt vsque ad quosdam limites se illuminari ac iuuari velit,

non

C A P. II. De dispositione ad ea accidentis. 19

non autem amplius. Nam præterquam quod
valde indecens est, ut creatura hoc modo agat
cum suo Creatore, valde etiam sibi ipsi nocet,
primùm quia seipsum priuat illis maioribus
donis, quæ Deus fortasse datus erat: deinde
quia illa ipsa illiberalitas, & restrictio, & ingra-
titudo in Deum meretur, ut ne ea quidem ac-
cipiat, quæ vellet accipere. Quare debet potius
animi suum dilatare, ut quam maxime possit
se fere cum Deo coniungere, & quam maxime ab
eo ditari & locupletari thesauris istis cælesti-
bus desideret. Atque haec quidem obseruanda
sunt ei erga Deum.

6 Erga eum vero qui datus est Exercitia, Qualiter se
gerat circa
dantem
Exercitia.
ita se gerere debet, ut eum accipiat ut Magi-
strum & ducem huius itineris dubij & pericu-
losi: & ideo etiam si alioqui prudens sit, vel
doctus, & in rebus agendis exercitatus, tamen
pro hoc tempore non confidat suæ prudentiæ,
vel doctrinæ, sed totum fere committat huic
suo duci, ac quemadmodum ait Apostolus,
1.Cor.3.18
1.Pet.2.2.
*Stultus fiat, ut sit sapiens; illudque Beati Petri mo-
nitum exequatur, Sicut modò geniti infantes, sine
dolo lac concupiscite, ut in eo crescatis in salutem. Ita-
que instructorem suum ita intueatur, tam-
quam Dei instrumentum ad hoc sibi missum,
ut eum dirigat, & perducat per eam viam, quæ
ad vitam dicit. Quam ob causam cum omni
reuerentiâ, & alacritate, & confidentiâ excipe-
re debebit, quæ ei proponet.*

B 2

7 Præ-

Nihil celan-
dum.

7 Præterea nihil eum celet, nihil dissimu-
let, sed sincerè totum cor suum ei patefaciat, &
candidè referat quomodò singulæ meditatio-
nes successerint, quas in eis, vel extra eas reli-
quo tempore consolationes, desolationes, lu-
mina, vel bona desideria senserit. Denique
obediat ei in omnibus perfectè, neque alias
meditationes, aut alium ordinem teneat, quam
ille præscriperit; ideinque in pœnitentiis, &
corporis castigationibus: & in summâ hoc sibi
persuadeat, quò diligentius & exactius illius
ductum sequetur, eò aptiorē fore ad Deigrati-
am largius accipiendam; quia illa humilitas,
& illa simplicitas valde Deo placet, & cum ta-
libus est eius sermocinatio. Hæc igitur necessa-
ria quidem sunt, ut plenior fructus eliciatur.

Quæ propo-
nenda fa-
cientur Exer-
citii.

8 Sed tamen si is qui tradet Exercitia ti-
meret, ne si omnia proponat Exercitia facturo,
fortasse eum deterrent ac retraherent; me-
lius esset, vel aliqua tantum horum proponere
ab initio, vel non admodum exaggerare: sed si
postea cum gustu spirituali eum affici viderit,
magisque capacem ad hæc portanda, tunc eum
paullatim excitare ad Exercitia peragenda
eum omni perfectione.

De

De quibus monendus sit Exercitia ingrediens , & de tempore meditandi.

C A P V T III .

1 **S**Vnt etiam alia, de quibus monendus est qui facit Exercitia , sed quia hæc continentur in Annotationibus , vel regulis scriptis in libro Exercitorum, non est, quod h̄ic repeatantur. Hoc tamen de iis addendum , debere eum omnem diligentiam ponere in eis obser-
Exacta obseruatio.
uandis , quoniam quò diligentior in hoc fuerit, eò citius, & vberiùs inueniet fructum spiritualem, qui queritur.

2 Illud etiam in particulari attungi potest, non debere eum legere nisi scripta, quæ ei traduntur, nec libros habere in cubiculo, vt occasio legendi præcidatur , præter Breuiarium , si Sacerdos sit, aut Officium B. Virginis. Si tamen instructori videbitur , posset in primâ hebdomadâ legere librum Gersonis de Imitatione Christi, in secundâ aliquid ex Euangelii, & Sanctorum vitâ, vt dicitur in Annotationibus post primam meditationem secundæ hebdomadæ. Sed has vitas Sanctorum oportet esse selectas , & valdè accommodatas ei qui facit Exercitia; vt si esset vxoratus, oportet ei tradere vitam alicuius, qui sancte vixisset

Duos libros
habeat &
legat.

B 3 in

in sæculo: similiter in religiosis, & in aliis similibus. Quare is labor & diligentia esse deberet instrutoris in idoneis feligendis.

*Quæ myste-
ria legenda:*

3 Porrò in Euangeliis non debet legere nisi illud mysterium, quod eadem hora vel die est meditaturus, ut habetur in primo Notab. post quintam contemp. 2. hebdomadæ.

*Qui libri si
pedium sur-
repant.*

4 Tamen si post factam meditationem tædio affici videretur, ac potius tempus perdere; posset etiam, ut dictum est, addi aliquis alius liber, ut primâ hebdomadâ, Dionysius Carthusianus de quatuor nouissimis, Confessiones S. Augustini, aut similes; hoc aduentendo, ut non solùm boni & utiles sint, verum etiam apti & opportuni ad gignendum illum affectum, qui eo tempore in Exercitiis queritur, ut contritionem, vel timorem, vel Dei amorem. Quin etiam monendus est & docendus ut ipsam lectionem dirigat ad meditationem, nimirum non legendō cursim audiitate sciendi & videndi noua, sed immorando, & perpendendo accuratè ea quæ legit, & intrando in eosdem affectus.

*Quæ scri-
benda.*

5 Quod de legendō dicitur, idem de scribendo dicendum. Nihil enim aliud scribi debet præter ea quæ pertinent ad orationem, nempe puncta aliqua, quæ Dominus communicauerit in meditatione, ve etiam extra meditationem: quæ tamen breuissimè notanda sunt, non diffusè per modum sermonis. Hæc autem puncta

cta possunt esse duplicis generis : vel practica
quæ pertinent ad agendum , vt sunt desideria
quædam , aut firmæ deliberationes faciendi
aliquid ; vel quæ pertinent ad cognoscendum,
vt sunt quædam veritates, aut lumina circa ali-
quam materiam, vt alicuius virtutis v.g. humi-
litatis, contemptus mundi, patientiæ, &c. vel
etiam in aliquâ materiâ meditationis, vt Incar-
nationis, vel Passionis Domini, & similiq; eius-
modi præsertim, quæ sint quasi axiomata quæ-
dam , & viam aperiant ad benè percipiendas
& meditandas illas materias.

6 Sed illud cauendum , ne vel legendi, vel *Lectionis &*
scribendi dulcedine ita se quispiam distineri si-*scriptionis*
moderatio.
nat, vt tempus eripiatur meditationi, aut etiā
præparationi ad meditationem. Semper enim
aliquantò ante meditationem debet omnia re-
linquere, & omnino suam cogitationem con-
uertere ad puncta illius Exercitij, quod iam in-
stat. Addo etiam , caendum hoc quoque , ne
nimis legendo aut scribendo defatigetur ani-
mus, & quasi vires eius exhauiantur : oportet
enim saluam semper relinquere meditationem,
& cetera omnia huic vni seruire.

7 Qui Exercitia exactè facere volunt, vires-
que idoneas habent, iis * quinque horæ medi-
tati quotidianie præscribi solent: prima circa me-
diā noctem, quod tempus propter quietem,
ac profundū silentium valdè aptū est medita-
tioni; secunda sub auroram , tertia paullò ante
Quot horis
orandum.
Ex 2. hebdom.
notab. 2. &
3. post Exer-
cita primæ
diei, pag. 58.
& ex 3. heb-
dom. post 2.
contempli.
notab. 2.

prandium, quarta post meridiem , quinta sub vesperam , & post vniuersusque horæ meditationem quadrans etiam ad examen præcedentis meditationis.

*Quibus sum
dispensandis.*

8 Cum aliis , qui debilioris sunt valetudinis, vel tam exactum modum seruare non possunt, dispensari poterit de horæ mediæ noctis, ita tamen ut quinque horæ maneant, aut etiam pauciores , si instructor ita expedire iudicauerit. Ut verò plures sint quam quinque , rarò continget ut expediatur. Nam cum nimis continuantur hæc Exercitia mentis , ita retundi sollet, ut obtusior etiam reddatur intellectus , & voluntas minùs efficax.

De loco Exercitiis idoneo, & de quibusdam particularibus.

C A P V T I V .

*Locus Exer-
citiorum.*

I Locus ad facienda Exercitia non est dubium , quin debeat esse remotus ab hominum concursu , & aspectu etiam , maximè familiarium. Ita enim monet B. P. N. IGNATIUS Annot. ultimâ , ubi etiam tres eius rei commemorat utilitates. Quare si Exercitia suscepturnus alibi tam commodè & tam fructuosè non potest , & Superiori ita videatur, potes-

poterit excipi domi nostræ, sed in aliquo cubiculo, quod sit quam maximè separatum ab aliis cubiculis & officinis domesticis, ut quam minimè videat vel audiat, quæ à nostris fiunt.

2 Quod verò ad expensas attinet, cùm ille in domum nostram venerit, consulatur Superior: ad cuius prudètiam pertinebit, ita omnia moderari, vt neque domus nimium grauetur, neque contrà occasione domus non grauandæ minuatur numerus eorum, qui Exercitia facere possunt. Videntur autem communiter nec recusandæ, si offerantur, præsertim à ditioribus; nec si non offerantur, requirendæ. Absit verò semper quidquid in eo genere sordidum aut indecorum videri possit.

3 In hoc loco præter instructorem debet etiam esse qui ei inferuiat, & necessaria ad victum deferat. Hunc autem oportet esse fidelem, discretum, taciturnum, qui que suâ modestiâ, & humilitatis ac deuotionis exemplo ædificet. Nihil autem loquetur, nisi de iis, quæ ad victum, aut cubiculum, & ministerium suum pertineant, idque paucissimis, omnia semper ad instructorem reiiciendo, quem etiam de singulis certiorem faciet, nec rem ullam ei deferet, etiam postulatus, nisi illo consulto.

4 Componet lectum, & cubiculum verret opportunò tempore, quod ferè erit tempore Missæ. Cetera etiam, quæ opus erit, munda & apta afferet, præferendo semper magnam

B 5 cari-

*Expenses à
questibus fa-
ciente.*

caritatem , & diligentiam : atque inter alia
meminerit etiam pro ipso orare quotidie.

*Interdum
notus depu-
tandus.*

5 Aliquando etiam profuit huic ministerio
eum deputare , qui notus aut familiaris esset
Exercitanti, idque iuuat non solùm ad conso-
lationem quamdam ipsius, sed etiam ad pro-
fectum spiritualem, quoniam aliqui interdum
confidentius se aperiunt amicis huiusmodi,
quam ipsi Instructori, si eum numquam anteà
norant. Sed hoc totum pendere debet ex iudi-
cio eius, qui tradit Exercitia, ut videat quate-
nus hic progredi debeat , quid loqui, & quo-
modò. Debet enim uti eo tamquam instru-
mento suo iuxta id quod intelliget conuenire
ad maiorem utilitatem exercitantis.

De viüa.

6 Quod ad victimum attinet, quarendum est
ab eo quid sibi parari velit, idque ei afferen-
dum, quod ille petierit.

*An & à qui-
bus visitan-
dus.*

7 Præter hunc qui ei ministrat, ut plurimum
non debet ab aliis visitari. Nam de sæcularibus
quidem nulla est dubitatio, nisi aliqua necessi-
tas vrgereret. Ex nostris autem aliquis mitti pos-
set, cum vel qui facit Exercitia , id peteret ab
instructore, vel instructori etiam illo non pe-
tente ita iudicaret ad eius consolationem vel
profectum.

*Qui sermo-
nes miscendi.*

8 Quicumque autem eat, cauere debet, ut
nullus nisi utilis sermo habeatur , ac de rebus
spiritualibus, nullà tamen significatione quòd
eum ad hunc vel illum vitæ statum impellere
velit,

velit, præsertim verò ad Societatem. Nam præterquam quod vocatio debet esse libera, & à Deo venire, ipsi etiam qui in hac deliberatione versantur, si id intelligent, aut suspicentur, eò magis retrahi solent; & contrà, ut experientia sæpè ostendit, eò magis incitari, cùm in nostris nullam talēm cupiditatem animaduertunt.

*Qualis esse, & quid facere debeat qui
Exercitia tradit.*

C A P V T V .

I Qvod ad illum attinet, qui Exercitia traditurus est, illud primum à B. P. N. Qualis sit
Exercitio-
rum magi-
ster.

IGNATI O 4. par. c. 8. §. 5. præcipitur, ut priùs ea in se ipso sit expertus, vt rationem eorum reddere possit, & dexteritatem in iis tradendis habere. Quod vt faciliùs assequatur (vt ibidem dicitur in declaratione) priùs quibusdam tradere deberet, in quibus minor esset iactura, si quid erretur, vt verbi gratiâ, iunioribus, aut iis, qui non ingressuri sunt electionem de vitæ statu. Deinde etiam proderit conferre suum modum procedendi cum aliquo magis exercitato, benè adnotando quid magis vel minùs conuenire deprehenderit. Itaque hoc primum & præcipuum esse debet, vt sit benè versatus in rebus spiritualibus, & nominatim in his Exercitijs.

2 Præ-

Eius partes.
Annot. 7.
cx 20.

2 Prætereà sit prudens, & discretus, parcus, & moderatus, consideratus in sermone. * Sit etiam suavis potius, quam austerus, maximè cum iis, qui tentationes, vel etiam desolationes, aut aridates, & tædia patiuntur, quos consolari, animare, & erigere debet opportunitas consiliis, & precibus tum suis, tum aliorum. Expedit etiam vt gratus ei sit, qui facit Exercitia, quoniam hoc modo magis ei confidet, sequé magis aperiet.

*Auctoritas
cum maturitate ser-
nanda.*

3 Porro in agendo cum ipso meminerit auctoritatem quamdam semper retinere, seruatā quadam maturitate, & grauitate, eoqué etiam magis, quòis qui in Exercitiis versatur, maior ipse fuerit. Hoc enim valdè expedit ad eius spiritualem profectum, vt locum, & personam Magistri, vt verè est, tueatur: et si hæc auctoritas temperata esse debet humilitate religiosâ, quæ eluceat in omnibus eius dictis & factis; ita vt ne vestigium quidem ullius vanitatis conspiciatur. Sed in hoc Christum imitari debet, qui cùm forma esset omnis modestiæ, tamen, sicut scriptum est, Erat docens tamquam potestatem habens. Itaque cum omni libertate officium suum exequi debebit, tum docendo, tum monendo, tum dirigendo, ubi quippiam curuum aut distortum esse viderit.

Matt. 7.29.
& Marc. 1.
22.

*Deo referen-
diem, si quid
fructus.*

4 Caveat, cùm bonum aliquem effectum viderit in iis, qui se exercent, quidquam suæ industriae aut peritiæ tribuere, cùm hi omnes effe-

effectus gratiæ sint à solo Deo ; & consilia extrinsecus adhibita (præterquam quod si bona sunt , ab eodem Deo sunt) tantam vim habent , & tantum operentur , quantum concurret & cooperatur Deus. Ex alterâ tamen parte multum confidat in Domino , & ab eo speret certum auxilium tum sibi , tum ei qui facit Exercitia.

5 Illud autem valdè obseruandum , ut nihil de suo apponat , sed cum eiusmodi consilia debeant ex diuinâ inspiratione suscipi , caueat ne indiscreto zelo conetur aliquid ei suadere : sed finat Deum , de suâ creaturâ disponere iuxta placitum bonitatis suæ . * Quod ut melius & Annot. 15.
ex. 20.

facilius in opere præstet , seruet se in animo planè indifferentem , & in nihil aliud eius voluntas feratur , nisi ut sanctissimum Dei beneficium in animâ illâ plenè & perfectè compleatur : & ipse tantum in eo laboret , ut qui se exercet , id inuestigare sciat , & sciat se à dæmonis deceptionibus expedire , quibus homines retardare solet .

6 Curet etiam perspectum habere eum , qui Perspectus
sit conditio
Exercitii
ficiens. facit Exercitia , non tantum quoad statum & conditionem , si nobilis sit , vel plebeius ; doctus , vel indoctus , &c. sed etiam quoad peculiares quasdam partes , ut si simplex , vel prudens sit ; prouectus in rebus spiritualibus , an adhuc rudis ac nouus ; si intelligens & capax , an verò hebetior & tardior . Nam cum diuersis

diuer-

diuerso modo agendum est, vt rudioribus suis
res explicatiūs proponendæ, aliis autem bre-
uiūs, &c.

*Perfpectum
habeat libri.
Exercitio-
rum.*

7 Illud autem in primis necessarium, vt qui
Exercitia traditurus est totum librum Exerci-
tiorum perlegerit, eumque præ manibus ha-
beat, & præsertim Annotationes & Regulas.
Neque sufficit cursim ea videre, sed omnia ac-
curatè, imò singulas pænè voces expendere
oportet, quoniam quædam sunt in iis breuissi-
mè dicta, quæ magnum pondus habent, &
ignorata aut præterita damnum afferunt. Ita-
que tum anteà accuratè ea vidisse oportebit,
tum verò in dandis Exercitiis releganda erunt
accuratiūs, præsertim quæ pertinent ad illud
tempus, in quo tum versatur ille, qui suscipit.

*Prius ipse
meditetur.*

8 Iuuabit etiam vt singula Exercitia, ante-
quam ea tradat, aliquantulùm ipse meditetur,
si fieri poterit, vt melius imprimat alteri.

De visitando eo qui exercetur.

C A P V T V I .

*Quoties vi-
sitanus.*

I C Oeptis Exercitiis sit diligens in visi-
tando suis temporibus eo qui exerce-
tur. Videtur autem expedire, vt quotidie se-
meleum adeat, neque tamen sèpius, nisi ali-
qua occurreret necessitas, vt aliquando acci-
dit

dit primâ hebdomadâ propter rei nouitatem , aut secundâ propter difficultatem electionis.

2 Imò cum aliquibus hominibus graui-
bus,& benè introductis in spiritu & deuotio-
ne , posset etiam aliquando esse utilius, vt ali-
quis dies omittetur. De tempore autem eum
visitandi, videat ipse quod sit commodius &
aptius. Ex naturâ quidem suâ videtur matutinum,
quia tunc animus est magis dispositus ad
res percipiendas & penetrandas. Quamquàm
sub vesperam solet esse maior necessitas, quia
tunc interdum magis crescunt tentationes &
desolationes, quia animus est minus aptus ad
contemplandum , & ideo interdum incidit in
morositatem quamdam, & magis est expositus
tentationibus.

3 Videat etiam instructor, an aliquando ex
peculiari caussâ expediatur, vt statim à prandio,
vel à cœnâ ipse , vel aliquis alius maturus &
discretus, ab eo designandus, cum eo qui est in
Exercitiis maneat ad honestam recreatio-
nem.

De

De exigendâ ratione meditationis.

C A P V T VII.

*Quomodo
interrogan-
dus.*

1 **I**gitur quodcumque tempus elegerit ad eum inuisendum, cum ad ipsum venerit, interrogabit quomodo se habuerit ab ea horâ, quâ illum postremò vidit, & præsertim in meditatione, nimirum quem modum tenuit in meditando, quos mentis discursus, quas voluntatis motiones habuerit, quas consolations senserit, & in quibus pœnitentias.

*Quid si con-
solationes
abundent.*

Rom. 2.13.

Annot. 20.

*Disponendus
pro tempore
desolationis.*

2 Si benè procedit, & consolationibus abundat, non valde laudare oportet, ne sibi complaceat, sed primum doceat quomodo solidum fructum ex illis consolationibus elicere debeat. Nam si nihil aliud fiat, abeunte illo suavi sensu, qui ferè non diuidurare solet, nullus fructus remaneret. Quare instruendus est, ut eas consolationes dirigat ad morum emendationem, vitæque totius institutionem, quia ut scriptum est, *Non auditores legis iusti sunt apud Deum, sed factores legis iustificabuntur.* Atque hic etiam monendus est, ut breuiter in scripto ponat notabiliores consolationes, & lumina, desideria quoque & firmas deliberationes faciendi aliquid, quoniam proderunt multum alio tempore, cum ea non habebit.

3 Deinde verò præparet illum ad tempus deso-

desolationis & ariditatis, quæ solet frequenter contingere, ne deinde cùm contigerit, impatus sit. Atque hoc tempore cùm res benè succedit, non oportet diu cum ipso remanere, sed sinendum, ut Creator cum creaturâ suâ, & hæc vicissim cum illo transfigat ; nisi necessarium videretur ad eum vel dirigendum , vel etiam recreandum, si nimis absorptus esset cogitationibus illis.

4 Contrà verò si exercitans aridus sit , & desolatus , aut distractus in meditando , per cunctari debet, quomodò se gesserit in meditatione , & nominatim quomodò obseruârit Additiones, & si in aliquâ remissum inuenerit, moneat & instruat.

5 Aperiat etiam ei viam ad meditationem, attingendo & quasi indicando aliquos conceptus , quos deinde ipse cogitatione prosequatur.

6 Hortetur ad patientiam & longanimitatem, ne se obrui sinat tædio, ac propter molestiam & laborem auertatur ab oratione: quia si fortiter cum spe ac fiduciâ perseueret pulsare ad ostium misericordiæ diuinæ, non poterit non aperire, iuxta illud, * Si moram fecerit, expecta illum, quia veniens veniet, & non tardabit.

7 Moneat etiam optimum remedium consequendi à Deo deuotionem esse , ut humilietur sub potenti manu Dei, & se subiiciat, ac resignet eius diuinæ voluntati : sæpè enim illa

C displi-

Annot. 6.

ex 20.

Quid cùm

abundat de-

solatio.

Viam medi-
tationis ape-
riat.

Ad qua hor-
standus.

Annot. 13.

ex 20.

Habac. 2.3.

Annot. 7.

ex 20. reg. 8.

ad motus
animi dis-
cernendos.

Modus con-
sequendi de-
uotionem.

displacentia, & amaritudo non tam venit ex feroore, quam ex tacitâ quadam superbiâ, quâ homo confidit in suâ diligentia; vel quia in eo etiam vellat excellere; aut ex amore proprio, quia amat consolationem. Quare hoc omnino obseruandum est, ut cum fecerit quod in se est, cetera permittat diuinæ voluntati & caritati, & confidat, quod illa ipsa ariditas ideo permittitur à Deo, quia sibi sic expedit. Et hic ipse affectus humilitatis, & subiectionis erga Deum sàpè magis efficax est, ut concedat gratiam benè orandi.

*Nulla detur
suspicandi
occasio.*

8 In primis autem caueat Instructor, ne unquam det ei occasionem suspicandi, quod minus bonam opinionem de se habeat, etiamsi non ita se benè gesserit: sed ostendat illi semper se benè sperare, & suâ spe etiam illi animum a spem addat.

De proponendâ meditatione.

C A P V T VIII.

*Annot. 2.
ex 20.
Quomodo
proponenda
puncta medi-
tationis.*

I N proponendis punctis meditationum non oportebit ea valde exaggerare, aut etiam ita enucleare, ut qui meditatur, ipse nihil noui per se inuenire possit, aut certè agrè. Experientia enim docet magis omnes delectari, & moueri etiam iis, quae per se inueniunt. Et ideo satis erit, quasi digito indicare venam, quam deinde sibi quisque effodiat. Si tamen essent

essent aliqui parùm capaces, iis possent paullò
magis declarari.

2. Ipsæ autem meditationes dari solent in *Meditationes deuotissimæ scriptæ.*
scriptis, ne fatigetur memoria exercitantis,
quod solet impedire deuotionem, cùm vires
omnes sint integræ referuandæ intellectui &
voluntati.

3. Denique inter alia, quæ Instructo[r] atten-
dere debet, est etiam illud, ne qui exerceatur ca-
put lædat nimiâ attentione orandi. Est enim
magnum huius periculum, tum tempore deso-
lationis, quo anima magis conniti solet, quasi
aduerso flumine; tum etiam consolationis, cùm
se totam dat propitiis ventis. Quare nō sufficit
monere de moderatione seruandâ: nam cùm ij
qui Exercitia faciunt, vt plurimùm sint rudes
& noui in meditâdo, non ita possunt cognosce-
re, quid sibi nocitum est: sed oportet inter-
rogare, quem modû seruent in eleuandâ men-
te in Deum, & in eâ retinendâ in Deo, & no-
minatim in compositione loci: ac si appareat
eos sibi vim facere, docendi sunt de modo ac
ratione cogitandi suauiter de diuinis; primò
quia alioquin durari non potest, & impeditur
meditatio; deinde etiam quia solidus fructus
consistit in cognitione illarum veritatum, &
voluntatis motione, quæ procedunt ex lumine
intimo, non autem in hac attentione violentâ,
aut in coactiis illis lacrymis, quas merito
irridet Cassianus. Postremò quia hoc nego- *Coll. 9.*

tium orationis etiam si nostram quoque co-operationem exigat, maioritatem ex parte pendet à Deo, & est donum Dei. Quare ad hoc potius se anima disponere debet per humilitatem, & puritatem, quam confidere in sua præparatione, & industria.

*De quibus
in vniuersi-
tum monen-
diss Instru-
ctor.*

4 Reliqua quæ in vniuersum monendus es-
set Instructor, ferè continentur in libro Exer-
citorum, partim in meditationibus ipsis, par-
tim in Annotationibus, partim etiam in Re-
gulis illis discernendi spiritus, quæ sunt valde
utiles, & quasi lucem præferunt in omni hoc
itinere spirituali, tum primâ hebdomadâ, tum
omnibus sequentibus. Et ideò iterum repeten-
dum quod suprà attigimus, debere hunc librū
admodum familiarem esse Instructori, eiusque
memoriam renouandam eo tempore, quo Ex-
ercitia traduntur, quia quoties eum leget, to-
ties nouum lumen & intelligentiam hauriet.

*Quando mu-
tare liceat
ordinem ac
methodum.*

5 In quo etiam admonendus est, etiam si ex
vnâ parte omnem eius ordinem, ac methodum,
& particularia documenta exactè seruare
debeat, & quod exactius seruabit, eò magis con-
curret Dominus; tamen ex alterâ parte multa
permitti eius prudentiæ, pro varietate vel per-
sonarum quæ faciunt Exercitia, vel spirituum
quibus agitantur, vt vel ista Exercitia mode-
rari, vel etiam aliqua alia præsenti earum ne-
cessitati opportuna præscribere possit, vt aper-
tè dicitur Annot. 17. & 18. ex primis, & alibi.

De

*De variis hominum generibus, quibus
dari possunt Exercitia.*

C A P V T I X .

1 **Q**uibus Exercitia dari possunt, in vni-
uersum in duas classes diuidi posse vi-
dentur. Alij enim sunt, qui omnes illas condi-
tiones habent, quas cap. i. diximus requiri, ut
integra Exercitia peragant; & de his nihil hic
in particulari dicendum est: ad eos enim per-
tinent omnia, quæ topo hoc Directorio dicen-
tur, maximè si de totius vitæ statu deliberare
velint.

2 Alij igitur sunt, quibus non sunt tra-
denda plena Exercitia, vel quia iam in statu
sunt, vt matrimonio vinclati, & alij, quibus ob
alias caussas non expedit dari electionem; vel
quia propter negotia publica, alijsve occupa-
tiones tempus aut locum non habent, vt sunt
Magistratus, & quidam aliquando nobiles, aut
patres familias, & similes; vel quia non aliam
utilitatem querunt ex Exercitiis, quam vt ge-
neralem Confessionem faciant, & ad reliquam
vitam bene dirigendam instruantur; vel quia
non admodum capaces sunt, vt sunt rudes, &
illitterati, qui tamen iuuandi sunt iuxta eorum
captum.

C 3 3 Igi-

*Quomodo
cum religio-
sir.*

3 Igitur quod attinet ad religiosos, (non agimus h̄c de nostris, quia de his separatim agemus capite sequenti) si anteà nullum mentalis orationis usum habuerunt, eadem est ratio quod ad eos instruendos attinet, quæ alterius cuiusvis saecularis, maximè si anteà laxiorem & liberiorem vitam duxissent. Tunc enim diligenter exercendi essent primâ hebdomadâ, ut habeant cognitionem & contritionem suorum peccatorum, tum quæ in saeculo tum quæ in religione commisissent, quia hoc est fundamentum ad reformationem & correctionem totius vitae. Si verò anteà etiam dediti fuissent orationi mentali & deuotioni, tunc prima hebdomada breuius percurri poterit, ut diligentius immorentur in meditacione vite Christi.

*Finis reli-
gioforum in
Exercit.*

4 Illud verò in primâ hebdomadâ & deinceps præcipue curandum erit, ut in suâ vocatione confirmentur, & sibi persuadeant hanc viam sibi constitutam esse ad beatitudinem consequendam, ut regulas sui ordinis plurimi faciant, & eas quam diligentissime obseruent, & ad suum institutum quam maximè afficiantur; ut cauñas intelligent, quare adhuc minus profecerint, & ad hunc finem meditationes & examina dirigant: quod ab initio explicandum erit, & deinde semper continuandum.

*Zelus proxi-
mos iuuan-
di.*

5 Denique etiam ut zelum concipient iuuandi alios, siue proximos iuxta suum institutum, siue

sive etiam fratres eiusdem instituti & exemplo
& opere.

6 Electio status non est eis danda, sed tamen iuuabit tradere regulas & instructiones eius,
ut possint deinde alios iuuare, vel etiam de rebus
occurentibus deliberare eodem modo,
quo infra dicetur de hominibus Societatis.

7 Quin etiam finitis Exercitiis posset eis
magno tum cum dele&tū, & spe fructus, nec si
ne facultate Provincialis communicari liber, si
ipsi cuperent, & eo benè usuri viderentur: &
denique doceri etiam possent de modo tra-
dendi aliis Exercitia.

8 Ceterū sciant nostri vix fructuosius ope-
tam ponи posse, quām cum religiosis, quoniam
non in ipsis tantū fructus ille residet, sed or-
dinariē manat ad alios; primū quidem ad eo-
rum fratres, qui ipsorum exemplo iuuari pos-
sunt, deinde etiam ad sacerdotes, quorum ani-
mas illi tractant. Et ideō licet omnibus religio-
sis utilia semper sint Exercitia, tamen iis maxi-
mè, à quibus vel ratione officij, vel alterius
eiusmodi causę utilitas in alios deriuari potest,
vt sunt Magistri Nouitiorum, Superiorum, Bac-
calaurei, Cōcionatores, & alij eiusmodi. Quo
fiet sāpē, vt uno reformato alij multi refor-
mentur: idque commodius est, quām vt nos
ipſi id per nos præstemus, ne videamur velle
esse aliarum religionum reformatores, quod
solet esse odiosum.

C 4 9 Si

*Quid si sint
coniugati.*

9 Si sint coniugati, aut patres familias, dirigenda erunt Exercitia ad eum finem, ut iuxta diuina præcepta familiam regant, liberas & seruos instruant: præterea ut redditibus & facultatibus iustè, ac piè, & sobriè tantur; & eleemosynas faciant pro viribus suis, neque excedant in sumptibus, aliaque similia de quibus agitur in libro Exercitiorum in fine secundæ hebdomadæ. Hi autē effectus, quos diximus plerumque solent in animâ consequi ex meditationibus ipsis quamquam alterius materiæ: quoniam cum vere timor vel amor Dei ingeneratus fuerit, facile etiam reliqua vita tota reformatur. Sed tamen si Instructori videatur propriam aliquam directionem de his dare, vel extra orationem, vel in ipsâ oratione peraliquam meditationem, posset etiam hoc fieri. Quod idem intelligimus de aliis quoque hominum generibus, de quibus statim dicemus.

*Annot. 17.
ex 20.*

*Quid si sint
Ecclesiastici.*

10 Si sint Ecclesiastici, ita erunt instituendi in Exercitiis, ut cognoscant quantam virtutem exigat ille status, eamque acquirere cupiant, & doleant si non hactenus habuerint. Quare ita dirigēdisunt, ut virtus & prauos affectus exueie decernant, & contrariis se virtutibus ornare; quæ Ecclesiastico homini necessaria sunt: ut semper meminerint, se diuino cultui, & Ecclesiæ ministerio dicatos & cōsecratos esse, ideoque munus suū implere satagāt: ut etiam beneficiorum

rum prouentus recte dispensare, & in eos usus,
quos oportet, erogate studeant: denique ut
etiam zelum Dei habeant, & pro animarum
salute iuxta vires, & talentum, & officium elaborent.

11 Si sint Magnates, aut Magistratum aliquem gerant, iis quoque debebunt sua praeparta & documenta tradi, ut iustitiam administrarent, ut auaritiam & superbiam fugiant, ut pauperes subleuent, ut se Dei ministros in illo opere esse sentiant, ut semper Dei timorem atque honorem omnibus rebus praeponant, & alia, quae Instructor sua prudentia per se vide-re poterit, & ad ea dirigere eum quem instruit.

*Quid cum
sunt Magna-
tes viri.*

12 Quod si eiusmodi homines propter publica negotia quae gerunt, vel ob alias honestas caussas, non poterunt omnino vacare Exercitiis; oportebit accipere quod possunt, ut scilicet aliquas saltem horas quotidie meditationi tribuant. Et tunc etiam poterunt manere in domo sua, ita ut Instructor adeat ad ipsos suis temporibus: quod aliquando melius esse posset, quam ut ipsi domum nostram veniant ad Instructorem, praesertim cum sunt personae illustriores, quia sic facilius res ce-latur.

*Quid de val-
de occupatis.*

*Annot. 19.
ex 20.*

13 Illud tamen longe utilius, si possent in aliquod praedium, aut cœnobium secedere, ut fecit B.P.N. IGNATIUS in monte Cassinate.

*Annot. 20.
Locus re-
motus pro
Exercitiis.*

In ipsis autem Exercitiis ita procedendum erit, ut res ac tempus postulabit. Nam si minus temporis spatum quotidie impendant meditationi, eò magis proroganda erit prima hebdomada, & confessio generalis, & reliqua. Si verò plures horas meditando insumant, poterunt ista omnia celerius expediri, ut magis vel minus accedatur ad consuetam formam Exercitiorum.

*His quando
electiones
danda.*

14 His autem electiones non sunt dandæ, nisi forte deliberare vellēt de officio vel dignitate aliquā suscipiendā, vel deponendā, aut etiam de vitæ statu iij quibus integrum est. Monendi autem sunt, ut saltem horis illis, quibus meditationi vacant, ab omnibus aliarum rerum cogitationibus se expediant, quantum fieri potest.

*De rudibus
Gillitteratis.*

15 Si sint rudes & illitterati, non erit multum temporis cum eis insumendum, nec tradenda sunt eis integra Exercitia, sed seruandus est modus, qui indicatur in Annot. 18. ex viginti.

De feminis.

16 Ad hoc autem caput pertinent etiam feminæ, quarum aliquæ interdum expetunt Exercitia, atque ideo cum iis idem modus seruari debet, qui cum rudibus, nisi esset aliquam bono iudicio, & ita capax rerum spirituum, tantumque otij domi haberet, ut exactè omnia, aut maiorem partem facere possit: tunc enim nihil impediret etiam hæc fieri. Sed illud

ob-

obseruari deberet, quod prudentiae est, vt ipsæ in ecclesiam nostram veniant ad accipiendas meditationes; & ita cautè procedatur, ne vlla suspicio aut scandalum sequatur. Quam etiam ob caussam fortasse expediet, vt non dentur meditationes in scriptis, sed voce, ne homines existimant aliquas esse epistolas. Quòd si scripto vtendum erit, fiat omnino discretè.

D e modo tradendi nostris Exercitia.

C A P V T X .

1 **Q**uod ad nos tristis attinet, primùm qui-
dem iis, qui Societatem ingrediuntur, Pro Societate
tem ingre-
dientibus.
omnino debent dari Exercitia omnia integra,
& iuxta formam in libro præscriptam. Cùm
enim hoc sit vnum ex experimentis, quod B.
P.N.IGNATIVS requirit, requiritur etiam, Exam.c.4.
§.10.
fiant planè vt iacent, exceptâ tamen eleâtione,
idque singulas meditationes singulis pagellis
descriptas quotidie afferendo: neque enim li-
ber ipse dari debet hac primâ vice.

2 Præterea in progressu temporis, cùm Pro iam pro-
uectis.
contigerit vt se colligant ad facienda Exerci-
tia, debebunt hæc ipsa aliquoties, vt bis vel ter
facere, si non integrè, saltem ea quæ sunt pri-
mæ hebdomadæ, & aliquot meditationes ex
sequentibus, vt de regno Christi, Incarnatio-
ne,

ne, Tentatione Domini, Institutione sanctissimi Sacramenti, Passione, & illa quæ est de amore excitando, prout opportunum fuerit, & tempus concesserit.

*Causa No-
stre exer-
cendi in Ex-
ercitiis.
Const. p. 4.
c. 8. §. 5.*

3 Quod propterea faciendum est, quia cùm deinde Exercitia aliis daturi sint, omnino oportet ut ipsi ea priùs benè nota & perspecta sibi fecerint. Quā etiam ob causam oportet, vt præter meditationes benè intelligant ac teneant vsum quarundam regularum, & annotationum, v.g. Annotationes viginti initio libri Exercitorum positas, Examina, Additiones decem in fine primæ hebdomadæ, regulas electionum, discretionis spirituum, & alia eiusmodi. Et ideo legere debebūt librum, & benè intelligere, ac de quo dubitabunt, quærere ab eo, qui eis tradit Exercitia.

*Quid post
repetitiones.*

4 Ceterū postquam ea, vt dictum est, aliquando fecerint, & repetierint reliquo deinde tempore dum nondum ita exercitati erūt in vsu meditationum; et si in quotidianis meditationibus potest quisque pro suâ deuotione vel necessitate ea meditari, quæ Dominus suggesserit, ex Euangelio, Scripturis, vel aliâ (rem tamen pro securiore directione, ac utilitate maiore cum Præfecto rerum spiritualium, aut cum Superiore communicatâ) tamen cùm agitur de tempore aliquo certo meditationibus & secessioni tribuendo, quod nos communiter Exercitorum vocabulo appellamus,
quia

quia ferè expedit ab aliquâ purgatione inchoare , conuenit ut aliqua Exercitia purgativa non prætermittant, ut de morte, & de peccatis, præsertim reflectendo ad ea quæ in religione admiserint.

5 Neque tamen expedit dare in scriptis Nedentur
alta Exerci-
tia scripta. Exercitia ista accommodata religioso statui, vt Exercitia B.P.N. IGNATII integra, vt sunt, conseruentur, nullâ re additâ vel transformatâ; ac præterea quia etiam ipsi maiorem sine dubio gustum & motum sentient ex iis , quæ ipsimet inuenerint , quâm quæ ab alio ita minutè enucleata acceperint. Sed tamen Instructo r potest aliquam instructionem aut lucem dare , & tamquâm in viâ ponere ; monendo eum qui exercetur , vt ipse sibi applicare consuescat, vt v.g. in fundamento, postquam cogitauerit finem hominis, actuet hunc finem in eo statu, in quo nunc est, vt quoniam iam non potest esse indifferens ad diuitias & pauperatatem, applicet hanc indifferentiam ad eas materias , quæ occurrunt in Societate , & sic de aliis.

6 Notandum est etiam , primam hebdomadam debere in nostris , si semelexactè Exercitia fecerint , ordinariè satis breui tempore expediri , ita ut etiam interdum minori spatio quam tridui , veletiam aliquando bidui expediti possit , si ita videatur , vt gradus fiat ad secundam hebdomadam , in quâ , vt plurimum , Exercitia
1. hebdom.
cum nostris. diutius

Annotat. 4.
ex 20. diutius immorandum est. Quare hoc potissimum ex Institutoris iudicio pendere debet, qui si viderit aliquem maiore purgatione indigere, poterit & debebit eum diutius in eâ retinere, ante omnia conando, vt eum inducat ad desiderandam sui ipsius reformationem perfectam.

*Materia re-
formationis
qua.* 7 Materia autem, circa quam hæc reformatio versari debet, hæc ferè est, passiones non benè domitæ, mali habitus, peruersæ inclinations, vt ad honorem & æstimationem propriam, vel propriam voluntatem, ad corporis commoditates, &c. tentationes ab extrinseco prouenientes, præsertim vehementes & crebræ; deinde etiam ministeria Societatis, vt concionari, audire confessiones, habere scholam; denique omnes actiones, quas aliquis componere & ordinare velit, vt comedere, dormire, studere, agere cum externis, vel cum nostris, & alia.

*Sui cognitio
in primis
necessaria.* 8 Quare hoc primùm curari debet in eo, qui facit Exercitia, vt quam maximam sui ipsius acquirat cognitionem, percurrendo tempus anteactum, & occupationes, vel officia, & in iis perpendendo tum multitudinē defecuum suorum, tum etiam grauitatem ratione status & obligationis, tum denique etiam considerando cauñas, & origines, & radices eorum vitiorum.

9 Ad quam etiam reformationem validè
utile

utile est, ut in fine primæ hebdomadæ fiat confessio generalis de toto tempore religionis, nō quidem semper quoties Exercitia repetuntur, sed cùm aliquis peculiariter motus à Deo vellet instituere nouam vitam, seque perfectius reformare. Hoc enim vñu compertum est magnoperè multis profuisse, & valdè iuuisse ad cognitionem sui, & emendationem.

*Pro spiritua-
li reforma-
tione confes-
sio gener-
utilis.*

10 Quòd si viderit Instructor, eum qui exercetur, hac ratione iuuandum ad eum finē consequendū, qui intenditur; poterit etiam alias meditationes statui cuiusque vel necessitatī præsenti accommodatas addere, ut de beneficio vocationis, de tribus votis, de causis cur vota renouantur, & de ipsâ formulâ votorum nostrorū, de diuinis beneficiis, de periculo tepiditatis, & huiusmodi. Interdum etiam ex Sū-mario Constitutionū, præsertim ex præcipuis regulis, quibus religiosa ferè perfectio cōtinetur, vt 11. & 17. & similes, & in vniuersū eæ sint materiæ, quæ ad timorem & amorem Dei, ad sui ipsius odium, virtutis studium, rerum visibilium contemptum, æternarum desiderium, atque caritatis ardorem augendum pertinent.

*Quando alia
meditationes
addenda.*

11 Ad faciliorem etiam introductionem eorum, quibus vel non est facultas, vel non vacat per se inuenire, poterit via aperi ad mysticæ vita & passionis Domini, si nonnullæ veritates Theologicæ proponantur. v.g. cùm de Incarnatione agitur, si causæ eius & fructus

*Modus me-
ditandi pro
parum in-
structus.*

ex-

explicitur; aut cum de passione, si causae acerbitas eius: si etiam insinuentur modi eam meditandi, v.g.ad compatiendum, ad imitandum, ad admirationem, & sic de aliis.

*Quidcum
proiectiori-
bus.*

12 Postiemò qui sunt iam prouectiores in rebus spiritualibus, & meditando magis exercitati, de quibus par. 6.c.3. §. 1.iis, si interdum ad spiritum colligendum, & feruorem hau-riendum se recipiunt, vel ad aliquod opus ag-grediendum vt missionem, aut aliquid eius-modi, cum nec eadem sit omnium dispositio, nec una mensura, non videtur quidquam præ-scribendum circa materiam: sed possunt ea meditari, quæ sibi utilia putauerint ad eum fi-nem consequendum, quem intendunt. Credendum est enim quòd ex notitiâ, quam ex Exercitiis B. P. N. IGNATII anteà iam habe-bant, & ex vñctione Spiritus adiuti, inoffenso pede, imò magnâ cum utilitate per hanc viam current.

*Electio no-
stris minimè
danda.*

13 Quod attinet ad electionem status, ea non est nostris danda in Exercitiis. De elec-tio-ne autem negotij aut actionis alicuius consul-tare non est proprium Exercitorum; sed po-test fieri etiam extra Exercitia omni tempore & occasione: & ideo in hac etiam diligenter instruendi sunt nostri, vt sciant bene uti regulis eligendi ad indagandam Dei voluntatem, & beneplacitum, vt cum Superiores debent sta-tuere de re aliquâ dubiâ, maximè si non possint

cum

cum suis consultare , vt dicitur 16. reg. Pro-
uincialis , & denique in rebus omnibus , quas
coram Deo constituere ac definire oporteat,
semper admodum iuuat illa praxis,quæ in eli-
gendo præscribitur,de quâ infrâ prolixius age-
mus,& inde peti poterunt,quæ nostros iuuare
possint ad intelligendam Dei voluntatem in
omni eiusmodi re,iuxta cuiusque rei qualitatē.

De primâ hebdomadâ in vniuersum.

C A P V T X I.

1 **O**Mnia hæc Exercitia à B.P.N.IGNATIO
in quatuor hebdomadas distributa
sunt. Quæ quidem hebdomadæ non tam nu-
mero dierum , quæm materiæ genere distin-
guuntur : & ideò non necesse est , vt septem,
vel octo dierum circulus in singulis consuma-
tur, sed sufficit vt illi affectus vel fructus inue-
niantur, qui in vnaquaque exquiruntur.

2 Prima continet considerationem pecca- Quid singu-
torum,vt eorum fœditatem cognoscamus,ve-
re que detestemur cum dolore & satisfactione
conuenienti. Secunda proponit vitam Christi,
ad excitandum in nobis desiderium ac stu-
dium eam imitandi:quam imitationem vt me-
liùs perficiamus,proponitur etiam modus eli-
gendi vel vitæ statum , qui sit maximè ex vo-
la hebdomada conti-
neant.

D luntate

luntate Dei; vel si iam eligi non possit , dantur quædam monita ad eum, in quo quisque sit, reformatum. Tertia continet Passionem Christi, quâ miseratio, dolor, confusio generatur, & illud imitationis desiderium vñâ cū Dei amore vehementius inflammatur. Quarta demum est de Resurrectione Christi, eiusque gloriosis apparitionibus, & de beneficiis diuinis, & similibus , quæ pertinent ad Dei amorem in nobis excitandum.

In 1. hebdomadâ sunt media anima purgâde.

3 Igitur in hac primâ hebdomadâ proponuntur media , quæ ad animam purgandam per contritionē & confessionē pertinent, & ad veram pœnitentiam in nobis gignendam iuuare possunt. Quare huc omnia dirigere debet, qui facit Exercitia, ut peccati malitiam, sramq; abiectionem , & vilitatem agnoscat , eamque ex animo intimè sentiat. Quam ob causam expediret, ut hoc tempore si sacerdos sit, ex hoc spiritu humilitatis ablîneat à quotidianaâ celebratione(nisi deuotio, aut profectus spirituialis, aut aliqua obligatio ad id impellat) ut postea generali confessione peractâ , maiori cum præparatione, fiduciâ, ac reuerentia ad sacrificium altaris redeat.

1. Hebdomada cum sit basis ceterarum, numquām omitenda.

4 Notandum etiam hanc primam hebdomadam esse fundamentum ac basim ceterarum , & ideò numquām prætermitti debere. Vnde etiam si quis alia Exercitia huius hebdomadæ, aut etiâ omnia integrâ fecisset, & denuo ea

ea repetere vellet, tamen hinc incipiendum es-
set, quamvis breuius expediri posset.

5 Igitur postquam aliquis in eum locum
venerit, vbi Exercitiis vacaturus est, eâ ipsâ die <sup>Quid ante
Exercitia
faciendum.</sup>
debet Instructor ad eum adire, & priusquam
tradat fundamentum, debet ei explicare ali-
quas ex Annotationibus, nempe primam, &
quintam, & ex decimaseptimâ illam admoni-
tionem de animo aperiendo, item ex vigesimâ
id quod dicitur de utilitate secessus in loco se-
parato. Quod etiam opportunitatem ei dabit,
ut eum moneat de iis, quæ suprà cap. 2. diximus
eum esse monendum, cum eâ tamen dexterite-
tate, quam ibi diximus, nempe ut non omnia
simul, sed quantum prudentia dictabit.

6 Annotatio autem illa ante fundamen- ^{Dei. Anno-}
tatione ante
fundamen-
tum, quæ incipit, In primis ut per huiusmodi, &c.
expediet magis hoc tempore, ut non propona-
tur ita in genere, quando quis incipit Exerci-
tia, sed in discursu Exercitiorum, si quid du-
bium, vel obscurum occurrat, aut ob aliquam
eius, qui exercetur diffidentiam, videatur op-
portunum, tunc ei explicari poterit.

De Fundamento.

C A P V T X I I .

*De primo
ingresso i.
hebdomada.*

I PRIMUS ingressus in hanc primam hebdomadam fit per considerationem ultimi finis: quæ consideratio ideo dicitur Fundamentum, quia est basis totius ædificij moralis & spiritualis.

*Diuidi po-
test in tres
partes.*

2 Potest autem diuidi in tres partes, primò in finem, propter quem homo creatus est: secundò in media ad consequendum hunc finē: tertiò in difficultatem eligendi hoc vel illud medium, cùm ignoremus quid magis aptum sit ad huius finis consecutionem: omnis autem error in hac parte non possit esse non damnosus & periculosus. Ex quo nascetur etiam quartum, ut homo ponat se in illâ omnimodâ indifferentiâ & æquilibrio.

*Indifferentia
magno mo-
menti.*

3 Hæc autem indifferentia est maximi momenti: & admonendus est qui se exercet quanto altius hoc fundamentum iecerit, tanto firmius futurum ædificium: idque etiam indicauit B.P.N. IGNATIUS Annot. decimaquintâ, & decimasextâ ex viginti.

*Meditatio
Fund. ne
videatur
aridior, iu-
ienda.*

4 In dandâ hac meditatione, maximè quia nonnullis cùm nondum assuerer int orationi, videri potest aridior, addi poterunt aliquæ excursio-

cursiones ad meditandum, ut in eo quod dicitur creatum esse hominem, potest simul cogitari à Deo esse creatum de nihilo, & simul quot, & quanta in creatione habuerit, & præterea quomodo semper ab illo in esse conseruetur.

*Quis scopus
huius medi-
tationis.*

5 Sed horum consideratio non tam diri-
genda est ad gratitudinem , vt sit cùm con-
siderantur beneficia Dei , verùm ad scopum
huius fundamenti , nempe quòd illa omnia
à Deo data sint , vt perueniremus ad illum
vltimum finem. Vnde etiam potest homo
in hac meditatione reflectere cogitationem
ad seipsum , quomodò hactenus habuerit se
ad finem & ad media , quantum aberraue-
rit , quòd creaturis abusus sit , quæ illi ad-
iumento esse debuerunt ; vt iam quasi in ge-
niali iaciat fundamenta ad cognoscendam
deformitatem vitæ suæ , quod postea vberius
& magis particulariter faciet in meditatione
peccatorum.

6 In meditatione huius fundamenti liber
Exercitiorum non præscribit certas horas, vt
fit in Exercitiis sequentibus: sed vt faciliter ini-
tio inchoemus, unusquisque pro viribus & pro
deuotione suâ ad id tempus sibi assumat: vel
si opus sit, Instructore ei præscribat.

7 Debet autem curare ut cognitio huius veritatis, quæ in fundamento tractatur, quam maximè menti infigatur: quoniam ut funda- Firmiter
animohæ-
reat hæc me-
ditatio.

mentum fabricæ totam ipsam sustinet, ita hæc veritas influit in omnia Exercitia, & præser-tim in ipsam electionem status, quæ tota ferè hinc pendet. Et ideo quò melius hæc medita-tio successerit, eò etiam melius reliqua suc-cedunt.

De duplice examine.

C A P V T X I I I.

Quid facient Instructores tempore huius meditationis. **D**Vm durat meditatio fundamenti, de-bet Instructore exercitantem aliquoties visitare, & semper ei aliquid noui in scriptis afferre, quia sic videtur quodammodo leuari tedium, & melius etiam percipi quæ singula proponuntur.

Examen particolare quando datum.

2 Igitur in primo congressu post datum fundamentum datur examen particolare, in quo tradendo significandum est, in quouis ho-mine vnum aut alterum vitium, siue peccatum esse solere præcipuum, & quod in eo sit quasi causa & radix aliorum.

Vitiorum extirratio.

3 Et licet in aliquo plura essent præcipua, expedire tamen, vt vnum deligatur, ad quod extirpandum toti incumbamus, vt eo superato ad aliud, & aliud deinceps, peculiarem hunc conatum & studium transferamus.

Perutile exa-men partic-u-lare.

4 Huic igitur rei seruiet examen particula-re,

re , cuius usus et si post peracta Exercitia esse debet toto vitæ tempore, nunc tamen inchoatur, tum ut aliqua eius peritiae acquiratur, tum etiam quia hoc examine uti oportet circa Exercitia, & eorum Additiones.

5 Esta autem multum commendandus ^{Huius examini usus} hu-
ius examinis usus , propter magnam eius utili-
tatem, praesertim ad consequendam animi pu-
ritatem , ut docet Cassianus Collat. 5. & S.
Bernardus sspè. Itaque in fine Exercitiorum
cum discedenti dantur præcepta vitæ benè in-
stituendæ, hoc in primis inculcandum est. Ad-
ditiones autem illæ quatuor dictandæ sint,
an verbo tantum explicandæ , prudentiæ In-
structoris relinquatur.

6 Deinde eadem die & sequenti datur exa-
men generale , & quotidianum. Non autem
datur per modum meditationis , sed instru-
ctionis cuiusdam , & ut homo incipiat ape-
riter oculos ad cognoscenda peccata vitæ præ-
teritæ.

7 Quod verò attinet ad examen generale ,
non est dubium, quin aliæ etiâ multæ sint pec-
catorum species, quæ hic nō ponuntur; sed vel
hic ea tantum peccata attinguntur , quæ fre-
quentius accidunt, reliqua autem peti possunt
ab aliis auctoribus, qui ex professo de hoc agūt;
vel hoc examen pro iis tantum conscriptum est,
qui iam paullò magis spirituales sunt, & ab aliis
grauioribus peccatis abstinent , in hæc autem

frequentiū incidere solent. Itaque non fuit mens B.P.N. IGNATII tam breui tractatione omnia peccata comprehendere, sed tantum, ut dictum est, pios animos admonere de iis, quæ frequentiora sunt.

Examen quotidianū. 8 Porrò examen quotidianum, quod quinque puncta complectitur, dictetur prout iacet. Ad illud autem faciendum iuuat illa lux, quam præbet examen generale per illam distinctionem peccatorum, quæ fiunt, cogitatione, locutione, & opere.

De primo Exercitio primæ hebdomadæ.

C A P V T X I V .

*Quis ordo in I
tradendis
Exercitiis.*

Irca ordinem tradendi Exercitia, sequendus est is qui ponitur in ipso libro Exercitorum, nempe ut primâ horâ fiat Exercitium trium potentiarum ; secundâ autem peccatorum ; tertâ verò , & quartâ repetitiones utriusque : si autem addatur etiam quinta hora , fiat de inferno. Si fiant tantum quatuor horæ, hoc Exercitium de inferno differendum erit in diem sequentem : quo eodem die possunt dari etiam alia Exercitia de morte , deiudicio , cum suis repetitionibus. Tertio die proponenda erit eadem materia, sed

sed cum aliquibus nouis punctis, ut in materiâ peccati, proponendo effectus, quos facit in animo, aut aliquid eiusmodi, sic enim tollitur tedium, & materiæ profundiùs penetrantur.

2 Porrò primum Exercitium illud est, quod appellatur trium potentiarum, non quia in aliis etiam non exerceantur hæ tres potentiae; sed voluit B.P.N. IGNATIVS in hoc quasi aditu & principio omnium Exercitiorū viam monstrare, quæ in meditando tenenda est, nempe, ut per memoriam adiuuaretur ratio ad discurrendum sive ratiocinandum; per discursum autem excitaretur voluntas & affectus: idque actuare voluit in materiâ peccati, quæ prima occurrebat ad meditandum.

3 Itaque in hoc primo Exercitio sunt sigilatim explicanda Exercitia sumenti omnia quæ in sequentibus Exercitiis futura sunt usui, quis scilicet modus seruandus, ut cum attentione, & sine capitib[us] læsione perseverari possit, & quomodo se animus colligere, collectumque tenere debeat; & quod licet adhibendus sit intellectus ad cogitandum, maiortamen habenda est cura affectus, & interioris gustus, quam ut multi conceptus, quantumuis pulchri & acuti, formentur, & alia eiusmodi.

4 Hic etiam declaranda sunt præludia, quorum usus prescribitur in omnibus Exercitiis: & in primis quid sit compositio loci, quæ

D 5 nihil

nihil aliud est, quam fingere sibi, & quasi videre oculis imaginationis locum illum, in quo res, quam meditamur, gesta est; ut stabulum in quo Christus natus est, aut cœnaculum grande stratum, in quo Apostolorum pedes lauit, aut montem in quo passus est.

*Ad quid in-
usat loci com-
positio.*

5 Hac enim loci compositione valdè iuuamur ad attentionem & motionem animæ, quæ hoc modo quasi alligatâ phantasiâ rei illi certæ, alligatur ipsa quoque quodammodo ne euagetur; aut si quando diuertat, habet ad manum, quo se facile colligat, & reuocet in situm illum suum, in quo se ab initio composuit. Vnde S. Bonaventura in proœmio de Vitâ Christi, Tu, inquit, si fructum ex his sumere cupis, ita te præsentem exhibeas his, quæ per Dominum Iesum Christum dicta & facta narrantur, ac si tuis auribus audires & oculis ea videres, toto mentis affectu diligenter, delectabiliter & morosè, omnibus aliis curis & sollicitudinibus tunc omisis.

*In quo locum
habeat.*

6 Atque hoc quidem locum habet in meditatione rerum corporearum: nam in rebus incorporeis, vt est peccatum, & similia, alia quædam est instituenda compositio loci, de quâ dicitur satis clarè in libro Exercitiorum, in Exercitio trium potentiarum.

*Quid in co-
positione loci
vitandum.*

7 Denique in hac loci repræsentatione vitandum est diligenter, ne nimis in eâ fabricandâ immoremur, vim capiti faciamus, quia non

con-

consistit in eâ fructus præcipuus meditationis, sed est tantùm via & instrumentum ad ipsum fructum. Nec est dubium, quin aliqui maiorem in hac re habeant facilitatem, in quibus videlicet acrior est vis potentiae imaginatiæ. Alij verò, quibus hoc difficultius est, non ita laborare debent, ut caput obtundant, quo ipsam meditationem impeditrent.

De aliis Exercitiis primæ hebdomadæ.

C A P V T X V .

1 IN secundo Exercitio, in primo puncto In 2.Exerci-
tio de quo
monendus
exercitans. monendus est exercitans ne descendat ad examinanda peccata sigillatim, ut fieri sollet, cùm quis se ad confessionem parat; hoc enim postea facturus est extra meditationem: sed hoc tempore in genere tantùm proponat sibi sua peccata, eorumque multitudinem & magnitudinem, ut concipiat confusione & dolorem. Ad hoc autem confert percurrere loca, negotia, & personas, ut hic dicitur.

2 Tertium & quartum Exercitium constat Quis usus re-
petitionum
Exercitiorū. ex repetitione primi & secundi. Harum autem repetitionum usus est valde utilis, sèpè enim fit, ut cùm eiusmodi materiæ primum cogitantur, intellectus pascatur illâ rerum nouitate, ac

ac curiositate quadam ; posteà verò cùm speculationem moderamur, magis aperitur via internis affectibus, in quibus potissimum consistit fructus. Quare in his repetitionibus vivandi sunt longi discursus, sed tantum propone sibi oportet, & quasi percurrere, quæ prius meditati sumus, & in iis immorandum voluntate & affectu : & hæc etiam est causa, cur plura hic colloquia sint, quam in prioribus Exercitiis.

Intelligentia
tertiij Exer-
citij prima
hebdomadae. 3 Quod autem dicitur in libro Exerc. in 3.
Exercitio 1. hebdomadæ repetitionem hanc faciendam de iis, in quibus anteà maiorem consolationem aut desolationem senserimus; ita intelligendum est, vt præcipue repeti debeant ea, quæ lumen aut ferorem attulerunt: sed etiam expedit illa puncta repetere, in quibus ariditatem sensimus: quia sæpè contingit, vt deinde in ipsis maiorem consolationis copiam sentiamus. Imò etiam bis repeti potest idem, si magna sentitur consolatio, aut alius bonus & spiritualis affectus, & hoc potissimum in primâ hebdomadâ.

Præter quin-
que, alia pos-
sunt addi. 4 Præter quinque hæc Exercitia B. P. N. I G N A T I I possunt addi alia, vt in fine quinti Exercitij dicitur, vt de aliis peccati pœnis, de morte, de iudicio, vel de aliis cruciatibus Inferni: & quidem hæc rarissimè omittenda videntur, quia multum habent momenti, vt auocetur animus ab inordinato amore rerum harum visibi-

CAP. XV. De aliis Exercitiis i. hebdomadae. 61

visibilium : & in his meditationibus concipit anima timorem sanctum Domini , vt pariat spiritum salutis.

5 In fine cuiuslibet Exercitij semper fieri debet colloquium , vt in libro Exercitiorum præscribitur : nec tamē prohibetur , quin iuxta cuiusque deuotionem etiam in principio , & in medio alia colloquia , & petitiones fieri possint , imò etiam aliquando expedit . Proptius tamen locus est in fine , cùm anima ex meditacione magis eleuatam se sentit : illa enim sunt aptissima colloquia , quæ formantur ex affectu interiori varia , vt ipse affectus varius est .

6 Interdum enim homo agit cum Deo , vt filius cum patre ; interdum , vt seruus cum Domino ; modò , vt amicus cum amico ; modò etiam , vt reus cum Iudice ; aliquando etiam petens aliquid donum ; aliquando gratias agens de beneficiis acceptis ; alias accusando se ipsum ; alias communicando cum eo familiariter .

7 In quo notandum quod dicitur in tertiâ Annotatione ex viginti , hęc colloquia , quando fiunt cum Deo aut cum Sanctis , requirere maiorem reverentiam , quam ipsas meditationes & speculationes . In particulari verò colloquium secundum ad Christum ut impetrat à Patre , explicandum erit rudioribus , hoc intelligi , non ut est Deus , sed ut homo mediator & aduocatus , ut interpellet pro nobis .

8 Ad-

Additiones
1. hebdomadæ
de quando
danda.

8 Additiones, quæ in libro Exercitiorum ponuntur in fine primæ hebdomadæ, dandæ sunt pridie quam incipiantur Exercitia (nempe meditatio, quæ dicitur trium potentiarum, & reliquæ) quia in iis agitur de multis, quæ adiuuant meditationem. Decima tamen additio posset differri in sequentem diem, quia non est adeò necessarium ut detur illo die. Deinde sequentibus diebus dandæ sunt reliquæ Additiones, & Regulæ de discernendis spiritibus, quæ conueniunt primæ hebdomadæ, & quæ conuenire videbuntur exercitanti: quas tamen non erit semper necesse scripto dare, sed id Instructoris iudicio permittitur.

Additiones
exacte ser-
vanda.

9 Hæ Additiones curandum est ut exactè seruentur, quia ex ipsis valde pender fructus spiritualis Exercitiorum: quamquam ex alterâ parte caueri etiam debet omnis excessus, & habenda est ratio personarū & complexionum, ut si qui essent naturâ melancholici, nō debent nimium coarctari, imò potius dilatandus est eis animus; & idem de personis imbecillioris valetudinis, & insuetis ad hos labores: & ideo opus est prudentiâ & discretione. Experientia enim ostendit, quibusdam profuisse, quod eis concederetur aliqua laxitas in his regulis seruandis; aliis autem profuit severitas & rigor, semper tamen mixtus suavitate.

D8

De confessione generali.

C A P V T . XVI .

ISue qui se exercet, versetur in primis quinque Exercitiis, siue alia adiungantur, cum iam id satis consecutus videbitur, quod in hac hebdomadâ ut finis proponitur, nimirum cognitionem intimam peccatorum, & veram contritionem; & ad id serio conatus, & diuinæ gratiæ cooperatus, tam per Exercitia, quam per Additiones iudicabitur; moneri debet, ut se ad generalem confessionem disponat. Etnisi Instructori nimirum fatigatus videatur, poterit adhuc pergere in meditando per unam, aut alteram horam aliquid quod ad compunctionem peccatorum faciat, vel si id magis expedire iudicetur, aliquid legendo ad eum finem.

2 Ut autem hoc diligenter & accuratius indicandum est ei quantæ sint utilitates huius confessionis generalis, de quibus utilitatibus agitur in ipso libro Exercitorum post examen generale. Quod si nulla alia esset, hoc certè satis esse deberet, quod experimur homines plerumque, aut sine examine sufficienti, aut sine debito dolore, nullo vel valde infirmo melioris vitæ proposito ad confessionem accedere, ac propterè ad consequendam pacem

con-

conscientiæ, & ad tollendos scrupulos, qui si non anteā, saltem in pūnto mortis animam excruciare, & in periculum salutis æternæ adducere solent, multūm prodest, semel se ab omnibus anteactæ vitæ peccatis abluere.

*Quia diligen-
tia seruanda
in huiusmo-
di confessio-
ne.*

3. Quam etiam ob caussam, et si cauendum est à nimiā anxietate in faciendā hac confessio- ne, ne semper deinde maneant scrupuli ac reli- quiæ, vt quibusdam contingit; tamen ex alterā parte studendum & conandum est, vt ita dili- genter atque accuratè fiat, vt posteā secura esse possit anima, le fecisse quod in se erat: nam sine hoc numquām frui poterit illā pace animi, & tranquillitate conscientiæ, quam diximus. Ideò præter proprium studium & diligentiam ipsius qui Exercitia suscipit, iuuandus est etiam aliquā viā & methodo, nempe Directorio ali- quo ad benè confitendum, cuiusmodi iam multa extant bona & apta, si opus fuerit, & pro cuiusque indigentiā.

*Quibus Na-
uarri Sum-
ma legenda.*

4. Aliquando etiam, præsertim insigniori- bus hominibus, proderit dare legendam Sum- mām Nauarri, vbi agit de statibus, vt attentè considerent, quæ ad suum statum pertinent. Sic enim meliùs videbunt in quibus defece- rint, quæ si nostri per se proponerent, foitasse non tantam iis fidem haberent, & possent pu- tare eos esse nimios in vrgendis conscientiis.

*Cui facienda
confessio ge-
neralis.*

5. Hanc generalem confessionem, vt pluri- mūm, magis expedit non fieri ei qui tradit

Exer-

Exercitia : si tamen qui suscipit , ei confiteri mallet pro suâ deuotione, vel Sacerdotum penuria, aut aliæ cauſſæ ita exigerent, nihil impediret quin etiam ipsi fieri posset.

De fine primæ hebdomadæ.

C A P V T X V I I .

Quoniam , ut suprà dictum est, Exerci- Prima heb-
domada tē-
pus quando
contrahen-
dum, aut
prorogandū.
Annot. 4.
tiorum hebdomadæ non dierum spa-
tio definiuntur , sed ex effectu, qui in eis præ-
tenditur; ideo huius primæ hebdomadæ tem-
pus vel contrahi , vel prorogari poterit , prout
citiùs vel tardiùs quisque contritionem, deuo- cx 20.
tionem , vel meditandi modum asscutus fue-
rit. Alij enim celeriùs , alij seriùs eò perue-
niunt. Illud tamen notandum, eos homines,
qui multùm proficiunt in viâ spiritus , & qui
iam ab aliquo tempore Sacraenta frequen-
tant, aut qui multùm cupiunt statuere de mo-
do vitæ suæ, in quo magis Deo Domino serui-
re possint, non esse diu detinēdos in hac primâ
hebdomadâ. Imò si fieri possit , quatuor aut
quinque diebus absoluere eam debent. Con-
trà verò faciendum iniis , qui non ita dispositi
sunt. Hi enim vt peccata sua defleant, & vt pec-
cati turpitudinem ac fœditatem agnoscant,
debent diutius in his exerceri , mutando sub-

E inde

inde rationem victus somniique, & alia genera
pœnitentiæ, ut habetur in Exercitiis Notabilis
tertio post Additiones primæ hebdomadæ.

2 Qui absolutis Exercitiis primæ hebdo-
madæ ad reliqua progressurus est, postquam
generaliter confessus fuerit, & communionem
sumpserit, saltem per vnum diem vacare debet
ab illo labore tam intenso meditandi. Interim
tamen posset in mente versare parabolam il-
lam filij prodigi, applicando eam ad seipsum,
aut aliquide eiusmodi. Porro ad communio-
nem est ita etiam disponendus, vt ad eam ac-
cedat cum reuerentiâ, & fide, & gustu, & ob
eam caussam danda est ei aliqua meditatio ad
hoc apta.

*De secundâ hebdomadâ; & primò de
fine, qui in eâ prætenditur.*

C A P V T XVIII.

*Scopus Exer-
citorum 1.
hebdomada.*

I Finis & scopus, qui Exercitiis omnibus
primæ hebdomadæ præfixus est, hic præ-
cipue est, cognoscere quod errauimus ab eâ
viâ, quæ nos ducere debebat ad ultimum illum
finem, cuius caussâ creati sumus; & conse-
quenter dolere de tali & tanto errore, & con-
cipere intensum desiderium redeundi in illam
viam, & in eâ semper perseverandi.

2 In

CAP. XVIII. De 2. hebdomadâ, & eius fine. 67

2 In hac autem secundâ hebdomadâ finis ^{Finis secundâ} est, proponere sibi Christum Dominum ac ^{da.} Saluatorem nostrum, ut veram viam, iuxta illud, quod ipse dixit: *Ego sum via, veritas, & vita,* ^{Ioan. 14. 6.} & Nemo venit ad Patrem nisi per me.

Ipse enim est exemplar à Patre hominibus propositum, cuius imitatione emendemus & componamus mores nostros corruptos, & dirigamus pedes nostros in viam pacis. Quare cùm Christi vita sit perfectissima, & ipsa idea virtutis & sanctitatis sequitur, vt quò vīta nostra propriùs ad eam imitatione accesserit, ipsa quoque perfectior sit, imò & propriùs accedat ad ultimum finem suum, ideoque eò etiam felicior sit.

3 Propter hanc causam hæc secunda hebdomada respondet viæ illuminatiæ, quia Christus est sol iustitiae, qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum; & ad hoc venit, vt illuminaret sedentes in tenebris, & vmbra mortis. Et quoniam peccata, & prauæ affectiones obtenebrant animam, eamque impediunt, & retrahūt à Christi imitatione, ideo hæc priùs eradicanda ex corde erant primis illis Exercitiis & meditationibus.

4 Dispositio quam B. P. N. IGNATIVS requirerat in iis, qui facturi essent Exercitia huius hebdomadæ, est, vt ostendant feruorem, ac defiderium progrediendi ulterius ad deliberandum de statu vitæ. Quare qui hoc nollet, vel te-

E 2

pidè

pidè vellet, etiam si cuperet progredi in meditationibus, melius esset eum differre ad vnum aut alterum mensem. Hoc enim negotium eiusmodi est, vt nisi cum feroore spiritus suscipiatur, non possit habere bonum successum: requirit enim magnum, & fortē, & constan-tem animum, qui ex augmento deuotionis proueniat.

*Quādo quis
non est ad-
modum ca-
pax.*

5 Verum est, quod si quis esset, à quo nihil magnum sperari posset, quia non esset admodum capax, vel impeditus esset statu matri-monij, posset pro eius captu, aliquid addi de sequentibus hebdomadis, vt dirigatur in statu, in quo est, ad benē viuendum in eo.

*Cum fame
relinquenti.*

6 Ceteros autem melius est relinquere cum fame, vt sciant adhuc sibi restare aliquid, quod faciant. Contingit enim sāpē, vt hac dilatione experientia ipsa apertius eis detegat suas ne cessitates & infirmitates; quod facit, vt deinde ardentes & magis dispositi redeant.

De primis quatuor Exercitiis secundæ hebdomadæ.

C A P V T X I X.

*1. Exercitium
2. hebdomadæ
de quid sit.*

I PRimum Exercitium in hac secundâ hebdomadâ, est de Regno Christi, quod tamen non computatur inter meditationes, quia

CAP. XIX. De 4. primis Exercitiis 2. hebd. 69

quia prima est de Incarnatione Domini. Est
igitur quasi fundamentum quoddam , aut
procœnum totius huius tractatus; & summa
ac compendium vitæ & operum Christi Do-
mini, in eo negotio , quod eicommiserat Pa-
ter , de quo Esaias : *Opus eius coram illo.* & ipse Ezai.62.11.
Dominus : *Opus quod dedisti mihi, vt faciam.* Et
addit quidnam id esset : *Clarificaui te super ter- Iean.17.4.
ram : Manifestavi nomen tuum hominibus.* Voeat
autem omnes homines in societatem tanti &
tam glorioſi operis , vnumquemque iuxta
ſuum gradum. Ex quo iam incipit apparere
diuersitas graduum in imitatione Christi.

2 Dispositio autem, quæ requiritur in ani- Quæ dispositio
mâ eius, qui facit Exercitia, hæc est, vt quantum
est ex suâ parte , tendat in id quod perfectius
est, si Dominus dederit gratiam & vires. Vnde
apertè colligitur ex hoc iam loco, animam in-
cipere præparari & disponi ad electionem sta-
tus, quæ posteà suo loco expressius propone-
tur. Sic enim mirabili quodam artificio Spir-
itus sancti hîc anima excitatur ad perfectionem,
vt deinde hanc eamdem perfectionem eliciat
& indaget in omnibus sequentibus meditatio-
nibus, Incarnationis, Natiuitatis, & aliarum;
& ita perfectionis semina, quæ hîc sparguntur,
per illas deinde meditationes latenter crescant
& promoueantur , donec in tempore electio-
nis ſuum fructum ferant. Atque hoc benè no-
tandum est Instructori pro suâ direktione, non
etiam neceſſaria.

E 3 quòd

quod de hoc monere debeat Exercitantem, sed potius sinat res ipsas per se in eius animâ operari, vimque suam exercere.

*cui danda
haec medi-
ratio.*

3 Neque hoc tamen impedit, quin haec meditatio, sicut etiam quæ deinde sequitur de duobus vexillis, tradi possit etiam iis, qui non sunt facturi electionem, quoniam etiam hi eâ iuuari possunt: siquidem in genere tantum agunt de iis, quæ ad maiorem Dei gloriam ab unoquoque fieri possunt in Dei obsequio pro cuiusque capacitate.

*Quare in 2.
hebdomadâ
addatur
vnum pre-
ludium.*

4 In hac secundâ hebdomadâ notandum est, addi hîc vnum præludium. Nam cùm in primâ hebdomadâ primum præludium sit constitutio loci, hîc ante constitutionem loci ponitur quædam repræsentatio historiæ, seu mysterij quod meditandum occurrit. Hoc autem non ita intelligendum est, vt tunc immorari debeamus in meditando illo mysterio, sic enim nihil differret præludium à meditatione; sed ita est accipiendum, vt in primo illo præludio proponatur historia generatim, & quasi tota in communi, vt sciatur materia, de quâ tunc cogitandum est, & anima incipiat in eâ actuari, & ad eam eleuari: deinde verò in ipsâ meditatione incipiat in singulis eius partibus immorari, easque ponderare & penetrare. Ut cùm quis coniicit oculos in tabulam aliquam pictam, in quâ sit varietas rerum pictarum, prius vno intuitu omnia confusè cernit, & scit

scit quid in eâ tabulâ contineatur; posteâ verò
figit oculos in singulis particularibus rebus,
quæ ibi pictæ sunt, easque sigillatim melius &
accuratiūs perpendit.

s Quod autem attinet ad puncta harum <sup>Vnde sumen-
da puncta
harum me-
ditationum</sup> meditationum, sumenda erunt in fine libelli Exercitiorum, ubi mysteria vitæ Christi ordi-
nē posita sunt, distincta ferè singula tribus
punctis: et si simplicioribus, qui ea non lege-
rint, aut legere non possint in Euangeliis, ex-
plicatiūs tradi oportebit, additâ breui decla-
ratione, ut dicitur 2. Annotatione ex 20. Vnde
quod in meditatione Incarnationis & Natiui-
tatis etiam dicitur de contemplandis perso-
nis, & earum verbis & operibus, intelligi de-
bet, referendo ad illam, quam diximus distri-
butionem, quæ in fine libri ponitur, nempe co-
gitando hæc in singulis punctis, ut occurruunt
ordine suo; non autem quod necessarium sit
omnes priùs personas totius mysterij, deinde
omnia verba eiusdem, ac demum opera sepa-
ratim meditari; hoc enim, præsertim in qui-
busdam meditationibus, pareret confusio-
nem.

6 Quare hoc tantum voluit B. P. I G N A-
T I V S , regulam dare in singulis punctis, quod
meditantis intentio ferri debeat, primùm qui-
dem in ipsas personas, quæ in illo puncto oc-
currant, tum ad verba, si priùs verba, vel ad
facta, si priùs occurrant facta. Et ita, absoluто
*Cur medita-
tio in punctis?*

vno puncto transeat ur ad illud , eumdem ordinem in eo seruando.

*A si a pre-
terea addi-
possunt pun-
da.*

7 Ceterū et si h̄c tantū mentio sit de his tribus, non tamen prohibetur, quin possint etiam addi alia puncta, vt v.g. cogitationes, & affectus personarum interiores, tum etiam virtutes, & præterea modus & finis mysteriorum, quæ occurunt, caussa item, & effectus, tempus, & reliquæ circumstantiæ, vt fœcundior sit meditatio, & maior eius fructus.

De quinto Exercitio secundæ hebdomadæ, quod est, applicatio sensuum.

C A P V T X X .

*Des. Exerci-
tio, videlicet
de applica-
tione sen-
suum.*

Exercitium quintum, quod est applicatio sensuum, est facile valde, & utile, imaginando nos videre personas, & audire verba, aut strepitum si qui fit, vel tangere, aut osculari siue loca, siue personas, quod tamen fieri debet cum omni reverentiâ, & modestiâ, ac timore. Olfactum B.P.N. IGNATIVS refert ad odorandam fragrantiam animæ ex donis Dei, & gustum ad gustandum eius dulcedinem, quod utrumque significat præsentiam quamdam rei, vel personarum, quas meditamur, cum gustu & amore earum tenero.

2 Quod

2 Quod autem hic dicitur , factâ meditâtione Incarnationis , & Natiuitatis, facientam deinde separatim hanc applicationem sensuum, intelligendum est idem deinceps fieri debere in reliquis meditationibus vitæ Christi. Quod non ita accipiendum est , quasi hanc applicationem debeamus habere seiuictam ab omni materiâ meditationis , sed ut præcipius scopus circa mysterij considerationem sit sensuum applicatio.

3 Differt autem applicatio ista sensuum à meditatione , quoniam meditatio est magis intellec[t]ualis , & magis versatur in ratiocinatione , & omnino est altior : discurrevit enim per caussas illorum mysteriorum , & effecta , & in eis inuestigat attributa Dei , vt bonitatem , sapientiam , caritatem , & reliqua. At verò applicatio non discurrevit , sed tantum inhæret in illis sensibilibus , vt in aspectu , & auditu , & reliquis eiusmodi , quibus fruitur & delectatur cum profectu spirituali.

4 Est autem eius duplex utilitas , interdum enim cum anima non potest profundiora speculari , dum in his immoratur , paullatim disponitur & eleuatur ad illa altiora. Interdum autem contrà , anima iam impinguata , feruens deuotione ex cognitione illorum mysteriorum altiorum , descendens deinde ad hæc sensibilia , in omnibus inuenit pastum , & consolationem , & fructum ex abundantia amoris ,

E 5 qui

qui facit ut minima quæque, ac vel ipsi nutus,
magnificant, & materiam amoris & consola-
tionis præbeant.

*Vnde sumen-
da Christi
mysteria.*

5 In mysteriis Christi tradendis debet In-
structor ea desumere ex ipso libro Exercitio-
rum in fine, vbi, vt dictum est, descripta sunt
cum suis punctis. Quare qui magis versati sunt
in meditando, iis satis erit dictare, vel dare in
scriptis puncta, vt ibi habentur, admonendo,
vt semper eamdem formam teneant, quam
primâ die. Cum aliis autem minus versatis
oportebit ad particularia magis descendere,
accommodando præludia ad materiam, & in-
troducing eos, vt sciant sibi proponere per-
sonas cum suis circumstantiis, tum earum ver-
ba, & facta, &c.

De meditationum horis, lectione spiri- tuali, & eo qui exercetur visitando.

C A P V T X X I.

*Ex Notabili
in die 2. 2.
hebdomada.*

*Exercitanti
quando dan-
da relaxatio.*

I **S**i qui se exercet, fatigatus videatur, imò
setiam si non adeò fatigatus sit, tamen vt
meliùs durare possit, expedit, vt detur illi ali-
qua relaxatio in horis meditandi, & tunc omit-
ti poterit meditatio, quæ sit mediâ nocte, &
retineri alia quatuor horæ.

2 Po-

2 Potest etiam in hac hebdomadâ , & se- De lectione
in 2. hebdo-
madâ.
quētibûs, post absolutas meditationes reliquo
tempore legali quis liber , sed eiusmodi , qui
pietatem potius nutriat, quām intellectum no-
uitatibus exerceat, ut sunt aliqua ex operibus S.
Bernardi, vel Gerson de Imitatione Christi, vel
Granata. Si verò liber hic contineret aliquem Ex Notab.
1.2. hebd.
post medi-
tat. 1. diei.
tractatum de Christi mysteriis, non expediret,
vt ea legerentur , de quibus posteà faciendæ
sunt meditationes , sed de quibus iam factæ
sunt, vel quæ eo die sunt faciendæ.

3 Quod attinet ad visitandum eum, qui exer- Quando vi-
cetur, semel salté esset visitandus in die, excepto sitandus.
cetur, semel salté esset visitandus in die, excepto
tempore electionis, quo tempore solent inci-
dere frequentiores desolations & perplexita-
tes, quæ crebriorem visitationem requirunt.

*De electione, quanti momenti sit, &
quis ordo in hac materia seruandus.*

C A P V T X X I I .

1 IN omnibus Exercitiis nullus est difficilior Electio nis
difficultas.
locus , aut qui maiorem dexteritatem &
discretionem spiritualem requirat , quām elec-
tionis : quoniam hoc tempus expositum est
diuersis motibus animi , & sāpè etiam errori-
bus, cùm homo nō solùm à malo vincatur, sed
plerūque etiam boni & recti imagine fallatur.

2 In

*Attendenda
electionis ne-
cessitas, &
gratias.*

2 In hac ergo materiâ illud ante omnia intelligendum videtur , & ante oculos tenendum, quanti referat eligere statum vitæ. Nam si homo, ut rationalis, debet omnino suis actionibus ponere finem congruentem rationi, Christianus autem debet omnia opera sua dirigere ad finem supernaturalem; si hæc ergo in singulis actibus fieri debent, quanto magis in capiendo statu , ex quo scilicet consequuntur ferè omnia opera vitæ nostræ , ita ut, si finis ipsius status sit vitiosus, ea etiam quæ ad finem consequuntur oporteat esse vitiosa.

*Indifferentia
ad electionē.*

2. Cor. 12.

*Ibid. v. 4. s.
6.*

3 Deinde ut in corpore animantis plura sunt membra, neque omnia membra sunt occlus, aut omnia pedes, ut ait S. Paulus, ita in hoc corpore Ecclesiæ oportet esse varios gradus & status. Huius autem diuisionis & partitionis auctore est Spiritus sanctus , ad quem pertinet singulis suum locum tribuere. Vnde Apostolus eodem loco : *Diuisiones gratiarum sunt, idem autem Spiritus : & diuisiones ministracionum sunt, idem autem Dominus : & diuisiones operationum sunt, idem verò Deus, qui operatur omnia in omnibus.* Ex quo constat , ut famuli à suo domino , suo quisque operi ac muneri destinantur; sic homines à Deo : ac proinde non debere hominē impedire in se ipso id quod Deus in eo & de eo agere vult ; sed oportere ut ei fideliter seruiat in quacumque re eius maiestas voluerit.

*Vtilitas talis
electionis.*

4 Accedit etiam propria utilitas , eaque magna,

magna , quoniam pertinet ad salutem æternam. Nam etsi Deus nemini negat auxilium necessarium ad salutem , tamen non est dubium , quin iis multò abundantius gratiam suam , & lumen , atque opem communicet , qui non se in aliquem vitæ statum ex libito suo intruserunt , sed eum elegerunt , quem præmissâ diligentî consideratione putarunt esse iuxta Diuinum beneplacitum.

5 Denique si nos in tantâ re nostro iudicio *Dei, non autem nostra, sequentia volun-*
ac placito gubernare velimus , facile in maxi-
mos & maximè perniciosos errores incide-
mus : si verò Dei voluntatem executi fueri-
mus, ille vt pater & creator noster , nihil de
nobis statuet, quod nobis vtile & salutare non
sit, imò verò etiam aptum & accommodatum
nobis, quoniam ipse noscit figmentum nostrū.

6 Hæc igitur & alia in hanc sententiam *Hæc omnia
suggerenda.*
non solùm Instructori vtilia erunt , vt in hoc
negotio magnum studium adhibeat; sed mul-
tò magis ei , qui facit Exercitia , vt videat quo
animo aggredi debeat rem adeò necessariam.

7 Igitur , vt in hoc tractando aliquis ordo
seruetur , primò dicemus quales esse debeant ,
qui ad electionem admittuntur; secundò qua-
les ij qui eos dirigunt ; tertio quæ sint res , de
quibus est electio; quartò quæ in eâ regulæ ser-
uandæ; quintò , quis sit ordo , & praxis elec-
tio-
nis faciendæ.

Qua-

*Quales esse debeant, qui ad electionem
admittuntur.*

C A P V T X X I I .

*Quinam ad
electionem
admittendi.*

IIrca primum, apertum est non omnes
esse admittendos ad electionem status.
Qui enim iam tenent statum determinatum,
vt coniugati, aut religiosi, non debent de hoc
agere, sed tantum iuuari debent, vt in suo quis-
que statu ad perfectionem tendat pro mensu-
râ gratiæ , quam ei Dominus Deus concedat.
Qui autem adhuc statum non habent, non ta-
men omnibus indifferenter dari debet electio,
vt habetur in septimâ parte Const. cap. 4. lit. F.
vbi dicitur, quod non nisi paucis, iisque huius-
modi , vt ex eorum profectu non vulgaris ad
Dei gloriam fructus speretur. Igitur qui vel in-
capaces essent huius perfectionis (cuiusmodi
sunt leues naturâ & inconstantes, quos in pri-
mis explorare oportebit , nec vlo modo ad-
mittere ad electionem; aut quos constet habe-
re passiones quasdâ indomitas, aut malos ha-
bitus, qui videantur incorrigibiles) non essent
admittendi, nisi tam certa signa essent peculia-
ris cuiusdam gratiæ , vt hæc omnia suppleret.

*Necessarium
est deside-
rium & pe-
titio.*

2 Secundò, præter naturam & mores aptos,
requiritur etiam vt ille, cui datur electio, eam
ipse desideret & petat. Et hoc omnino neces-
tarium

sarium est; & nullo modo alioquin dari debet, multò autem minùs ingeri & obtrudi non cupienti. Nam præterquam quòd , qui sic affectus est, omnia quæ ei dicentur, cum suspicio ne accipiet , & ideo iis iuuari non poterit; est etiam ea cauſa , quòd in electione faciendā multæ & magnæ incident difficultates, etiam cùm voluntas bona & feruens est: quare multò erunt maiores, cùm voluntas languet, & ideo numquam eas superare poterit.

3 Tertiò valdè expedit , vt qui ingreditur electionē, studeat esse liber ab omni affectu in ordinato, & planè ad omnia indifferēs: ad hoc verò vnū inclinatus, vt sanctū Dei beneplacitum sequatur, quodcumq; illud esse cognouerit. Quare si cerneretur eum nimis propendere ad diuitias, minùs autem ad paupertatem, non esset benè dispositus, nec sperādus esset bonus exitus in ele ctione. Ille enim affectus auersus à viâ perfectiori, & ad imperfectiorem cōuersus intellectum traheret ad excogitandas rationes tali affectui cōsentaneas. Accùm, vt dici solet, quidquid recipitur, recipiatur ad modum recipientis, facile fieret, vt existimaret illā esse Dei voluntatem, quæ est ipsius voluntas. Oportet igitur vt perueniat ad tertium gradum humilitatis, qui ponitur in libro Exercitiorū, aut saltem ad secundū, cui comparando seruiunt meditationes de Vexillis, & de Tribus classibus, & aliæ, de quibus infrà dicetur: & ideo esset in iis medita-

*Electurus sicut
ab omni affectu liber.*

meditationibus diutius retinendus, ut paullatim disponatur ad hoc æquilibrium animi, partim conando propriâ diligentia, partim id à Deo petendo ferventibus orationibus. Quod si ad hanc resignationem, & indifferentiam non peruererit, tota tractatio de modo eligendi relinquenda est. Et tunc si ita expedire videbitur, procedendum in reliquis Exercitiis faciendis, ut si fieri potest, per ea ad maiorem maturitatem perducatur, vel post breve tempus finis eis imponendus.

*Quanam
optima dis-
positio ad
electionem.*

4 Quarto omnium optima est illa dispositio, vt non modò non magis propendeat ad terrena retainenda, sed quoad fieri potest, voluntatem suam semper infletere conetur ad id, quod perfectius est. Nam licet re ipsâ non id electurus sit, quia fortasse Deus eum non vocat ad talem statum, tamen nihil ei nocebit, immò plurimum proderit tale desiderium; ac proinde in his Exercitiis semper proponitur via perfectior, tamquam magis optanda, & à Deo petenda. In quo valde notanda est sententia quædam B.P.N. IGNATII, quæ inuenta est in quodam eius scripto, vbi ita ait, Debere Instructorem ita disponere eum, qui est in Exercitiis, vt omnino resignatus sit, tam ad consilia sequenda, quam ad præcepta, immò vero, quantum in ipso est, magis inclinatus sit ad consilia, si id maius Dei obsequium fuerit: & addit, Maiora vtique signa requiri ad statuendum,

CAP. XXIII. *Qui ad electionem admittendi.* 81

dum , quòd ea sit Dei voluntas , vt quis in eo statu maneat , in quo satis sit seruare præcepta ; quàm vt viam consiliorum ingrediatur , quia Dominus tam apertè ad consilia exhortatus est , at verò in illo statu magna ostendit esse pericula .

5 Vltima est ea dispositio , quam idem B. *Vltima dis-*
P. IGNATIVS eodem loco præcipit , nempe *positio est*
vt qui facit electionem colligat se totum intra NATII. *S.P. N. IG.*

se , & toto tempore quo durat hæc delibera-
tio , claudat sensus , claudat animum omnibus
aliis rebus , nihilque velit videre , aut audire ,
quod non de sursum sit . Quibus verbis duo
indicantur ; primum , vt anima non sinat se
distrahi ad alias cogitationes , sed hoc vnum
agat , & huic vni intenta sit , ceteris omnibus
negotiis à se reiectis . Alterum est , vt in hac de- *Annot. 16.*
liberatione non admittat rationes , quæ non *ex 20.*
sint è cælo , id est , nullas admittat , quæ sapiant
carnem & sanguinem , aut aliquid humanum
ac terrenum , quia omnia manare debent ex
vno illo principio , quod est desiderium gloriæ
Dei , & exequendi eius voluntatem . Hic enim
est verus ille sumptus ad ædificandam turrim ,
de quâ est in Euangelio , & hoc magnam ani- *Luc. 14. 28.*
mæ fiduciam affert , quòd Deus non sinet eam
decipi , quia cùm eum in toto corde & in ve-
ritate quærat , numquàm se Deus ab eâ auer-
tet , cuius scilicet tanta est bonitas , & amor in
suam creaturam , vt etiam occurrat sæpè non

F quæ-

quærentibus. Quod licet ita sit, & ea sit perfecta eleætio, ad quam solius Dei amor impellit; tamen si præcipuus quidem esset amor Dei, sed præter illum aliquid etiam accederet, quod eodem inclinaret, modò non repugnans Dei legi ac voluntati, & ex suâ naturâ bonum, utputa consolatio propria, & quies spiritualis, ratio valetudinis, aut aliquideiusmodi, non propterea improbanda esset eleætio. Hæc tamen oporteret semper minus esse præcipua, & minus præcipue mouere, & hæc ipsa ad Dei amorem referri.

Qualis esse debeat qui dirigit electuum.

C A P V T X X I V .

*Officium
tridentis
Exercitia.*

IIrca secundum, officium eius qui tradit Exercitia, in hoc particulari negotio est cooperari motioni diuinæ, eamque non præire, sed sequi; & ad hoc disponere animam eius qui facit Exercitia, remouendo impedimenta, nempe errores, dolos, affectiones, atque inclinationes inordinatas. Non debet eum mouere vel ad vnam, vel ad aliam partem, vt dicitur in 15. Annot. ex prioribus. Etsi enim ex naturâ suâ licitum est, ac meritorium etiam, hortari ad perfectiora; tamen

men ut eiusmodi deliberationes solidius fiant,
 & sine ullâ humanâ persuasione , multò me-
 lius est permettere , vt solus Deus cum suâ
 creaturâ tractet , nec aliquis tertius interce-
 dat: & hoc maximè in Exercitiis , vbi se anima
 ad hoc ipsum disponit. Ratio huius est , quia
 elec*tio* tantæ rei , vt est status vitæ , non debet
 nisi persuasione aut inductione humanâ , sed
 solâ Dei voluntate , alioqui metuendum esset
 illud , quod Dominus dixit : *Omnis plantatio*, Matth.15.
quam non plantauit Pater meus caelestis , eradi-
cabitur. Et cùm in eiusmodi viâ per se arduâ ,
 & deinde dæmonum inuidiæ expositâ , sine
 dubio fecuturæ sint multæ tentationes ac
 difficultates ; non potest ullum auxilium ac
 subleuatio expectari ab homine , qui nos in-
 duxit , nisi leuemus oculos nostros in cæ-
 lum , & dicere possimus : Dominus solus
 dux meus fuit , quoniam iuxta Apostolum Phil.2.13.
sperandum est , Eum qui dedit velle , datu-
 rum etiam perficere , & confirmaturum usque
 in finem.

2 Ex quo colligitur , eum qui dirigit in
 hac elec*tione* , debere ipsum quoque suo mo-
 do indifferentē esse , vt fideliter peragat opus ,
 quod ei commissum & creditum est ; idque
 tantum respiciat & cupiat , vt Dei voluntas &
 beneplacitum compleatur , nihil apponens de
 suo spiritu proprio : hoc enim est immittere
 falcam in messem Dei. Et præterea posset ali-

F 2 quan-

Annot. 15.
 ex 20.
Indifferentia
etiam dantis
Exercitia.

quando præbere materiam tentationum exercitanti , quia maneret semper aperta dæmoni hæc porta suggesti, quod hominis instinctu ad religionem inductus esset. Persuadeat autem sibi, illud tutum fore , ac sine periculo, quod indagauerit iuxta regulas sanæ electionis. Tantum diligens sit in subleuando ac dirigendo , quem Dominus eius curæ ac fidei commisit.

*Ziisdem vi-
gilantia.*

3 Vigilat in detegendis fraudibus , & paralogismis dæmonis, quoniam ex falsis principiis, qualia ille suggesteret , sequetur non nisi falsa conclusio.

*Vt debet in-
gredi in elec-
tione.*

4 Animaduertat etiam contingere sæpè, vt quis ingrediatur in electionem cum optimâ dispositione , & tamen in ipso articulo eligendi insurgat in ipso aliquis sinister affectus , qui omnia perturbet , & suffocet bonum semen : & ideo cautus sit & industrius ad hæc omnia tum prouidenda , tum præcauenda.

Quæ

Quæ sint res de quibus est electio.

C A P V - T X X V .

1 Circa tertium , illud certum est rem Electio sit bona. omnem , quæ sub electionem cadat, Ex intro- oportere esse bonam , siue sit negotium ali- ductione ad eligendarū quod particulare , siue status totius vitæ. rerum no-

2 Electio autem status versatur circa duo, Electio sita- sitne manendum in præceptis, an progredien- dum ad consilia.

3 Si consilia sequenda, num in religione, Sic consilia sequenda, quid agendum. an extra eam. Quamquam enim vix iam extra religionem seruari possunt, tamen potest esse talis natura , vt non sit valde idonea ad communitatem vitæ , & obedientiam , & tamen possit seruare paupertatem & castitatem.

4 Tertio si in religione, restat etiam in par- Se in religio- nem ingre- diendum, ticulari quis ordo eligendus , quia alios voeat Dominus ad maiorem solitudinem , alios ad iuuandos proximos , & ipsa naturalis complexio vel corporis vel etiam animæ alia alij instituto aptiore est.

5 Quartò electâ peculiari religione , deli- Temporis electio. beratur etiam de tempore & de modo id exequandi.

6 In eligendâ hac autem vel illâ religione, Duxit causam dum in elec- tione reli- caendum est primò , ne eligatur aliqua iam

corrupta , vel in quâ non vigeat obseruantia. Secundò inter illas ipsas, in quibus viget obseruantia, præferenda est ea, cuius institutum sit perfectius: in quo diiudicando est optima doctrina S. Thomæ 2.2. quæst. 188. artic. 6. & habenda est maximè ratio personæ , non solùm iuxta vires & propensionem , sed etiam iuxta dotes & talenta, quæ habet propter maius Dei obsequium.

*Difficultas
vocationem
exequendi.*

7 In tempore autem exequendi diuinam vocationem est interdum peculiaris difficultas, quoniam in his, quæ repugnant sensui, solet humana infirmitas procrastinari quantum potest , & causas morarum innectere , seque ipsam decipere , quærendo rationes differendi. Quare optimum est hanc ipsam difficultatem profligare in Exercitiis , & cogitare quod ait S. Ambrosius: *Nescit tarda molimina Spiritus sancti gratia.* Imitanda est etiam promptitudo Apostolorum, relictis statim retibus & patre: valetque illa ratio: Si aliquando, cur non modò & si non modò, fortasse numquam. Nunc enim recens est Dei motio , & eius auxilium, posteà verò facile fieri potest , & fit quotidie, ut refrigescat hic spiritus , & sic multò difficilius erit resistere pugnæ carnis & diaboli. Et hæc de electione consiliorum.

*Quid si eli-
gat seruare
præcepta.*

8 Si quis verò eligat seruare præcepta, restat adhuc consultandum , in quo statu, aut in quâ ratione viuendi ea seruet: quæ singula di- scu-

CAP. XXVI. De triplici tempore electionis. 87
scutienda sunt, ut eò melius, & cum maiori
luce vita instituatur.

9 Denique in aliis particularibus negotiis, *In aliis par-*
vt in suscipienda aliquâ re, vel non suscipien-
dâ, vtendum est his iisdem regulis, sumendo
scilicet eam partem ipsarum, quæ sufficit pro
qualitate rei. Modus autem, seu regula etiam
in his omnibus particularibus actionibus, est
omnia metiri ex Dei honore, nullo habito re-
spectu ad proprias commoditates, maximè
temporales, ut intentio semper in Deum recta
sit, nec inflectatur ob aliquid terrenum. *particularibus*
utendum
iisdem regu-
lis.

*De tempore triplici ad electionem rectè
faciendam.*

C A P V T X X V I .

I **C**irca quartum declaranda sunt tantum *Tria tempora electionis.* tempora electionis faciendæ, quæ ha-
bentur in libro Exercitiorum: nam his benè
cognitis, nihil fecerè aliud desiderari posse vide-
tur. Tempora autem dicuntur, quia cùm tales
anima motiones sentit quales ibi describun-
tut, tunc aptum est tempus & opportunum
electioni. Ac de primo quidem tempore pau-
ca sunt dicenda, cùm scilicet adeò clarè con-
stat de Dei voluntate, ut ne dubitari quidem
de eâ possit, pro cuius exemplo ponitur voca-
F 4 tio

tio Matthæi , & Pauli. Et quamuis iam non contingent eiusmodi vocationes ita miraculoſæ, tamen & legitimus & videmus quasdam, que quodammodo ad eas videntur accedere tantâ claritate & satisfactiōne spiritus, tamque certâ illustratione diuinæ voluntatis, vt ne in has quidem videatur cadere posse dubitatio. Sed hæc vocatio nimis extraordinaria est, nec cadit sub regulam, & ideò nec à Deo petenda , aut expectanda est: & ob hanc etiam cauſam, cùm tam raro accidat, non multum est in huius primi temporis consideratione iſtendum , & obiter dumtaxat declarandum ei qui facit Exercitia.

*Secundum
tempus ma-
gis ordina-
vium.*

2 Secundum igitur tempus est magis ordinariū, cùm scilicet animus inspirationibus & motionibus internis agitur, iisque tam efficacibus , vt sine ullo intellectus discursu , aut ferè nullo, voluntas feratur ad Dei seruitutem & ad perfectionem.

*Tertium
tempus.*

3 Tertium tempus est, cùm intellectus ratiocinando , & ponderando rationes prounâ & alterâ parte , veritatem clarius aspicit, & veluti lumen voluntati præfert, vt voluntas idemcum eligat , quod omnibus perpensis melius fuerit iudicatum.

Com-

Comparatio secundi temporis faciendæ
electionis cum tertio .

C A P V T XXVII .

1 Taque etiam si hæ duæ potentiaæ animæ Differentia voluntatis & intellectus in electione.
 Ita coniunctæ sint, vt vna sine alterâ in eli-
 gendo operari non possit; est tamen hæc diffe-
 rentia, quod in primo & secundo tempore vo-
 luntas præcedit, intellectus vero sequitur, &
 ab eâ trahitur sine ullo suo discursu, aut cun-
 ctatione; in tertio autem præcedit intellectus
 ipse, tamque multas rationes voluntati pro-
 ponit, vt eam extimulet, & impellat in eam
 partem, quam iudicat meliorem. Et quidem
 hoc supposito, quod motio illa sit immediatè
 à Deo, sine dubio excellentior via est & altior,
 cum voluntas diuinitus illustrata præcedit ac
 trahit intellectum: quia etiam Aristoteles, vt
 refert S. Thomas, ita ait; Illis qui mouentur se-
 cundùm instinctum diuinum, non expedire
 consiliari secundùm rationem humanam, quia
 mouentur à meliori principio, quam sit hu-
 mana ratio. Sed posterior via, nempe per ra-
 tiocinationem & discursum, est securior &
 tutior.

2 Pro notitiâ autem primi & secundi tem-
 poris, quando scilicet, vt dictum est, anima af- Quid in pri-
mo & secun-
do tempore.

F 5 flatu

flatu diuino permouetur , declarandum est exercenti se, quid sit consolatio , & quid desolatio, de quā vtraque agitur in tertiâ & quartâ regulâ discernendi spiritus.

*Quid sit con-
solatio.*

3 Hæc autem consolatio non est habitus, sed velutis spiritualis passio data supernaturali- ter, cuius natura est, vt dum præsens est, facile exerceantur actus virtutis, imò cum delectatione & gustu, & cum inflammatione affectus: contrà verò facit, vt opera carnis desipiant, & insuauia videantur. Eius partes vel modi varij sunt, vt pax & quies quædam interior, gaudium spirituale, lumen, & clarior cognitio rerum diuinarum, lacrymæ, mentis eleuatio in Deum, spes in Deo fixa, sensus rerum æternarum, conuersio ad cælestia, calor sancti amoris, & si qui sunt similes alij effectus vel affectus, qui sunt omnes à spiritu bono.

*Quid desola-
tio.*

4 Desolatio contrà est tristitia, perturbatio animi, spes in rebus vel personis, amor rerum inferiorum, ariditas, depresso, & euagatio mentis in res huius mundi, quæ sunt omnia à spiritu malo.

*Quæ obser-
vanda in his
temporibus
electiones
felliuro.*

5 Hoc igitur posito, ad cognoscendum, vtra ex duabus partibus, de quibus cōsultatur, magis placeat Deo; debet homo in se ipso notare, & animaduertere, quando sentit consolatiō nem , ad quam partem eum inclinet consolatio, & tranquillitas animæ: & contrà desolatio, cùm eam sentit, ad quam partem eum magis inclī-

CAP. XXVII. De 2. & 3. tempore electionis. 91

inclinet. Et cùm his temporibus contrariis videat se moueri ad contrarios effectus, debet pro certo habere, nasci id ex principiis contrariis. Proprium enim est spiritus mali, inuadere animam tempore desolationis, eamque obruere pusillanimitate, & tristitia, & torpote: contrà verò proprium est boni Spiritus, afferre animæ lætitudinem, & tempore lætitudinem cum eâ tractare, & in eam influere. Vterque enim dat ex eo quod habet, & quo abundat, vt constat ex regulis discretionis spirituum, præsertim quæ huic secundæ hebdomadæ conueniunt, quæ valdè opportuæ sunt hoc tempore, & si ne illis ferè ambulabitur in tenebris.

6 Est etiam altera quædam praxis huius rei, Similitudo
S.P.N.
IGNATII. quam ponit B.P.N. IGNATIVS illâ similitudine eius, qui præsentat Principi suo genus aliquod cibi, vt exploret quām ei arrideat. Sic anima cum profundâ humilitate, & ferventi amore, ac desiderio gratificandi Deo, offerat ei diuersis temporibus modò unam modò alteram rem, obseruans quænam ex illis à Deo magis accipiatur & admittatur, dicens semper: Domine quid me vis facere? Quod non solùm ore, aut leuiori mentis affectu, sed toto corde, & multis cordibus, si tot haberet, ei dicendum, & sentiendum est.

7 Porrò inter alia indicia diuinæ voluntatis vocantis ad statum perfectiorem, illud Optimum
sigillum Dei
vocantis ad
perficiendum. est optimum, si anima sentit sibi promitti tan-

tura

tum pecuniæ spiritualis, quantum necesse sit ad ædificandam hanc turrim Euangelicæ perfectionis, id est, si sentit labores huius vitæ, qui aliis ita graues videntur, & ipsimet ante à ita videri solebant, nunc leuiores & faciliores reddi, sic ut voluntaria paupertas, vel abnegatio propriæ voluntatis, castitatis obseruâtia, & reliquarum virtutum exercitatio, iam non adeò grauis ei videatur, vt de se ipso scribit S. Augustinus in libris Confessionum. Secundum est indicium, si hæ cogitationes pergunt semper mouere ad bonum. Satanas enim licet ab initio dissimulet, in progressu tamen non potest diu se celare, quin incipiat de promere suum venenum.

Designis boni, & mali spiritus.

8 Denique de eiusmodi signis boni vel mali spiritus optimè & valdè dilucidè agitur in regulis discretionis spirituum posterioribus libri Exercitorum: agit etiam Gerson in libro de probatione spirituum, & S. Bonaventura de processu relig. c. 18.

*Quando ad
3. tempus
progredien-
dum.*

9 Atque hæc hactenus de primo & secundo tempore electionis: in quo si ira constet de diuinâ voluntate, vt anima planè confirmetur & stabiliatur, nec desideret maiorem certitudinem, potest hic conquiescere: sin verò non sufficiat, poterit progredi ad tertium tempus.

De

De modo priore & posteriore bonæ electionis faciendæ.

C A P V T XXVIII.

1 **T**ertium tempus in libello Exercitiorum Quot modis tempus 3. distin- guntur. duobus modis distinguitur, qui vocantur modus prior & modus posterior bonæ electionis; prior sex punctis, posterior quatuor regalis continetur. Si ergo in priori non fiat electio, veniendum est ad posteriorem, qui est ultimus modus, qui in hac materia tradi possit.

2 Pro his autem duobus modis benè eligendi, sicut etiam omni tempore quo durat Quid in his modis eligen- di requira- tur. electio, requiritur tranquillitas animæ, quoniam tempore turbationis non est locus electionis, cum scriptum sit Eccles. 2. 2. Ne festines in tempore obductionis. Quare qui hanc tranquillitatem in se non sentit, satius esset ut progressiatur in meditationibus, donec tempestas deferueat, & redeat serenitas, quoniam dum turbida est aqua, nihil in eâ perspici potest.

3 Suppositâ ergo hac tranquillitate, proponenda sunt ex una parte commoda, ex altera parte incommoda prouenientia ex eâ re, de qua agitur, & singula benè estimanda & examinanda, ut videatur quænam præponderent. Positâ animâ tranquilli- tate quid fâciendum.

4 Tantum illud obseruandum, & actuandum Rationes un- de petenda.

dum h̄ic, quod suprà attigimus, nempe has rationes, quæ ad deliberationem adhibentur, debere omnes profici si ex illo principio Diuini obsequij; nec admittendos esse in hac consultatione respectus humanos, aut terrenas cogitationes.

*Electio 3.
temporis,
alias con-
firmat.*

2. Cor. 11. 14.

Ephes. 5. 13.

*Aliud signū
malispiritus.*

Ioan. 3. 20.

5 Notandum est etiam, quòd hi duo modi quibus tertium tempus distinguitur, non solum tunc adhibendi sunt, cùm in secundo tempore nihil conclusum est; sed etiam si facta sit electio confert ad eam magis confirmandam & stabiendā. Si enim anima certa esset, quòd illa motio secundi temporis esset à Deo, sine dubio nihil ei esset amplius requirendum: sed quia satanas transfigurat se aliquando in Angelum lucis, idèò hæc generalis regula esse debet, valdè periculosum esse, cùm homo vult se gubernare tantum per motus voluntatis, & sensus quosdam interiores, non adhibendo considerationem debitam. Et idèò probatio & examen fieri debet per lumen, quia, vt dicit Apostolus, *Omne quod manifestatur, lumen est.* Hoc autem lumen post lumen fidei est etiam ipsa humana ratio, adiuta tamen & illuminata lumine fidei, quæ ipsa quoque à Deo est: & non potest vnum repugnare alteri, quia necessarium est, vt verum vero consonum sit.

6 Itaque hoc etiam signum est spiritus mali, quando refugit hoc examen, quia amat tenebras, & non vult venire ad lucem, vt non atguan-

quantur opera eius. Hanc igitur ob causam
hic modus eligendi securior est, quia ratio fidei
illuminata, & Ecclesiæ Catholicæ doctrinâ in-
structa suo officio fungitur; & cum totas vires
suas, & quidquid potest, exponat in inquiren-
dâ Dei voluntate, fideliter facit, quod in ipsâ est.

7 Si verò ad has rationes adiungatur etiam experientia, quam quis habeat suæ infirmitatis, ut manifestè sentiat salutem suam in sæculo ex-
poni magno discrimini, non est dubium, quin securius etiam res procedat.

8 Quòd si præterea rationes istæ confir- Maior ani-
mentur per aliqua signa secundi temporis, quæ matumen.
superiùs diximus, nempe pacis, consolationis,
&c. gustum, tum verò anima maiorem etiam satisfactionem & claritatem accipit.

9 Quæret aliquis, quid faciendum sit, si Quid sit.
fortè contingat, ut secundo tempore in ali- tempore fit
quam rem inclinemur, tertio verò tempore in alteram contrariam vel dissimilem. Respon- inclinatio.
demus esse diligenter rem examinandam per regulas discernendi spiritus, & per rectam ra-
tionem, & æstimandum pondus rerum mo-
uentium utroque modo. Quòd si constaret clarè, quòd ratio astipuletur electioni tertij
temporis, securius est eam sequi, quia non est certum an motio illa secundi temporis sit à Deo, & tunc maximè cum ratio aliud suadet. Contrà verò si rationes, quæ tertio tempore
mouent, essent debiles, motiones autem secun-
di

di temporis benè examinatae iuxta regulas vi-
dentur esse à Deo , & recta ratio eis non repu-
gnat , tota electio secundi temporis est præfe-
renda: licet enim priùs clarè non constaret per
eam de Dei voluntate , tamen rebus melius
agitatis & discussis , accedente rationis testi-
monio potest fieri ut constet.

De praxi & ordine electionis.

C A P V T XXIX.

*Praxis elec-
tionis.*

I R Estat nunc ultimum,nempe tota praxis,
& ordo proponendi electionem , &
manuducendi eum, qui facit Exercitia. In pri-
mis igitur hoc valdè notandum est, quod etiam
suprà indicamus, iam tum ab initio huius se-
cundæ hebdomadæ incipere disponi animam
per meditationem illam de Regno Christi,
quæ mentem erigit à terrenis & fluxis ad Sal-
uatoris imitationem desiderandam: quæ qui-
dem dispositio alenda est semper deinceps in
eo, qui se exercet, excitando eum, & dirigendo
ad id quod perfectius est per reliquas medita-
tiones, ut Natiuitatis, Circumcisionis, & alias,
in quibus ita instruendus est, ut concipiatur desi-
derium assimilandi se filio Dei , & præterea
quam maximam possit erga eum gratitudi-
nem, qui tanta nobis dedit, & tanta pro nobis
fecit.

fecit. In hac autem contemplatione de regno Christi, existimandum non est, verba illa, *Attēstans coram infinita bonitate tuā, &c.* votivim habere, cùm Annotatione 14.ex 20. sit pecularis admonitio, ne quis vacans Exercitiis votō se facilē obstringat.

2 Deinde quarto vel quinto die inchoantur meditationes electionis per illud Exercitium pueri IESV, cùm remansit in templo, in quo ut dicitur in libro Exercitiorum, cœpit dare exemplum huius Euangelicæ perfectionis, quando patre putatiuo, & naturali matre relictis voluit occupari in iis quæ æterni Patris essent.

3 Igitur ad disponendam animam electioni faciendæ, post hanc meditationem datur primò Exercitium duorum vexillorum, deinde eodem die meditatio de tribus hominum classibus, quæ ad hoc tendit, vt iuxta eas qui in Exercitiis est se examinet, & cognoscat affectum suum erga res mundanas: & si in primâ, vel secundâ classe se deprehenderit, conetur sibi vim facere, vt se transferat in tertiam.

4 Ad maiorem autem intelligentiam harum trium classium, notandum est hoc in omnibus supponi, modum illum, quo pecunia illa acquisita est, non esse illicitum, ita ut obliget ad restitutionem. Nam alioquin non posset homo indifferens esse ad eam retinendam, vel relinquendam, quod tamen dicitur in tertia

4. vel 5. diē
inchoanda
meditatio
electionis.
Praelud. circ-
ca elect. sta-
tuum.

Exercitans
disponendus
ad electionē.

*Pro intelli-
gentiâ maior-
i trium
classium.*

G classe.

classe. Est ergo hic modus, vt quando v.g. aliquis ex nimio studio lucri, velex aliquo alio affectu humano, & vitiioso negotiatur.

*Alia notan-
da.*

5 Secundò notandum primam & secundam classem ita inter se differre, quod utraque habet quidem voluntatem quamdam infirmam & remissam exuendi affectum ad rem illum, sed prima classis nulla unquam adhibet media, nec cogitat de mediis; secunda vero aliquid amplius facit, quia adhibet quidem aliqua media, sed quae ipsis placent, non autem iuxta Dei voluntatem ac beneplacitum; & ideo videtur sibi parata omnia alia facere, præter illud, vt priuetur re illâ quam amat. Tertia porro ad hoc etiam parata est, si Deo ita placeat, idque tantum inquit an placeat.

*Finis medi-
tationis 3.
classium.*

6 Et sic patet totam hanc meditationem eò tendere, vt ostendat animæ quam turpe & peruersum sit, si non solùm exuere nolit inordinatas cupiditates, sed si velit quidem eas exuere, sed eo modo velit, quo ipsis libeat, & se non resignat in manibus Dei. Ex quo apparet, illam esse voluntatem admodum debilem, quia verè vult & non vult.

*Alia quoque
similitudines
effingenda.*

7 Vnde quia res haec tanti momenti est, præfertim ad disponendam animam electioni iam vicinæ, posset etiam qui Exercitia sumit, ad maiorem claritatem, præter hanc similitudinem trium mercatorum, effingere sibi alias similitudines eiusdem tenoris, vt v.g. si essent tres

tres ægroti , qui sanari quidem omnes cupiunt , sed primus nolit adhibere medicinas vllas propter earum amaritudinem , nec abscissionem propter dolorem . Secundus velit quidem adhibere , sed quas ipse probet ac iudicet , non eas quæ aptæ sunt eius morbo , vt v.g. si nollet abstinere à vino , aut similibus . Tertius denique se totum medico permittat , vt & diætam imperet , & vrat , & fecet ipsa etiam membra , si opus sit .

8 Porro simul cum his duabus meditationibus , quas diximus , neimpe de duobus vexillis , & de tribus classibus , vel si ita melius videatur sequenti die , post meditationem de transitu Christi à Nazareth , & de eius baptismo , proponuntur electionem facturo tres gradus humilitatis , vt quemadmodùm dicitur in libro Exercitiorum , toto die eos animo verset : simul tamen vnum , vel duo mysteria vitæ Christi eodem die sicut in reliquis diebus , meditanda sunt . Nam hi tres gradus non dantur pro certâ horâ alicuius meditationis , cùm non contineant , nisi vnum punctum præcipuum , scilicet desiderium attingendi tertium illum gradum humilitatis , quod toto die mente reuoluendum est extra meditationem , imò etiam in meditatione opportuno tempore , adhibito triplici illo colloquio de vexillis , vt ibidem dicitur .

*Postea elec-
tionem fac-
turo propo-
nuntur tres
gradus hu-
militatis.*

*De ipsâ electione iuxta rationem se-
cundi temporis.*

C A P V T X X X .

*Praludium electionis de-
clarandum.* **I** His peractis accedendum iam propius
est ad electionem, & in primis decla-
randum præludium electionum, quod ferè
coincidit cum fundamento posito ante Exer-
citia: & ideo, qui benè illud meditatus fuerit,
nullam in hochabebit difficultatem.

Exploranda excentis voluntas. **2** Interim Instructor exploret voluntatem
excentis se, an habeat indifferētiā, de cuius
necessitate suprà locuti sumus: & si magis pro-
pendere ad imperfectiorem statum animad-
uerterit, explicet ei illud Notabile, quod est in
Exercitiis post tres classes, vt scilicet qui sentit
affectum repugnantem paupertati reali, petat
à Deo, vt ipsum potiùs inclinet in illam par-
tem. Cuius ratio est, quia virga incurua fle-
tenda est in contrariam partem, vt deinde
manens in medio, fiat recta: quod præsertim
locum habet in hac materiâ, cùm illa pars sit
securior, & hoc nihil impediat vel Dei volun-
tatem vel libertatem nostram. Hoc ergo sup-
posito pergendūm est in meditationibus my-
steriorum Christi, quæ sunt in libro Exerci-
torum, & simul vacandum electioni, ad quam
diri-

dirigendam, danda sunt tria illa tempora recte eligendi, voce vel scripto, ut magis videbitur Instructori.

3 Electio autem ita peragenda est, non ut electurus meditetur tria illa tempora toto tempore meditationis, sed post peractam vnamquamque meditationem, vel in aliquâ eius parte, cum animus iam quietus est, tunc tempus proprium est agendi, & ratiocinandi circa rem propositam. Et ideo diligenter curandum est, ut meditationes, quemadmodum diximus, de Christi vitâ diligenter fiant suo tempore. Nam si quis omissis suis meditationibus vellet se totum dare cogitationi de electione status, non benè faceret; idque ei damnum afferret: quia per meditationes anima corroboratur, & illuminatur, & eleuatur à terrenis, vnde fit aptior ad Dei voluntatem & cognoscendam, & amplectendam, & ad superanda omnia impedimenta: & contrâ si cessaret à meditando, obscurior fieret & infirmior.

4 Quare, ut dictum est, dandum est suum tempus meditationi diuinarum rerum, quæ pro varietate mysteriorum occurrent; & suum deinde tempus electioni, ne si anima tota occupetur in hoc negotio, hæc vna cogitatio exsugat & exhaustiat quodammodo succum & florem deuotionis, & ita reddatur languidior.

5 Quod si adhuc magis in particulari queratur, quomodo hoc faciendum sit, dicendum,

*Quomodo
electio pera-
genda.*

*Ex 3. temp.
bonæ elect.*

*Miscenda
electoni me-
ditatio.*

*Peculiaris
modus in elec-
tione tenen-
dus.*

quòd si in secundo tempore eligendi versetur, debet qui deliberat sine vllâ suâ ratio cinatione, aut discursu adhibito, dum facit meditationem, aut colloquia, & in summa dum constitutus est ante Deum, proponere oculis mentis suæ viam consiliorum, & obseruare an sentiat in animâ suâ motus aliquos consolacionis, aut desolationis. Deinde proponere sibi viam mandatorum; & hoc idem circa eam obseruare.

Non est necessaria particularis meditatio.

6 Nec est ad hoc necessaria particularis meditatio, vt paullò antè dictum est, sed sufficit hoc facere dum versatur in meditationibus & orationibus consuetis. Et hoc idem faciat extra tempus meditationis proponendo hoc modo dicto, & obseruando motus prædictos; nihil discurrendo per se, sed tantum audiendo vocem Domini, & se adeam audiendam, & ad motum illum accipiendum disponendo, quantum poterit; maximè renouando sèpè resignationem, & desiderium cognoscendi diuinum beneplacitum, & hoc semper curando, vt cesseret omnis propria voluntas, aut inclinatio.

Exigenda ratio motionum exercitiantis.

7 Cùm autem venerit Instructor, exigat ab eo rationem huiusmodi motionum: & si boni vel mali spiritus signa deprehendat, vtratur regulis de discernendis spiritibus, sed iis præcipue, quæ secundæ hebdomadæ conueniunt: & declaret ei quantum satis esse iudicabit

CAP. XXXI. Duplex modus eleſt. 3. tempore. 103

bit ad ipsum dirigendum vel erigendum si opus fuerit. Et si benè procedere hac viâ videbit, aliâ meditatione propositâ hortetur, ut eamdem viam teneat circa electionem propositam, ut experiatur an durent eadem motiones, an aliæ contrariæ succedant: quòd si contrariæ occurrerint, conetur discernere per prædictas regulas, quæ sint bonæ, quæ malæ.

De electione iuxta priorem & postriorem modum.

C A P V T X X X I .

1 **S**i hoc secundo tempore non conficitur Quid si hoc secundo tempore non conficitur electione. Selectio, quia qui exercetur nullam notatu dignam motionem in se sentit, vel sentit in vtramque partem; adhibendi sunt modi tertij temporis, prior & posterior, qui declarandi erunt, ut cùn priori modo aliquid constituerit, idem deinde expendat posteriori: & si idem resultet ex veroque, id bonum signum est bonæ elections.

2 Hoc aitem tertio tempore poterit dari Vna detur meditatio tertio tempore. una tantum neditatio ex iis, quæ secundâ hebdomadâ præponuntur cum suâ repetitione, ut reliquum tenpus impendatur electioni. Idque videtur innu in libro Exercitiorum per exemplum contemplationis baptismi, quæ ponitur

G 4 quintâ

quintâ die. Quamquam, cùm hoc non præcipiatur, credi potest quod permittitur Instructori, vt vnam vel duas in die det meditaciones, vt viderit exercitanti magis profuturum, pro difficultate quam sentiat, & prout indiget tempore ad faciendam hanc discussiōnem.

*Notet scripto
rationes.*

3 Monendum etiam erit, vt notet scripto rationes, quæ se offerunt pro vtraque parte, idque seorsim. Nam rationes omnes cuiusque partis simul collectæ magis veritatem ostendunt, & maiorem vim habent admouendum. Has verò cum Instructore conferre debebit, vt ab eo melius dirigi possit.

*Non obruen-
dus exerci-
tantis ani-
matus.*

4 Porrò illud etiam cauendum Instructori, ne in hoc negotio per se tam difficulti & laborioso nimis obruat exercitantem, nec semper eum stimulet & fatiget; quin otiūs sinendus est aliquando respirare, ne semper affligatur, aut absorbeatur tristitia, aut ædio, & desperatione abiiciat se ipsum. Quod tunc maximè metuendum est, cùm præter propriam infirmitatem & repugnantiam carnis, accedunt etiam dæmonum impugnationes: difficile est enim releuare eiusmodi cor, cùm semel considerit.

*Ut sustinen-
dus qui non
promptè vo-
cationi dini-
ne respondet.*

5 Imò verò etiam si quis cernetur minus promptè respondere diuinæ voluntati, nec se vincere vt deberet, sustinendus tanen patienter esset, & expectandum, vt paulatim & quasi pede-

pedentim superet obices illi oppositos. Et in hoc etiam imitandus mos diuinæ bonitatis, cui cooperamur, quæ omnia suauiter disponit, & longani miter exspectat animæ moras inveniendo ad eum.

6 Denique hoc etiam aduertendum, quid quid eliget secundo vel tertio tempore, ne votum vllum emitat, vt dicitur Annot. decima-
Tempore elec-
tions nullū
votum emit-
tendum.
 quartâ, & præsertim in secundo tempore. Sèpè enim in illo calore vel consolatione fiunt vota, quæ deinde displicant. Et hoc præsertim seruandum cum iis, qui naturâ sunt feruenti, & præcipiti, vel parùm stabili. Sed tamen si electio facta esset maturo consilio, vt cum magnâ claritate, & indiciis haud obscuris diuinæ vocationis, præsertim si ætas, aut natura hominis non esset suspecta, & hic suam electio- nem voto firmare cuperet, vt se melius muni- ret contra oppugnationes carnis, & mundi, & satanæ; non potest Instructor, nec debet eius deuotionem impedire, sicut nec ad id vllâ ra- tione impellere.

De oratione post factam electionem.

C A P V T X X X I I .

I **V**ltimum est in hac electione id quod in libello Exercitiorum ponitur in ultimo G 5 puncto,

Quid post
electionem
factam per-
agendum.

puncto, ut homo post conclusam electionem ad orationem se conferat. Quo tempore si senserit mentem suam confirmari in electione iam factâ, sentiendo in se motiones aliquas, vel illustrationes desuper immisssas, ita ut Deus approbare videatur quod factum est, & promittere vires ad exequendum; id est optimum indicium, & haberi debet tamquam sigillum totius electionis.

*Quid cum
electio à ma-
lo spiritu
tentatur.*

2 Si verò motiones, vel affectus, vel illustrations intellectus eiusmodi essent, quæ infirmarent electionem factam; & examinatae iuxta regulas suprapositas, viderentur à malo spiritu, vel saltem essent dubiæ, non est mutanda electio.

*Quid si sit à
bono spiritu.*

3 Si autem clarè appareret esse à bono spiritu, signum est discursum non fuisse bonum, & electionem denuò faciendam.

*Quid si in
oratione ni-
hil notabile
acciderit.*

4 Quòd si in hac oratione nihil in vtramvis partem notabile accideret, nec in affectu, nec in intellectu, & voluntas eligentis in suo proposito perseverat; non est electio in dubium reuocanda, sed ita putandum est voluisse Deum per discursum rationis voluntatem suam inueniri.

Quid

*Quid agendum Instructori cùm sentit
eum, qui electionem facit, halluci-
nari.*

C A P V T XXXIII.

1 Ceterum illud quoque interdum con-
tingere solet, ut Exercitia sumens hallu-
cinetur in elezione faciendâ: & licet Deus il-
lum vocet ad vitam perfectiorem, ipse tamen
vel propter dæmonis deceptionem, vel pro-
pter propriam infirmitatem, imperfectiorem
eligat, idque à Spiritu sancto esse putet, nec ab
eo dimoueri possit.

2 Tunc igitur prudentia est, ut Instructor *Erigendus*
non multum reluetetur (quod frustra ficeret) *est.*
sed neque ex alterâ parte confirmet electio-
nem factam, ac potius ostendat sibi non valde
satisfecisse, sed sperare, quod progressu tem-
poris Dominus ei clarius indicabit voluntate-
tem suam, & sic eum relinquat aliquantum
dubium, & incertum de tali electione. Deinde
etiam instruat quomodo disponere se debeat,
ne aditum claudat diuinæ luci.

3 Sæpè enim experientia monstrauit quo-
dam, qui ipso conflictu Exercitiorum succu-
buerant; deinde extra Exercitia commodius
veritatem agnouisse: idque ex iisdem princi-
piis,

piis, quæ hauserant in ipsis Exercitiis: siue quia dæmon acrius oppugnat in illo articulo electionis, siue quod natura ipsa (præsertim in iis qui timidiores sunt & pusillanimes) ut in illâ quasi agoniâ quodammodo opprimitur & suffocatur, ita cum deinde quodammodo respirat, est melius disposita ad ratiocinandum, & percipiendum lumen Dei: siue denique, quia experientia deinde cognoverunt, se non eam vitam posse in sæculo tenere, quam fortasse in Exercitiis vel ipsis sibi finxerant, veleis dæmon persuaserat.

De iis qui iam statum habent.

C A P V T X X X I V.

*Methodus
reformatio-
nis vita.*

1 Post tractationem de electione, ponitur à B.P.N. methodus quædam de emendatione seu reformatione vite: quæ doctrina maximi momenti est pro iis, qui iam sunt in statu immutabili, vel saltem quos Deus non vocat ad mutationem status. Per hanc enim reformationem tolluntur multi abusus, qui etiam si non sint peccata, saltem sunt origo multorum malorum.

*Fruitus ha-
bui doctrina.*

2 Hac verò doctrinâ id agitur, ut multi, qui iam vxorem & familiam habent, licet in sæculo maneant, suo tamen modo perfectio-

nem

nem sectentur, ad quam nos quoque inuitare & perducere eos debemus ex vocatione nostrâ, itaque passim iubent Constitutiones nostræ. Nec est dubium, quin si proximos iuuare conaremur ac dirigere ad hanc formulam quæ hic expressa est, valdè insignis fructus sequeretur. Itaque hoc omnibus operariis Societatis valdè commendatum esse deberet.

3 Cum his igitur hunc modum tenere oportet, ut præter Exercitia ordinaria de Mysteriis vitæ Christi, dentur etiam illa de duobus vexillis, & tribus hominum classibus, imò etiam Præludium electionum. Hæc enim licet non adeò necessaria sint, vt iis qui de toto vitæ statu deliberatur sint, non potest tamen dubitari quin valdè sint utilia, ut animentur ad eam perfectionem, cuius ipsorum saltem status ac conditio est capax.

4 Ceterum secundus modus eligendi non valdè ad hoc negotium pertinet, sed potius tertius modus, eiusque membrum vtrumque. Res autem instituenda ita est, ut singula puncta discutiantur, v.g. de familiâ, vel de expensis: & post deliberationem factam de uno puncto, transeat ad aliud: in singulis autem maius vel minus tempus insumatur, ut fuerit negotij grauitas, vel difficultas. Aliquando enim una hora, aut etiam plures in uno punto insumendæ erunt, aliquando autem plura puncta in unâ horâ concluderentur.

*Quis modus
tenendus in
iuandis fir-
mum statum
habentibus.*

*Tertius mo-
dus eligende
iustitior.*

De

De tertia hebdomadâ.

C A P V T XXXV.

*In 3. hebdo-
madâ stabili-
litur vita
melioris ele-
ctio.*

1 **I**N tertia hebdomadâ stabilitur, & confir-
matur electio vitæ melioris iam facta; &
voluntas seruendi Deo, proposito tanto &
tali exemplo, nempe passione Domini & Sal-
uatoris nostri. In ea enim omnes eius virtutes
multò insigniùs atque excellentiùs eluent, &
efficaciùs nos inuitant ad sui imitationem. Ita-
que magnus hic thesaurus recōditus est. Vnde
videmus Sanctos omnes in hac potissimum
parte se exercuisse, ut appareat ex libris, quos
scriptos reliquerunt. Et ideò in hoc etiam
oportet meditantem diligenter instrui, quo-
niam hic esse deberet ordinarius animæ cibus.

*Idem ordo
harum me-
ditationum,
qui in 2.
hebdomadâ.*

2 Ordo & discursus harum meditationum
est idem, qui in præteritâ hebdomadâ, nempe
intuendo personas, dicta, & opera. Debet ta-
men, iis præsertim qui non adeò sunt exercita-
ti, aperiri via in hac materiâ per illa puncta,
quæ communiter tradi solent, quis patiatur,
quid patiatur, à quibus, & propter quos.

*Quomodo in
compositione
loci quis se
statuat.*

3 In compositione loci debet qui medita-
tur, ita se constituere, quasi præsens esset my-
sterio illi dum ageretur; & quidē ac si gestum
esset propter se solum, iuxta formâ illam Apo-
stoli:

stoli: *Qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.* Gal.2.20.
 Itaque debet anima ita se respicere, quasi ipsa
 caussa fuerit tantorum dolorum, & ignomi-
 niarum, quas Dei filius perpessus est: deinde
 videre, quidquid bonorum spiritualium, quid-
 quid gratiæ, & quòd ab æternis malis liberata
 sit, quòd æterna bona se consecuturam speret,
 hæc omnia ex Christi meritis sibi prouenisse:
 imò etiam considerare, Christum, dum illa pa-
 teretur, habuisse ante oculos & nos & nostra
 peccata in particulari omnia, & pro iis orasse,
 eorumque remissionem, & gratiam nobis im-
 petrasse.

4 Quamquam autem affectus compassio-
 nis est valde bonus, debetque & peti cum in-
 stantiâ, & desiderari cum humilitate, & excipi
 cum gratiâ; debent tamen simul etiam curari
 alij affectus, qui sunt vtiliores ad profectum
 nostrum spiritualem.

5 Primus autem est, quanta res sit offendere Deum, quando ad satisfaciendum ei diuina
 sapientia dignum putauit adhibere ipsum Filij
 sui sanguinem & vitam. Ex quo etiam nasci-
 tur summum odium peccati, quod præsertim
 ab illâ iustitiâ tam seueris pœnis vindicetur.
 quia si hoc in viridi, quid in arido?

6 Secundò cognoscenda & veneranda est
 bonitas & sapientia Dei infinita, quæ tam
 aptum medium inuenit, ut hominum corda
 amore suo liquefacta ad se attraheret iuxta

*Affectus cu-
randi.*

*1. Odium pe-
ccati.*

*2. Cognitio
bonitatis Dei.*

Apo-

Rom. 5.8. Apostolum: *Commendat caritatem suam Deus in nobis, quoniam cum adhuc peccatores essemus, &c.*

3. *Spei confir-*
matio. 7 Tertiò, hic etiam confirmatur spes no-
stra, quia, vt ait S. Augustinus, Qui dedit quod
plus est, nempe vnigeniti sui sanguinem, dabit
& gloriam æternam, quæ minus est sine dubio.
Et ideo hic Christi sanguis tenendus vt artha
& pignus tum diuini amoris, tum futuræ bea-
titudinis.

4. *Amor in*
Deum. 8 Quartò, & omnium maximè, inflam-
matur amor in Deum consideratione tantæ
bonitatis, & tanti beneficij nobis dati, & dati
tali modo.

5. *Inflamma-*
tio ad imita-
zione Christi. 9 Quintò, sic etiam animantur omnes ad
perfectam imitationem, vt ait S. Petrus: *Chris-*
tus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum,
vt sequamini vestigia eius. Turpe enim esset, & in-
tolerabile, cum ille, vt nos pro nostrâ ipsorum
salute doceret, non dignatus sit tam humilia
perpeti; si nos, quorum salus agitur, recuse-
mus.

6. *Zelus ani-*
marum. 10 Denique potest etiam & debet concipi
magnus zelus animarum, quas videlicet Deus
tanti æstimauit, & tanto affectu amauit, & tam
magno pretio emit.

Vsurpanda
aptæ senten-
cie è S. Scri-
pturâ. 11 Iuuat etiam habere in promptu hac
hebdomadâ aliquas sententias sacræ Scriptu-
ræ ad Domini passionem pertinentes, ex psal-
mis, vel ex Prophetis, & maximè ex Isaïâ, vel
etiam ex Euangeliis, aut ex epistolis Pauli; quæ
vel

vel magnitudinem dolorum ac cruciatuum Christi Domini indicent, vel eius bonitatem, aut effectus mirabiles in hominum reparacione, quæ extra meditationem valde proderunt ad cor excitandum, & etiam ad tollendam nescio quam satietatem, quæ subrepere solet ex continuatione earumdem rerum. Hæc autem loca scripturæ poterit Instructor colligere, vel ab alio iam collecta suppeditare: sunt enim multa, & passim occurunt.

12 Cetera, quæ ad hanc hebdomadam pertinent, scripta sunt in libro Exercitorum clarè & distinctè in meditationibus, & additionibus. In particulari autem quæ in fine huius hebdomadæ traduntur de regulis ad viçtum temperandum, non est quòd scripta dentur, sed verbo tantùm explicitur, tum ob alias caussas, tum quia non omnibus eodem modo proponendæ sunt, sed adhibitâ discretione prœ cuiusque complexione, & viribus tam corporis quam animi.

13 Notandum etiam, quòd hæ regulæ non solùm proponi debent hac hebdomadâ, sed anteà etiam aliquo opportuno tempore: saltem, si tamen priùs factum non est, hic declarentur. Fortasse enim in hunc locum dilatae sunt, ne prioribus hebdomadis nimis oneretur is qui in Exercitiis versatur, tot documentis extra ipsas meditationes. In hac autem hebdomadâ, multò pauciora sunt eiusmodi docu-

Cetera quæ
renda ex li-
bello Exerci-
torum.

Regulae vis-
tus.

H menta,

menta, & sic magis vacabit Instructori ea explicare. Expedit enim ut semper aliquid noui afferat, cum illum, cui tradit Exercitia, inuisit.

De quartâ hebdomadâ.

C A P V T . XXXVI .

*Quarta heb-
domada re-
spondet viae
vniuersitatis.*

Ephes.2.6.

Coloss.3.1.

*Exercitium
de amore
Dei.*

1 **Q**uartâ hebdomada videtur respondere viæ vniuersitatis : tota enim exercetur in amore Dei, & desiderio æternitatis, cuius tamquam exemplar proponitur resurrectio Christi, eaque gaudia, quæ etiam in hoc mundo eam consecuta sunt. Possent etiam hic addi aliquæ meditationes de gloriâ Paradisi, & de futurâ iustorum felicitate, cuius pignus accepimus in hoc mysterio Resurrectionis Christi: quia iuxta Apostolum, Deus nos etiam conresuscitauit, & confedere fecit cum illo. Quare eò magis excitari debemus ad contemnenda terrena, & cælestia appetenda, iuxta illud eiusdem: *Si consurrexiſtis cum Christo, quæ ſursum ſunt querite; quæ ſursum ſunt ſapite, &c.*

2 Exercitium de amore Dei est valdè aptum ad amorem nostrum in Deum excitandum, & continet quatuor puncta fœcundissima, & quæ magnam materiam suppeditant ad meditandum. Potest autem duobus modis fieri, primò iisdem diebus cum aliis mysteriis Resurrec-

CAP. XXXVI. De quartâ hebdomadâ. 115

rectionis, ita ut secundo die postquam cœpta sint mysteria Resurrectionis, incipiatur etiam hæc meditatio de amando Deo: eiique quotidie vna aut altera hora tribuatur, distincta à meditatione illorum mysteriorum. Alter modus est, ut absoluantur priùs omnia illa mysteria, & deinde integer dies, aut duo dies huic vni meditationi assignentur.

3. Est autem bene notandum & declarandum hanc meditationem aggredienti, quod in eâ dicitur, amore magis pendere ex operibus, quam ex verbis, & consistere in mutuâ quadam facultatum & omnium rerum communicatione. Per hoc enim intelligere debet, non sufficere sibi teneriorem quemdam affectum, quem in se sentiat, neque eo contentum esse debere. Verum est enim quod ait S. Gregorius, *Probatio amoris, exhibitio est operis; & Amor ubi est, magna operatur; & ubi operari renuit, amor non est.* Nec aliud occurrit circa hanc quartam hebdomadam.

*Quid aduersum
tendum hanc
meditationem
facienti.*

De tribus modis orandi.

C A P V T XXXVII.

I Post Exercitia adduntur aliqua documenta aptissima & valde utilia profectui spirituali. Primo autem loco ponuntur tres

H 2 modi

*Documenta
utilia.*

modi orandi, non ut omnes qui iam Exercitia peregerint, in eis exerceantur, (nam hoc non necessarium est) sed ponuntur ad complementum doctrinæ, & propter rudiores & minùs capaces, qui scilicet non ita possunt habere perpetuos discursus in oratione, ut diutius hærent in vnâ materiâ. Vnde in Constit. part. 7. c. 4. lit. F. dicitur Exercitia plena non nisi paucis; primam hebdomadam cum his tribus modis orandi, pluribus communicari posse.

2. Primus ergo modus est, discurrendo circa præcepta Dei aut Ecclesiæ, & circa septem peccata capitalia, & tres potentias animæ, & quinque sensus: & hoc non tam speculatiuè, quam practicè, v. g. cogitando in præceptis, quomodò malè ea seruauerit, & proponendo in posterum meliùs seruare, & sic de reliquis.

3. Si verò hæ materiæ paullò altiùs eleuandæ essent, & exercitans capacior esset, hic modus præscribi posset. In præceptis consideretur primò præceptum ipsum in se, quam sit bonum, & iustum, & sanctum. Secundò, quam utilis eius obseruantia. Tertiò, quomodò anteā obseruatum sit; & si bene sit obseruatum, agendo gratias Deo; sin contrà, dolendo, & petendo veniam. Quartò, proponendo in posterum perfectam & exactam obseruantiam, & petendo ad hoc gratiam per colloquium. Quo finito, si non expleta sit hora, transeat ad aliud præceptum eodem ordine.

1. modus.
Discurrere
circa præcep-
ta Dei, &c.

2. modus, pro
capaciore-
bus.

4 In

CAP.XXXVII. *Detribus modis orandi.* 117

4 In peccatis primò videndo singula, quām mala sint, & quām iustè prohibita. Secundò, quantūm noceant, si non fugiantur. Tertiò, quomodò adhuc fugerit, vel in posterum decreuerit fugere.

5 In potentiis, & sensibus, cogitari potest, priimò, quām nobiles, & quām nobis vtiles sint singulæ, vt v. g. intellectus, & deinceps aliæ. Secundò, ad quem finem datæ. Tertiò, quomodò iis vñus sit Christus, vel Beatissima Virgo. Quartò, quomodò nos vñi simus, & dolendo quòd malè, &c. Et idem de aliis potentiis, & sensibus singillatim, & inter alia etiam de facultate loquendi, de virtute motiua, & similibus.

6 Est tamen aduertendum, dum cogitamus, quomodò vñi simus his potentiis; vel in meditandis præceptis, quām malè ea seruauerimus, & maximè in meditandis peccatis, non ita debere institui meditationem, quasi examinare velimus conscientiam, vt fit cùm nos præparamus ad Confessionem, vel etiam velimus de industriâ elicere contritionem (hoc enim pertinet ad primam hebdomadam) sed hîc principalis intentio est cogitare ipsas materias, ex occasione autem fit reflexio ad nos ipsos: & ideo in generali tantùm debet fieri hæc reflexio, non multùm descendendo ad particularia peccata.

7 Hoc orandi genus dicitur B.P. Franciscus

H 3

Xaue-mendatum.

*Hoc genus
orandi à S.
Xauero cō-*

Xauerius commendare solitus omnibus animabus, quas tractabat, ita ut etiam pœnitentiæ loco iniungere soleret, ut manè & vespere aliquod tempus huic impenderent.

Quamdiu
immoran-
dum in his
meditatio-
nibus.

Quid in se-
cundo modo
orandi no-
randum.

Orationes
iaculatoriae.

Quamdiu in
modo orandi
persistendū.

8 Quamuis autem in libro Exercitiorum dicitur, tanto spatio esse immorandum, quo oratio Dominica ter recitari possit; tamen si quis in aliquo gustum inueniret, vel utilitatem aliquam spiritualem, deberet ibi hærere diutius, etiamsi non posset absoluere omnia præcepta, iuxta id quod dicitur in quartâ Addit. ad finem primæ hebdomadæ.

9 In secundo modo orandi notandum est, cum una vox non facit sensum, plures debere coniungi, ut *Qui es in celis*, aut *Sanctificetur nomen tuum*. Aliæ sunt voces, quæ sole præbent materiam meditationis, ut *Pater*, vel *Noster*.

10 Quod autem h̄ic dicitur de his orationibus, idem intelligendum est de aliquibus scripturæ locis, ac præsertim psalmis, è quibus aliqui eligi possunt, vel psalmi toti, vel eorum versiculi, qui uberrimè pascunt & intellecunt, & affectum.

11 Notandum est etiam, cum qui facit Exercitia, benè procedit in hoc orandi modo, ita ut eum satis tenere videatur; nō esse necessarium, ut multū in eo procedat, quia sufficit, ut dicerit modum, quo deinde in posterum vti sciat. Quod idem intelligendum est de primo modo, nisi quod cùm ille habeat aliquantò maio-

maiorem varietatem, utile erit, ut faciat unum Exercitium circa præcepta, aliud circa peccata, aliud circa potentias animæ, aliud circa sensus, &c.

12 Tertius modus orandi ita intelligendus Tertius modus orandi. est, ut in considerandis singulis vocibus aliqui orationis tantum tempus insumamus, quantum communiter una respiratio durare solet. Quod si quis pro suâ deuotione amplius morari vellet, poterit quidem, sed tunc potius ad secundum orandi modum pertinebit, quam ad hunc tertium. Iuuat autem hic modus, ut assuescamus facere orationem vocalem cum attentione, & deuotione debitâ, ut seruemus illud Apostoli, *Orabo spiritu, orabo & mente.* 1.Cor.14.15. Quare hoc Exercitium est valde utile iis, qui obligati sunt ad horas canonicas, vel ad alias orationes vocales.

13 Quamvis autem hi tres modi orandi hic tradantur, non existimandum est excludi alios modos, quos Spiritus sanctus docere solet, & quos viri in spiritu exercitati secundum experientiam, & secundum rationem, & doctrinam sanam habere solent; vel quos quisque sibi utiles ad suum profectum ipso vsu deprehendenterit. Quod idem etiam de nostris ipsis intelligendum est, accidente tamen semper approbatione & consensu Superioris, vel Praefecti spiritualis, quibus quisque patefacere modum debet, quem in orando tenet, eo que magis si

H 4 paullum

paullum discedat ab ordinario modo. Ceterum tres hi modi, non solum aliis aliis aptior erit pro personarum varietate; sed etiam persona eadem, pro variâ dispositione animi vel corporis, aptior erit modo ad unum, modò ad alium, ut v.g. cum aliquis est fatigatus, vel male habet, non erit benè dispositus ad longiorrem meditationem, & mentis excusum, & tunc magis iuuabitur secundo, vel tertio modo. Quod intelligendum est non solum in hac quartâ hebdomadâ, sed reliquo omni tempore.

De Regulis tradendis.

C A P V T X X X V I I I .

*Cur posita
regula in fine
Exercitiorum.*

De eleemosynarum distributione.

Regula ad Catholicam doctrinam pertinente.

1 R egulæ, quæ additæ sunt in fine Exercitiorum, non ideo positæ sunt, vt omnibus proponantur; sed vt quisque eguerit, vel etiam desiderauerit pro suâ deuotione.

2 Quare illæ, quæ agunt de distributione eleemosynarum, non debebunt dari nisi iis qui locupletes sunt, & qui solent aut possunt eleemosynas facere. Similiter quæ agunt de scrupulis, non est cur dentur iis, qui nullis scrupulis agitantur.

3 Illæ item, quæ ad Catholicam doctrinam pertinent, quamuis ad omnium pietatem confirmant-

firmandam & fouendam valeant ; iis tamen potissimum , qui in locis vel cum personis suspectis versantur; secundo loco omnibus etiam operariis, & iis qui verbum Dei tractant, tradendae sunt; quia directe pugnant contra sensa & dicta haereticorum nostri temporis.

*Brevis explicatio nonnullorum, quae in
Directorio de tribus viis attin-
guntur.*

C A P V T XXXIX.

I **Q**uoniam in hoc Directorio, & in Exer- De viis pur-
gatiuâ, illu-
minatiuâ, &c.
citiis tradendis fit mentio viæ purgati-
uæ, illuminatiuæ, & vniuæ; & quod his re-
spondent ordine suo hæ quatuor hebdomadæ;
ideò viuum est pro maiori notitia huius rei
aliquid addere. Non enim hoc ita accipien-
dum est, ut intelligatur aliquis, peractâ primâ
hebdomadâ, perfectè & plenè purgatus; per-
actâ autem secundâ & tertiatâ, perfectè illumina-
tus; & denique absolutâ etiam quartâ, perue-
nisse ad plenam vunionem cum Deo. Hæc enim
omnia indigent diuturno tempore , studio,
& exercitatione in extirpandis vitiis, in pa-
ssionibus edomandis, & in virtutibus acqui-
rendis.

*Prima heb-
domada re-
spondet u. e
purgativa.*

2 Verum hoc indicatur, primam hebdomadam proportione quadam respondere viæ purgatiæ: quoniam in eâ nihil aliud agitur, quam ut peccata præterita recognoscantur & ponderentur, & concipiatur de eis quam maximum dolor & contritio, & timor æternæ pœnæ: ex quibus fiat, ut animus abstrahatur ab amore omnis rei terrenæ, & fundetur in odio, & detestatione peccati. Quæ omnia pertinent ad purgationem animæ.

*2. & 3. hebdo-
mada par-
tim purgati-
ue, partim
illuminati-
ua.*

3 Similiter in secundâ & tertîâ hebdomadâ, considerando exemplum Domini Salvatoris tum in vita, tum in passione, & omnes virtutes, quæ in eo tamquam in ideâ fulserunt, nos quoque discimus, in quo consistat salus & perfectio hominis, & quæ via sit ad æternam beatitudinem consequendam. Et prætereat, cum anima purgata fuerit, sit habilis & apta ad recipiendas illustrationes diuinæ, & illapsum, & influxum illius interni luminis; simulque dignitur in animâ vigor quidam efficiens omnem concupiscentiam, eamque feruentem faciens ad patientiam paupertatem, contemptum, & omnem asperitatem, & executiens omnem negligentiam; & disponens ad exequenda bona opera vigilanter & strenue.

*Quarta heb-
domada re-
spondet uni-
tue.*

4 Denique in quartâ hebdomadâ primùm ob Resurrectionem & Ascensionem Domini, in quâ simul etiam meditari possumus futuram

ram nostram gloriam, quoniam, ut ait Paulus, si Christus resurrexit, & nos resurgemus; deinde vero ex meditatione ad amorem in nobis excitandum, quæ multiplex est, & varia puncta ac materias complectitur, efficitur, ut anima vniatur Deo per amorem, qui concipitur meditando bonitatem Dei, & eius beneficia, & quantum nostrâ causâ egerit atque pertulerit; tum etiam per desiderium cœlestis gloriæ, per considerationem præsentiae Dei in omni re & in omni loco, gaudendo de eius perfectionibus, & optando placere ei soli, idque propter ipsum solum, & nunc eum laudando, nunc magnificando, nunc admirando eius altitudinem, & aliis similibus, quæ, ut ante diximus, respondent viæ vnitiuæ.

5 Hæc igitur est ratio duplex, cur dicatur Ratio duplex
cur hæc.
hebdomada
respondere
dicantur tre
bus viis.
has quatuor hebdomadas respondere his tribus viis, primum propter materias, quæ in eaurum quaque tractantur, pertinentes ad has vias; & quia in eis iaciuntur initia singularum, quæ deinde oportet prosequi cum tempore, & cum studio, si velimus ad aliquam earum perfectionem peruenire. Deinde etiam quia discitur modus ac methodus, quam deinde servare debemus in prosequendâ unaquaque harum viarum.

6 Ex his ergo sequitur, quod etiam si quis aliquem gustum, aut speciem huius viæ vnitiuæ in quartâ hebdomadâ habuit, non propter

*An semper
in una per-
manendum,
an ad priores
redendism.*

ptere à

*Quid ei pri-
mum com-
mendandum.*

2 Quare hoc primùm commendandum est ei, qui Exercitia absoluīt, ut magni aestimet hoc principium & quasi fundamentum vitæ bonæ & spiritualis, quod per Dei gratiam iecit in Exercitiis; idque à Deo accipiat tamquam beneficium, & quidem maximum: & omnia lumina, omnem cognitionem quam in Exercitiis acquisiuit, credat sibi à Domino Deo donata peculiari quodam amore, & vt talia ea conseruare & tueri studeat. Præterea timorem concipiāt, ne si deinceps non vixerit, vt intellexerit esse viuendum, grauius à Deo puniatur ob ingratitudinem; & quia scienti bonum, & non facienti, maius iudicium est ipsi.

*Quid secun-
do loco.*

3 Secundo loco intelligat, se adhuc nihil aliud fecisse, nisi quod bonum semen in eius anima à Deo seminatum est. Vnde nisi hoc semen foueatur, & excolatur, & ad maturitatem perducatur, vt det fructum in tempore suo, per se quidem aut nihil, aut parum est. Itaque hoc primùm cauere debet, ne eiusmodi semen, vel à volucribus, id est, à dæmonibus rapiatur, vel à spinis suffocetur, nempe à cogitationibus & cupiditatibus terrenis & vitiōsis. Ideoque non solūm peccata, sed etiam eorum occasiones evitet, & illa præsertim ad quæ ante Exercitia inclinatus fuit: nam contra hæc potissimum le armare debet, quia faciliter recidere potest.

4 Ter-

4 Tertiò hortandus est ad conseruandam & alendam deuotionem iam conceptam piis & spiritualibus exercitationibus , inter quas hæc potissimum commendari poterunt. Primo , vt conseruet vsum meditandi quotidie per dimidiatam horam, aut etiam integrum, si fieri poterit. Secundò, vt singulis diebus faciat examen conscientiæ per quartam horæ partem. Tertiò , vt octauo quoque die confiteatur & communicet. Quartò , eligat aliquem Confessarium stabilem , eumque accipiat ut ducem huius spiritualis itineris, & cum eo trahat omnia , quæ ad suam animam pertinent. Quintò , legat sèpè pios libros , & habeat bonorum hominum conuersationem , malorum autem fugiat summoperè. Sextò , curret proficere quotidie in virtutibus , præser-tim in humilitate , patientiâ , & caritate. Et in summâ , nitatur ipse quoque ad eam sum-mam perfectionem , quam in suo statu , & iuxta mensuram Diuinæ gratiæ acquirere poterit.

5 Hæc autem sunt ferè generalia monita , quæ omnibus dari poterunt. Alia sunt deinde , quæ iuxta cuiusque professionem aut statum , aut particularem indigentiam addi poterunt; imò hæc ipsa augeri & intendi ex maiori aliquorum deuotione & progressu spirituali. Quod facilè aduertet bonus & prudens

*Ad quid ter-
tiò hortan-
dus.*

*Præser gene-
ralia monita
sunt alia pe-
culiaria.*

dens Instrutor, adiutus gratiâ & lumine Do-
mini & Saluatoris nostri Dei: cui sit gloria &
honor in sœcula. Amen.

F I N I S.

I N.

INDEX

R E R V M.

Primus numerus indicat capita,
secundus paragraphos, tertius
paginas.

Additio.

Affectus motio excellen-

tior via eligendi, sed pericu-

llosor, quam discursus. 27. 1.

omnes ser-

89

uanda ex-

Affectus motio ratione

acte. cap. 3. probanda, & cur. 28. 5. 94

§. 1. pag. 21. Affectus qui excitandū

& cap. 15. in meditandā passione. 35. 4.

§. 9. pag. 62. dentur discre-

III

tē, habitā ratione comple-

Amor.

xionis. c. 15. §. 9. pag. 62 Amor in meditatione pas-

Additiones quae ponuntur sionis concipiendus. 35. 8.

in fine prima hebdomada. 112. in factis magis, quam

danda ante Exercitia. 15. 8. in verbis confessit. 36. 3. 115

62 Amoris diuini meditatio

Additiones quatuor ad aptissima. 36. 2. 114. Quo-

examen particulare, andi- modō fiat. ibid.

ctande. 13. 5. 55 Annotatio.

Additiones de discernen-

Annotationes quanam

dis spiritibus quando, & ingredienti Exercitia ex-

quomodō danda. 15. 8. 62 plicanda. 115. 51

Affectus. Applicatio sensuum. Vi-

Affectus maior ratio ha-

de Sensuum applicatio.

benda, quam intellectus.

Ariditas.

14. 3. 57 Ariditatē tempore, quo-

I mode

INDEX.

- modò iuuandus, qui suscipit Collectio.
 Exercitia. 7. 4. 33. Sua- Collectio superfecta expli-
 uem se prebeat instructor. 5. catur. 23. 5. 81
 2. 28
 Ariditati preparandus, Colloquium.
 qui suscipit Exercitia. 7. 3. Colloquium, quam perso-
 32 Attentio. nam suscipiat. 15. 6. 61. fieri
 Attentio orandi ne sit ni- potest in principio, etiam &
 mia. 8. 3. 35. & 14. 3. 57. & medio. 15. 5. 61
 14. 7. 58
 Attentio violenta non est Colloquij proprius locus
 fructus orationis. 8. 3. 35 in fine cuiuslibet exercitij.
 Christus Dominus. 15. 5.
 Christus Dominus sol illuminans. 18. 3. 67. particula-
 ria peccata habuit ante oculos. 35. 3. 110
 Christi Domini vita idea
 & exemplum reformandi
 vitam. 18. 2. 67
 Christum Dominum à Communio.
 Patre impetrare, ut homo Ad Communionem quo-
 est, rudibus explicetur. 15. 7. modò quis post Confessionem
 61. & 19. 5. 71 2. generalē disponendus. 17. 66
 Classem trium meditatio- Communionis usus post
 explicatur. 29. 4. 97. Quod exercitia octauo quoque die
 tendat. 29. 6. 98. Ægroti si- habendus. 40. 4. 127
 militudine illustratur. 29. Compositio loci.
 7. 98 | Quid sit. 14. 4. 57. & 35. 3.
 Cognitio. 110. iuuat attentionem, &
 Cognitio peccato, um fun- motionem animi. 14. 5.
 damentum ad reformatio- 58
 nem vite. 9. 3. 38 Reuocat imaginationem,
 Cognitio sui, quomodò ac- si euagetur. 14. 5. 58
 quirenda. 10. 8. 46 Commendatur à S. Bo-
 88-

I N D E X.

- nauenturā. 14. 5. 58 Confessionis usus octauo
 non diutius fabricanda, quoque die post exercitia
 nec vis imaginandi fa- incundus. 40. 4. 127
 cienda. 14. 7. 58 Consilia.
 in rebus incorporeis qua- Consilia Euangelica ser-
 lis sit. 14. 6. 58 uari possunt etiam in secul-
 Confessarius. lo. 25. 3. 85
 Stabilis post exercitia, Consiliorum via cur pau-
 quasi dux eligendus. 40. 4. ciora requirat signa diuina
 127 voluntatis, quam precepto-
 Confessio. rum. 23. 4. 80
 Confessio generalis valde Consilio Patris spiritua-
 confert ad reformationem lis in omnibus procedendum.
 vita. 10. 9. 47. eius gratia 39. 8. 125
 quidam exercitia susci- Consolatio.
 piunt. 9. 2. 37. eius utilita- Consolatio spiritualis quid
 tes. 16. 2. 63 sit ei, qui se exercet, decla-
 Ad eam quasi adhibenda randum. 27. 2. 89. eius effe-
 diligentia. 16. 3. 64 ctus & modi. 27. 3. 90
 Eam facturus non omnem Consolatione presente fa-
 intermitiat meditationem. cilie virtutis actus exercen-
 16. 1. 63 Consolatio si affluat, bis
 Ferè non expedit fiericu id quod afficit, repeti potest.
 eo, qui tradit exercitia. 16. 5. 15. 3. 60
 64 Consolations spirituales
 Facienda in fine prima ad morum emendationem
 hebdomada. 10. 9. 47. & dirigenda. 7. 2. 72
 16. 1. 63 Consolatio quomodo notan-
 Iuuanda aliquo directo- da pro electione. 27. 5. 90
 riu, 16. 3. 64. quandoq; Sum- Consolations spirituales
 mā Nauarri. 16. 4. 64. scribenda. 7. 2. 32
 poste à parabolā filij prodigi Contritio.
 versanda. 17. 2. 66. uno die Fundamentum est adre-
 vacetur ab intenso studio formationem vita. 9. 3.
 orandi. 17. 2. 66 38
- I 2. Dæ-

I N D E X.

Dæmon:		bdomada. 15. 9. 62.	in ele-
Valde oppugnat electio-		nem tractandâ. 22. I.	75
nem. 33. 3. 107. tempore de-		Dispositio.	
solationis inuidit. 27. 5. 90		Dispositio facturo exerci-	
Desfolatio.		tia. 2. per totum 17. quæ esse	
Desolatio quid sit, exer-		debeat erga Deum. 2. I. 17.	
cendi se declarandum. 27. 2.		Et 2. 5. 16. Et 19. 2. 69	
89. quomodo animaduer-		quæ erga Instructorem. 2.	
tenda tempore electionis. 27.	6.		19
5.	90	desiderium proficiendi ha-	
Desolationis tempore da-		beat. 2. 4.	18
mon inuidit. 27. 5. 90. lon-		deliberationem fixam non	
ganimitas necessaria. 7. 6.		afferat ad exercitia. 2. 5. 18	
33. amaritudo quæ sentitur,		omnibus negotiis & cogi-	
interdum oritur ex amore		tationibus se expedit. 2. 2.	
proprio. 7. 7.	33 17		
Desolationis remedia.		fortitudinem afferat. 2. I.	
7. 4.	33 17		
Deuotio.		prudentia suæ non inni-	
Deuotio nutrienda. 40. 4.		tatur. 2. 6.	19
127		Dispositio ad exercitia se-	
Deuotionis flos ne lan-		cunde hebdomada est feruor	
gueat, quid agendum. 30. 4.		ex augmento deuotionis. 18.	
101			
Deuotioni deditis percurri		4.	67
poterit prima hebdomada.		Dispositiones ad electio-	
9. 3.		nem faciendam. 23. I. 78.	
Dilatio.	38	cum ipsâ secundâ hebdoma-	
Sepè desiderium acuit.		dâ incipiunt. 29. I.	96
18. 6.	68	Matutino tempore ani-	
Procrastinari solet sensus		mus magis dispositus ad ora-	
in executione diuine voca-		tionem. 6. 2. 31. vespere cre-	
tionis. 25. 7.	86	scunt tentationes, & animus	
Discretio.		minus aptus contemplationi.	
Requiritur in adhiben-		ibid.	
dis additionibus prima he-		Domus.	
		Domi nostra excipi pos-	
		sunt	

I N D E X.

- sunt qui exercitia sumunt. 30.2. 100
 4.1.2.4. maneat separati Electio tuta, quae fit iuxta
 ab aliis cubiculis. ibid. prescriptas regulas. 24.2.
 Domi sua poterit quisfa- 83. quomodo peragenda. 30.
 cere exercitia. 9.12. 41. 3.101. non nostro placito fa-
 Ecclesiastici. cienda, sed Dei. 22.5.77. ni-
 Quomodo per exercitia di- hil attendat, quod defursum
 rigendi. 9.10. 40. non sit. 23.5.81. non huma-
 Elec̄tio. nā persuasione, sed diuinā
 Electionis difficilis locus, voluntate nitatur. 24.1. 82
 & discretione indigens. 22. Electio religionis parti-
 1.75. quanti momenti sit. cularis non ex complexione
 22.2.76. pertinet ad salu- solum, sed ex talentis metien-
 tem eternam. 22.4.77. di- da. 25.6. 85
 citur plantatio Patris cele- Electio ratione confirme-
 stis. 24.1. 83 tur. 23.5.81. & 28.5.94. &
 Electio status versatur cir- experientia sui. 28.7. 95
 ea consilia, & praecepta. 25.2. Electio quando in dubium
 85. & circa tempus, ac mo- reuocanda, & mutanda. 32.
 dum exequenda vocationis. 2.106. dubia qua incident
 25.7.86. non danda religio- quomodo discutienda. ibid.
 s.9.6. 39 & 33. per totum 107
 Electio magnum studium Electionis materia. 25.1.
 requirit, tam instructoris, 35
 quam eius qui instruitur. Electionis facienda tria tē-
 22.6. 77 pora. 26.1.87. secundum
 Electio quibus danda. 23. tempus quomodo differat à
 1.78. paucis, unde magnus tertio, & utrum excellen-
 fructus speretur. ibid. Ingeri tius, aut tutius. 27.1. 89
 & obrudi non debet non cu-
 pienti. 23.2.79. requirit in-
 differentiam. 23.3.79. qua
 nisi ad sit, potius relinquatur. Electionis tempus tran-
 ibid. ideo inclinans ani- quillitatem animi requi-
 mus ad id quod perfectius, rit. 28.2. 93
 & difficilius. 23.3.79. & Electionis meditationes
 ibid. quando inchoantur. 29.2.
 Electionis praxis. 29.1.96

I 3 Ele-

INDEX.

- Electionis tempore, non* *Electurus conferat cum*
omittenda meditatio vita *Instructore rationes electio-*
Christi. 30.3.101. *vnata n-* *nis. 31.3. 104.* *votum non*
tum, aut altera detur medi- *emittat, nisi cautè. 31.6.*
tatio. 31.2. *103 105.* *respectus humanos de-*
Electionis modus explica- *ponat. 28.4.93. & 23.5. 81*
tur similitudine eius, qui ge-
nus cibi suo Principi offert. *Electurum Instructor non*
27.6. *moneat ad vnam potius,*
Electionis articulo subite *quam aliam partem. 24.1.*
interdum perturbationes. *82*
Examen.
24.4. *84 Examen particulare, quä-*
Electionis bona signum, & *do, & quomodo explican-*
quasi sigillum. 31.1. 103. & *dum. 13.2. 54. plurimum*
32.1. *105 valet ad animi puritatem.*
Electionis regula particu- *13.5.55. absoluendi exercitia*
laribus negotiis applicanda. *inculcandum. ibid.*
25.9.87. & 34.4.109 *quod* *Examen generale quan-*
fieri debet extra exercitia. *do, & quomodo detur. 13.6.*
10.13. *48 55. cur non omnes peccato-*
Electionis regulas, tum *rum species contineat. 13.7.*
maxime Superiores atten-
dant, cum non est copia con-
sultoris. 10.13. *48 55. iuuatur ab examine quo-*
Electioni quid afferat ma-
gnam fiduciam. 23.5. 81 *tidiano. 13.8* *56*
Electioni succedatoratio. *Examen quotidianum di-*
32.1. *105 no retinendum. 40.4. 127*
Ad electionem qui admit-
tendi. 23.1.78. non leues na-
turā, non habitibus malis *Exercitia spiritualia, quid*
obnoxii. 23.1. *sint & quomodo composita.*
Electione diuersā existente *78 proœm. §.2.* *7*
in tertio tempore, ab electio-
ne secundi, quid agendum. *Exercitia spiritualia, quid*
28.9. *49*
sunt instrumentum ad pro-
priam & proximorum salu-
tem.

I N D E X.

- tem. proem. §. 1. 7. particu- da. 1. 7. 15
 lare donum à Deo Societati eodem tradenda ordine
 datum. §. 9. II quo ponuntur. 14. I. 56
 quem modum seruent, & Exercitiorum fructus.
 ur tam facile ad vitam procem. §. 7. 9
 reformandam iuuent. §. 8. colligitur multò pōst ex
 10 seminibus, quae in Exercitiis
 à viris insignibus sunt iacta sunt. 40. 3. 12. 6
 commodata, & à Sede Apo- Exercitiorum usum nostris
 stolicā approbata. §. 5. & 6. 9 commendabat B. P. IGNATIUS. proem. §. 4. 8
 Exercitia quibus homi- Exercitiorum desiderium
 num generibus danda sint. in proximis excitandum, &
 9. I. 37 ad ea suauiter adducendi. I.
 plena & integra non dan- 1. & 1. 3. 13
 da omnibus. I. 7. 15. tradenda Exercitiorum liber exacte
 etiam secularibus. I. 6. 15. seruari debet in iis traden-
 & coniugatis, & quo fine. dis. 8. 5. 36
 9. 9. 40 quoties legitur nouum lu-
 quomodò occupatis den- men præbet. 8. 4. 36
 tur. 9. 12. 41 facienti Exercitia primâ
 Exercitia sunt unum ex- vice non datur. 10. I. 43
 perimentum Societatis. 10. I. communicari potest reli-
 43 danda plena & integra giofis. 9. 7. 39
 in Societatis ingressu. 10. I. Exercitia facere qui so-
 43 leant. I. 3. I. 4. & I. 6. 15
 ut sunt conseruentur, nec Exercitia facturus poter-
 transformentur accommo- rit excipi domini nostra. 4. I. 2. 4
 data religioso statui. 10. 5. vel domi sua manere. 9.
 45 Exercitia traduntur aliis 12. 41
 religiosis. 9. 3. 38 viclus ei paretur, ut petie-
 idq; fructuosè, præsertim rit. 4. 6. 2. 6. quomodò disposi-
 per aliquem ex ipsis. 9. 8. 39 tus esse debeat. 2. per totū 17
 Vide verbo, Dispositio.
 Exercitia dum taxat pri- Exercitia faciens non vi-
 ma hebdomade quibus dan- sitetur à secularibus. 4. 7. 2. 6
 14 non

I N D E X.

- non nimis ab Instructore tites adificij spiritualis. 12. 7.
 laudandus. 7. 2. 32. monen- 53
 dus de Annotationum ob- quot in partes diuidatur.
 seruatione. 3. 1. 21 12. 2. 52
 non tamen de omnibus si- Fundamenti veritas co-
 mul. 11. 5. 51 gnita influit in omnia Exer-
 quid agere debeat, si pri- citia. 12. 7. 53
 mā hebdomadā minus se Fundamentum quaē an-
 dispositum sentiat. 17. 1. 65 notationes praeceperant. 11. 5.
 Exercitiis tractandis dex- 51.
 teritate opus est proem. 5. 4. quomodo declarandum
 8 inexpertis. 12. 4. 52. quomo-
 Exercitiis absolutis, que dō sibi applicent nostri. 10. 5.
 commendanda. 40. 2. 12. 6 45
 Expensa. Fundamentum non ha-
 Ab Exercitia facientibus bet certas horas prescriptas.
 nec requirende, nec, si à di- 12. 6. 53
 zioribus offerantur, recusan- Gloria.
 da. 4. 2. 25 Gloria & diuina desiderium
 Expensarum causā non est sumptus ad turrim Euani-
 minuatur numerus eorum, gelicam. 23. 5. 81. studium
 qui Exercitia faciunt. ibid. magnam affert anima & fida-
 nec quidquam fiat sordi- ciām. ibid.
 dum, & indecorum. ibid. intuitus vera regula ele-
 Feminæ. ctionis. 25. 9. 87
 Feminis quomodo danda Gloria Paradisi addi po-
 Exercitia. 9. 16. 42 test meditationibus quarte
 Feruor, & fructus. hebdomada. 36. 1. II. 4. & 39.
 Feruor, & fructus Exer- 4. 12. 3
 citiorum ne perdatur. 40. Gradus.
 per totum 12. 5 Gradus tres humilitatis,
 Fundamentum. quando proponantur. 29. 8.
 Fundamentum quanti 99. toto uno die versatur
 momenti sit, admonendus animo. ibid.
 qui exercetur. 12. 3. 52 Graduum in imitatione
 ita dicitur, quia basisto- Christi diuersitas, incipit
 appa-

INDEX.

apparere in contemplatione	10.6.	45
de Regno Christi.19.1.	69	Hebdomada prima, tam-
Hebdomada.	quām bassus numquām o-	
Hebdomada Exercitiorum	mittenda.11.4.	50
non tam numero dierum,	eodem ordine tradenda	
quām materi& genere distin-	quo ponitur.14.1.	56
guuntur.11.1.	49	quid agendum cūm qua-
nectam numero dierum, tuor	tantum hora& fiunt.	
quām effectu metienda.17.1.	ibid.	
65. & 39.7.	12.4	Hebdomadā primā Sacer-
respondent tribus viis, dos Exercitia faciens, posset		
purgatiua, illuminatiua, ob reuerentiam à Sacro ab-		
vniuersitate.39.1.	121	stinere.11.3.
Hebdomadis quatuor o-		50
mnia Exercitia continen-		Hebdomada secunda.
tur.	ibid.	Hebdomada secunda re-
Hebdomada singula quid	18.3.	spendet via illuminatiua.
contineant.11.2.	49	quem finem habeat.18.1.
Hebdomada prima.	66	
Hebdomada prima quem		quam dispositionem re-
scopum habeat.17.1. 65. &		quirat.18.4.
19.1.	68	67
proroganda, quando non		ipso initio ad electionem
sequitur fructus, & quid		disponit.29.1.
aliud agendum.17.1.	65	96
breuius transigitur ab iis,	49	vitam Christi Domini
qui sunt dediti rebus spiri-		continet & electionem. 11.2.
tualibus.9.3.	38	
18.4.		67
Hebdomada prima respon-		differenda si desit feruor.
det via purgatiua.10.6.45.		
& 39.2.	122	Hebdomada tertia.
continet considerationem		Hebdomada tertia.35 per
peccatorum.11.2.	49	totum
magis, vel minus in eā im-		110
morandum, prout magis, vel		continet passionem Chri-
minus necessaria purgatio.		sti Domini.11.2.
I 5		49
		qua meditatione stabili-

INDEX.

- tur electio. 35.1. 110 gnam ab eis utilitatem pro-
 Hebdomada quarta. mittit. ibid.
 Hebdomada quarta re- in Cassinatem ad Exerci-
 spondet via unitiuæ. 36.1. tia secedit. 9.13. 41
 114 Patris IGNATII senten-
 continet resurrectionem, tia de indifferentiâ ad elec-
 & beneficia ad excitandum tionem necessariâ. 23.4. 80
 amorem. ibid. Illuminatiua via.
 Hebdomada quarta addi Illusionibus patet, nisi canie-
 possunt meditationes de glo- simus, aut si festinemus. 39.
 riâ paradisi. ibid. 7. 124
 Hora.
 Hora meditandi quotidie Imitatio Christi Do-
 sunt quinque. 3.7. 23 mini.
 præter quam fortè hebdo- In eius passione præcipue
 mada secunda. 21.1. 74 querenda. 35.9. 112
 Humilitas. est reformatio vita nostre.
 Humilitas quâ quis se In- 18.2. 67
 structori subdit, valde Deo Indifferentia.
 placet. 2.7. 20 Infundamento quanti mo-
 Humilitas remedium con- menti sit ex sententiâ B. P.
 sequenda deuotionis, cùm de- IGNATII. 12.3. 52
 solationem quis patitur. 7.7. quomodo applicanda no-
 33. disponit ad orationem. 8. stris. 10.5. 45
 3. 35 Indifferentia qualis. 22.
 Humilitatis tertius gra- 3. 76
 dus necessaria dispositio ad necessaria ad electionem.
 electionem. 23.3. 79 23.3.7.9. & 30.6. 102
 Humilitatis tres gradus diligentia, & precibus ac-
 toto uno die reueluendi. 29. quiritur. 23.3. 79
 8. 99 Indifferentia confert ter-
 quando prorogantur. ibid. tius & secundus gradus
 B.P. IGNATIVS. humilitatis. ibid.
 Quid senserit de Exerci- Indifferens esse debet tam
 tiis. procœm. §.4.8. in epistola eligens, quâm Instructor.
 ad Patrem Mionam, ma- 24.2. 83
 In-

I N D E X.

- Infernus. ad reformatam vitam da-
 Inferni meditatio, quando re potest. 9. 9. 40
 detur. 14. 1. 56 non transformet Exercitia
 Instructor. ad religiosum statum ac-
 Qualis esse debeat, s. per to- commodans. 10. 5. 45
 tum 27 lucem tamen det quomodo
 non omnia initio propo- inter meditandum accom-
 nat. 2. 8. 20 modari possint. ibid.
 seligat ei, qui facit Exer- excitet desiderium perfe-
 citia, vita Sanctorum, & ctæ reformationis. 10. 6. 45
 libros aptos. 3. 4. 22 Instructor quid attendere
 grauitatem humilitate debeat in ordine ad electio-
 temperet. 5. 3. 28 nem. 19. 2. 69
 nihil industria sua tri- magnum ad eam studium
 buat, & in Deo confidat. 5. adhibeat. 22. 6. 77
 4. caneat ab indiscreto zelo, ad quam indifferentiam
 & sinat Deum disponere. 5. disponat eum, qui est electu-
 5. 2. 9. & 19. 2. 69. & 24. 1. rius. 23. 4. 80
 82. & 24. 2. motionem diuinam non
 perspectum habeat eum, præire debet, sed sequi. 24. 1.
 36. qui facit Exercitia. 5. 6. 29
 Exercitia meditetur, que
 in dies tradit. 5. 8. 30
 visitet suic temporibus
 eum, quem instruit. 6. 1. 30
 de quibus interrogare de-
 beat. 7. 1. 32. & 8. 3. 35
 Tempore consolationis pra-
 paret ad ariditatem. 7. 3. 32
 bonam de altero præferat
 opinionem. 7. 8. 34
 particularem directionem
 obruat. 31. 4
 toleret patienter, si eligens
- dini-
 115
 84
 102
 104

INDEX.

- diuina voluntati minus respondeat.* 31.5. 104 *Lectionis dulcedini non nimis indulgendum.* 3.6. 23
quid faciat, si aduertat eligentem decipi. 33.1. 107 *Qui libri legendi prima hebdomada.* 3.2. 21. & 3.4.
Instructior suppeditet loca sacra Scriptura, pro meditationa Passione. 35.11. 112 *Legere non debet, qui se exercet, nisi scripta tradidit monita accommodata ei, qui absolutus Exercitia.* 21
Legendus solum locus Euangelij ad presentem meditationem. 3.3. 22
Instructoris prudentia multa permittuntur circa praescriptum ordinem. 4.5. 26 *legendi potius libri, qui pietatem nutriant, quam Instructori omnia aperienda, & obediendum.* 2.7.20. 21.2. *qui intellectum exerceant.* 75
& §.8. *legenda non sunt mysteria, de quibus posse a meditatione faciendas, sed de quibus iam facte sunt, aut eodem die fient.* ibid.
Intellectus. *Iudicium.* *Lumen.*
Intellectus etiam, & non sola voluntas in electionibus exercenda. 27.1. 89 *Lectionis spiritualis usus affectus, quam conceptuum.* post Exercitia habendus. 40. 14.3. 57 4. 127
Iudicij, & mortis meditatione rarissime omittenda. 15. benda. 7.2. 32
4. 60 *Lumen acquisitum in auocat ab amore visibilium.* Exercitiis maximi facientibid. dum, & nisi illi cooperemur, timendum. 40.2. 126
Lacrymæ. *Lacrymæ quædam violenter coactæ non sunt fructus orationis.* 8.3. 35 Magistratus, & Magistrates.
Lectio. *Quomodo dirigendi.* 9.11.
Lectio ad meditationem dirigenda. 3.4. 41 *Quomodo faciant electionem.* 126

I N D E X.

- nem. 9.14. 42 Meditationis fructus in
 Matrimonio iuncti. quo consistat. 8.3. 35
 Ipsa etiam faciunt Exerci- Meditatio pueri IESV in
 tia. 1.7. 15 templo tendit ad electionem
 sed post primam hebdoma- consiliorum. 29.2. 97
 dam paucā quādam. 18.5. Meditatio Passionis confir-
 68 matē electionem. 35.1. 110
 non enim admittendi ad est thesaurus reconditus.
 electionem. 23.1. 78 ibid.
 Meditatio.
 Meditatio suauiter facien- Sanctis familiaris. ibid.
 da. 8.3. 35 ordinarius anima cibus.
 licet. cooperationem no- ibid.
 stram desideret, maiori ta- iuuatur Scripture sacre
 men ex parte pender à Deo. sententiis. 35.11. 112
 ibid. Meditationi Passionis que
 In meditatione quomodo via aperienda. 35.2. 110
 exerceantur potentia animae. qui affectus maximè apti-
 14.2. 57 in eâ odium peccatorum
 Meditandi modus per per- concipiendum. 35.5. III. &
 sonas, verba, & opera, quo- 39.2. 122
 modò intelligendus. 19.5. In Meditatione vita Chri-
 71 sti qui diutius immorari de-
 nec excludit ceteras cir- beant. 9.3. 38. &. 10.6. 45
 cumstantias. 19.7. 72 Meditatio ad excitandum
 Meditanda mysteria Chri- amorem diuinum fecundis-
 sti Domini, ac si pro singulis sima. 36.2. 114
 gesta essent. 35.3. 110 quibus modis fiat. ibid.
 Meditatio fecundior sit ex Meditaciones quotidianæ
 consideratione circumstan- nostrorum. 10.4. 44
 tiarum, & quæ sint. 19.7. 72 Meditationum vita Chri-
 72 sti puncta in fine exercitio-
 rum sumenda. 19.5. 71
 Meditationis puncta non nimis enucleanda. 8.1. 34 Meditandi usus post exer-
 dentur in scriptis, nefati- citia retinendus. 40.4.
 getur memoria. 8.2. 35 127

Mo-

I N D E X.

Modus.

Negotia:

<i>Modus prior & posterior</i>		<i>Negotia, & actiones ex bona electionis quando adhi- bendi.</i>
31.1.103.	& 27.9.	<i>regulis electionis dirigun- tur.</i> 10.13. 48. & 25.9.
92		87
<i>adhiberi possunt ad eam confirmandam.</i> 28.5.	94	<i>Negotiis se expediat exer- citia facturus.</i> 2.2. 17
<i>quomodo exercendi.</i> 28.3.		
93		<i>Nostrī.</i>
<i>Modus primus orandi ex- plicatur.</i> 37.2.	116	<i>Nostrī aliquoties etiam post ingressum faciant exercitia.</i>
<i>Quomodo prorogari potest.</i>	118	
37.8.	10.2.	43
<i>plurimum commendatus à B.P.Xauerio.</i> 37.7.	117	<i>& tunc semper mediten- tur aliquid exprimâ hebdo- madâ.</i>
<i>Modus secundus orandi.</i>		<i>ibid.</i>
37.9.	118	<i>Inter meditandum pote- runt accommodare statuire re- ligioso.</i> 10.5. 45
<i>Modus tertius orandi.</i> 37.		
12.	119	<i>alias poterunt facere me- ditationes.</i> 10.10. 47
<i>Modi tres orandi ad quid ponuntur.</i> 37.1.	116	<i>bene calleant regulas, & vsum exercitiorum.</i> 10.3.
<i>Modi orandi possunt esse plures, quos Spiritus sanctus docet.</i> 37.13.	119	44
<i>probandi sunt iudicio Pa- tris spiritualis.</i>	ibid.	<i>Nostris quomodo traden- da exercitia.</i> 10. per totum
<i>variandi pro orantibus di- positione.</i>	ibid.	43
		<i>primâ vice non detur li- ber exercitiorum.</i> 10. 1.
<i>Mors.</i>	43	
<i>Mortis meditatio rarissime omittenda.</i> 15.4.60. auocat <i>animum ab amore visibi- lium.</i>		<i>Integra dentur exercititia in Societatis ingressu.</i> ibid.
		<i>commendanda doctrina de reformatione vita.</i> 34.2.
	108	
		<i>Nox.</i>

I N D E X.

Nox.

- Nox aptum tempus meditationi. 3.7. 23
 Nocte non surgunt debiliores. 3.8. 24
 Nocte non surgitur secundum hebdomadā. 2.1.1. 74
 Observantia.
 Observantia religiosa maxime pendet ab oratione. Proœm. §.3. 8
 Observantia annotationum conducit ad fructum exercitiorum. 3.1. 21
 Oratio.
 Oratio licet etiam à nostra cooperatione, maximè tamen pendet à Deo. 8.3. 119
 35
 Orationis momentum. Proœm. §.3. 8
 Oratio fouet observantiam religiosam. ibid.
 Orationis methodum multum referbeat habere à capite nostro. ibid.
 Matutino tempore animus magis dispositus ad orationem. 6.2. 31
 Orationis nem. 6.2. 31
 & 14.3.57. & 14.7. 58
 Orationi deditis percurri poterit prima hebdomada. 9.3. 38
 Orationi insistendum tempore desolationis. 7.6. 33
 Orationem facturi non confidamus propria preparacioni, & industria. 8.3. 35
 Ad orationem disponunt humilitas & puritas. 8.3. 35
 Orandi modi tres. 37.1.115
 Orandi modus primus. 37.2. 116
 Orandi modus secundus. 37.9. 118
 Orandi modus tertius. 37.12. 119
 Orandi modi plures, prout spiritus sanctus docet. 37.13.
 iudicio Patris spiritualis probandi. ibid.
 pro orantis dispositione variandi. ibid.
 Oratio vocalis tertio modo iuuatur. 37.12. 119
 Passio.
 Passio Domini. Vide Meditatio Passionis.
 Passiones obtenebrant animam. 18.3. 67
 Passionibus obnoxij non admittendi ad electionem. 78
 Patientia.
 Tempore desolationis necessaria. 7.6. 33
 Peccata.
 Peccata obtenebrant animam.

I N D E X.

- man. 18.3. 67 coincidit cum fundamen-
 Poccata non sigillatim exa- to. ibid.
 minanda in secundo exerci- potest tradici etiam non ele-
 tio prima hebdomada. 15. I. eturis. 34.3. 109
 59 Præparatio.
 Peccatoris memoria inua- Præparationi, & propria
 tur consideratione locorum, industria non nimis fiden-
 negotiorum, personarum. dum. 8.3. 35
 ibid. Progressus.
 Vitia quadam cuique ma- Progressus cura post absolu-
 gis familiaria, magis oppu- ta exercitia habeatur. 40.4.
 gnanda. 13.2. & 3. 54 127
 Perfectio. Puritas.
 Perfectionem quisque in Puritas & humilitas dis-
 suo statu post exercitia se- ponunt ad orationem. 8.3. 35
 quatur. 40.4. 127 Quarta hebdomada.
 Præcepta. Vide Hebdomada quarta.
 Præceptorum viam maiora Ratio.
 signa diuina voluntatis re- Ratio lumen est probans,
 quirit, quam consiliorum. an affectus motio bona sit.
 23.4. 80 28.5. 94
 Præceptorum viam eli- Rationes etiam humanae
 genti adhuc restat multa adelectionem conferunt. 23.
 deliberatio. 25.8. 86 5.81. & 28.5. 94
 Præludium. Ratiocinatio tertiior ad eli-
 Præludia declaranda in gendum via, quam motio
 primo exercitio trium poten- affectus. 28.6. 94. & 27.1.
 tiarum. 14.4. 57 89
 Præludium representatio- Rationes electionis scripto
 nis historia additur secundâ notanda. 31.3. 104
 hebdomada. 19.4. 70 Recreatio.
 quomodo deferat à medi- Aprandio, & post cœnam
 ratione. ibid. ei, qui exercetur, permitte-
 Præludium electionis de- tur. 6.3. 31
 clarandum electuro. 30.1. Reformatio.
 100 Reformatio perfecta in pri-
 mæ

INDEX.

mâ hebdomadâ desideran-		Regula discretionis spiri-
da.10.6.	45	tuum valde utiles.5.5. 29
in quibus versetur 10.7.		Regula electionis particu-
46. fit imitatione vita		laribus negotiis applicanda.
Christi.18.2.	67	10.13.48. & 25.9. 87
iis maximè conuenit, qui		Regula ad victimum tempe-
in statu sunt immutabili.		randum verbo tantum ex-
34.1.	108	plicanda.35.12. 113
Reformationis doctrina		cum discretione proponen-
Societatis operariis com-		da. ibid.
mendata sit.34.2.	108	Ante tertiam hebdoma-
Reformationis peculiarem		dam dari possunt.35.13. 113
formam dare potest Instru-		Regula, que ponuntur post
ctor.9.9.	40	exercitia, non omnes omni-
Regni I E S V C H R I S T I		bustradenda.38.1. 120
contemplatio.		Religio.
Non numeratur inter me-		Religio alia aliis aptior.
ditationes.19.1.	68	2.5.4. 85
est proemium, & funda-		eligenda, in quâ vigeat
mentum vitæ Christi medi-		obseruantia.25.6. 85
zanda. ibid.		præferenda, cuius institu-
Ostendit diueritatem gra-		tum est perfectius.25.9. 87
duum in imitatione Christi.		qua melior ex S. Thomâ.
ibid.		25.6. 85
disponit ad electionem sta-		Religionis non danda suspi-
tus.19.2.	69	cio ei, qui ad exercitia inui-
mentem erigit à terrenis.		tatur.1.2.3. & 4.8. 26
29.1.	96	Religiosi suas regulas ma-
nullum continet votum.		ximi faciant, & institutum
ibid.		adament.9.4. 38
Tradenda etiam non ele-		Religiosi aliorum ordinum
ctionis.19.3.	70	doci possunt modum dandi
Regula.		exercitia.9.7. 39
Regula II. & 17.summa-		Religiosi communicari po-
rij, & similes quando medi-		test liber exercitiorum. ibid.
zanda.10.10.	47	quomodo tradenda exer-

INDEX.

- citia. 9.3. 38 tioni, aut preparationi eri-
 non danda elec^{tio}. 23.1.78 piat, nec defatigetur qui est
 Repetitio. in exercitii. 3.6. 23
 Repetitionis usus, & utili- Scriptionis dulcedini non
 tas in meditationibus. 15.2. indulgendum. ibid.
 59 Scribendi notabiliores a-
 Repetitiones affectu magis nimi affectus. 3.5. 22. & 7.
 constant, quam longo dis- 2. 32
 cursu. ibid.
 affectus gratia admittunt Scrupulus.
 plura colloquia. ibid.
 Repetitio aliquibus pun- Scrupulos tollit confessio
 etiis ad leuandum radium generalis. 16.3. 64
 varietur. 14.1. 56
 Repeti potest bis locus, qui Scrupulos tantum regula
 magnum attulit consolatio- de scrupulis danda. 38.2.
 nem. 15.3. 60 120
 Repetenda loca ubi sensi- Secunda hebdomada.
 mus consolationem, quomo- Vide Hebdomada secun-
 do intelligendum. 15.3. 60 da.
 Rudes. Sensuum applicatio.
 Rudibus non integra den- Quomodo exorcenda. 20.
 tir exercitia. 9.15.42. & 18. I. 72
 5. 68 Quomodo differat a me-
 meditationes explicanda ditatione. 20.3. 73
 magis. 19.5.71. & 20.5. 74 Sensuum applicationis uti-
 proponendi post primam litas. 20.4. 73
 hebdomadam modi orandi. Seruio.
 37.1. 115 Facienti exercitia inser-
 explicitur Christum Do- uiens qualis sit, & quid pra-
 minum impetrare a Patre, stet. 4.3. 25
 vt homo est. 15.7. 61 6. Signum.
 Scribere. Signum mali spiritus. 28.
 Scribenda solum, qua per- 31.1.103. & 32.1. 105
 timent ad orationem. 3.5. 22 Signum diuine voluntatis. 27.7. 91
 Scribendo non tempus ora- Sae.

I N D E X.

Societas IESV.	dionem non admittendi. 23.
Societatis totam ideam	1. 78
Deus B. P. IGNATIO com-	Statuum variorum au-
municauit. Procem. §. 3. 8	dor Spiritus sanctus. 22. 3.
Societati à Deo data exer-	76
citia, ut instrumentum ad	Suauitas.
salutem. Procem. §. 1. 7	Suauitate rigor miscen-
Societatem ingredienti-	dus. 15. 9. 62
bis integra dantur exerci-	Suauiter cogitandum de-
tia. 10. 1. 43	diuinis. 8. 3. 35
Spes.	Superior.
Spes in Deo habenda ag-	Superiores, cum non est
gredienti exercitia. 2. 3. 18	consultandi facultas, regu-
Spes diuina misericordia	las attendant electionis. 10.
excitanda tempore desola-	13. 48
tionis. 7. 6. 33	Tempus.
Spes nostra in passione Do-	Tempus orandi quinque
mini erigitur. 35. 7. 112	hora quotidie. 3. 7. 23
Spiritus sanctus.	aut pauciores, si quis sit
Spiritus sanctus auctor	debilior. 3. 8. 24
Spirituum variorum. 22. 3.	Tempus exercitiorum pro-
76	rogandum, cum pauciores
disponit aseensiones usque	quotidie hora impenduntur;
ad viam illuminatiuam.	minuendum, cum plures. 9.
39. 8. 125	13. 41
Spiritus.	Tempus hebdomadis af-
Spiritus boni & mali pro-	signatum non dierum nu-
prietates. 27. 5. 90	mero, sed materiae genere de-
Status.	finitur. 11. 1. 49. & 39. 7. 12. 4
Status duplex, consiliorum,	Tempora tria electionis
& preceptorum. 25. 2. 85	facienda. 2. 6. per totum 87
Statum consequuntur o-	Tempus primum electio-
nnia ferè opera vita. 22. 2.	nis facienda, quale. 2. 6. 1. 87
76	Tempus secundum electio-
Statum habentes ad ele-	nis. 2. 6. 2. 88
K 2	Tempus tertium electio-
	nis,

INDEX.

- nis, & quomodo differat à Visitatio.
 secundo, & utrum perfe- Visitandus à nostris, non à
 ctius aut tertiis. 27.1. 89 secularibus, qui est in exer-
 Tempus tertium electio- citiis. 4.7.26. & 6.3. 31
 nis cum duplice modo tradi Visitans eum, qui est in
 potest etiam habentibus sta- exercitiis, sermonem ha-
 tum immutabilem. 34.4. beat de rebus spiritualibus.
 109 4.8. 26
 Tertia hebdomada. Vide Visitandus ab Instructore,
 Hebdomada tertia. quando, & quomodo sit is,
 Trium potentiarum qui exercetur. 6.1.30. & 7.
 exercitium. 1.32. & 21.3. 75
 Cur ita dicatur, & quale Visitans Instructoꝝ tem-
 sit. 14.2. 57 pore consolationis parum
 Trium classium medita- moretur. 7.3. 33
 tio. Vide Classium medi-
 tatio.
 Vexillorum meditatio.
 Seruit gradibus humili-
 tatis comparandis. 23.3. 79
 perducit ad indifferen-
 tiā, & disponit ad elec-
 tionem. 29.3. 97
 potest dari etiam non fa-
 cturis electionem. 19.3. 70
 Viꝫ.
 Via purgatiꝫ, illumina-
 tina, vnitua, respondent
 exercitia. 39. per totum 121
 Via tres spirituales non te-
 merè transſilienda. 39.7.
 124
 Viꝫrum trium affectus
 nonnumquam permiscendi.
 39.6. 123
 Visitatio.
 Visitandus à nostris, non à
 secularibus, qui est in exer-
 citiis. 4.7.26. & 6.3. 31
 Visitans eum, qui est in
 exercitiis, sermonem ha-
 beat de rebus spiritualibus.
 4.8. 26
 Visitandus ab Instructore,
 quando, & quomodo sit is,
 qui exercetur. 6.1.30. & 7.
 1.32. & 21.3. 75
 Visitans Instructoꝝ tem-
 pore consolationis parum
 moretur. 7.3. 33
 Vita Christi Domini.
 Quomodo meditanda. 20.
 5. 74
 Idea virtutum. 39.3.122.
 & 18.2. 67
 Vita Christi imitatio est
 nostra reformatio. 18.2. 67
 non intermittenda tem-
 pore electionis. 30.2. 100
 Vita Christi diutius immo-
 randum iis, qui devotione
 dediti sunt. 9.3.38. & 10.6.
 45
 Vitia.
 Vitia quadam cuique ma-
 gis familiaria, magisq; oppu-
 gnanda. 13.3.54. & 40.3.
 126
 Vnitua via.
 Praproperè suscepta patec
 illusionibus. 39.7. 124
 illz

I N D E X.

<i>elli quarta hebdomada re-</i>	<i>Dei. 29. 6.</i>	<i>98</i>
<i>spendet. 36. 1.</i>	<i>114</i>	<i>Voluntatis diuinae indicia.</i>
<i>illam expertus redire de-</i>	<i>27. 7.</i>	<i>91</i>
<i>bet ad alias. 39. 6.</i>	<i>123</i>	<i>Voluntatis diuinae exe-</i>
<i>Vocatio.</i>	<i>81</i>	<i>quenda desiderium. 23. 5.</i>
<i>Libera esse debet, & à Deo.</i>		<i>Votum.</i>
<i>4. 8.</i>	<i>26.</i>	<i>Votum non emititur in</i>
<i>Vocationis executio sub ele-</i>		<i>contemplatione regni IESV</i>
<i>ctionem cadit, & velox esse</i>		
<i>debet. 27. 1.</i>	<i>89</i>	<i>Christi. 29. 1.</i>
		<i>96</i>
<i>Zelus.</i>		<i>Zelus.</i>
<i>Voluntas.</i>		<i>Zelus animarum in pas-</i>
<i>Voluntas sine intellectu sionis meditatione conci-</i>		
<i>non operatur rectè ad ele-</i>	<i>piendus. 35. 10.</i>	<i>112</i>
<i>ctionem. 27. 1.</i>	<i>89</i>	<i>Zelum iuuandi alios reli-</i>
<i>Voluntas debilis se non per-</i>		<i>gioſi concipient, cùm faciunt</i>
<i>fectè resignans in manibus exercitia. 9. 5.</i>		<i>38</i>

L A V S D E O .

*Provincia Italiana della
Compagnia di Gesù
Fondo librario antico
Gallarate*

2038

Provincia Italiana
Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
Gallarate
Compagnia di Gesù

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

*
593-594
595